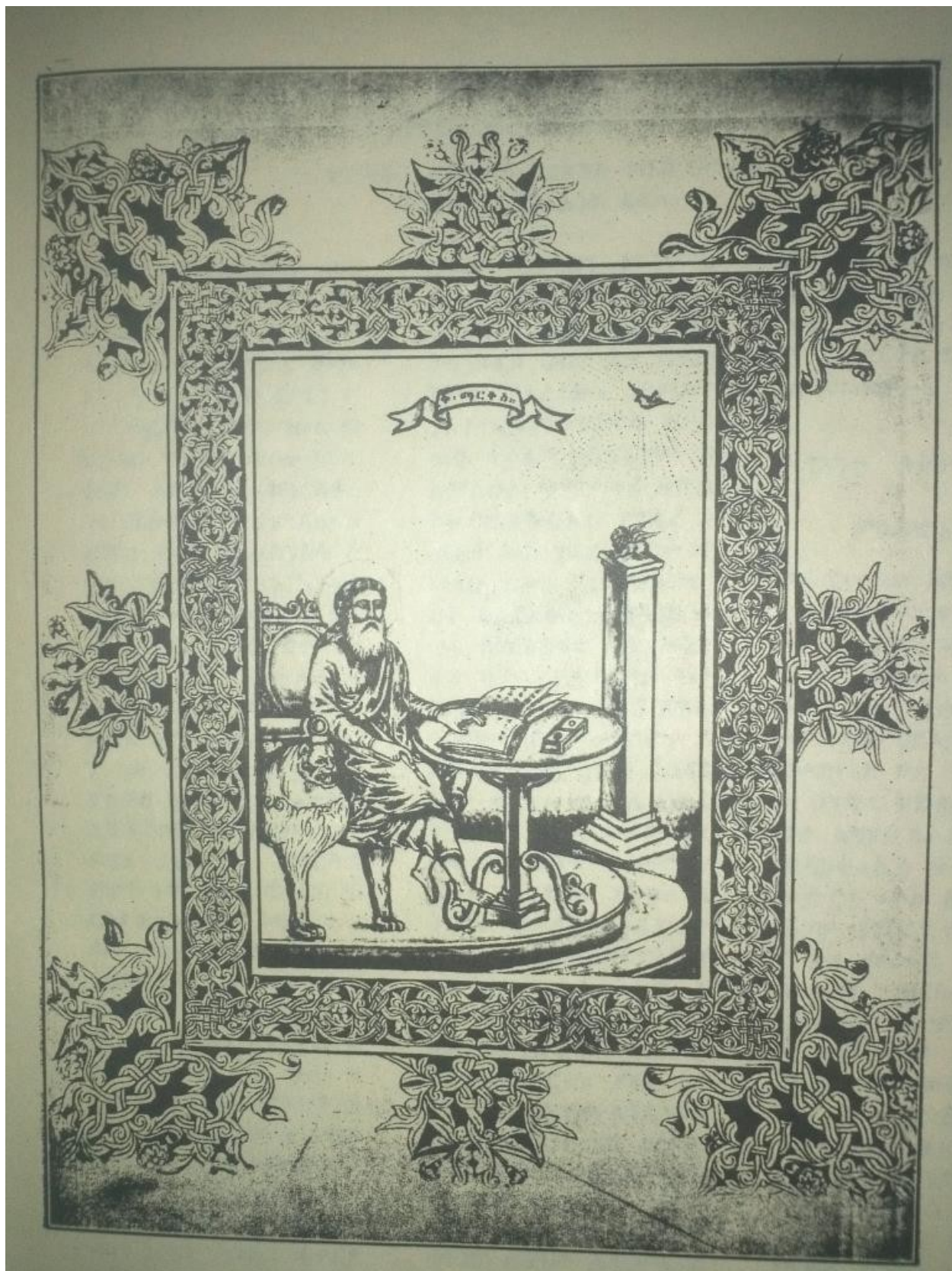
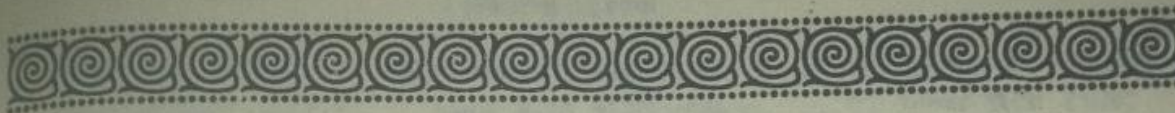

www.ethiopianorthodox.org

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል ፡
ቅዱስ ማርቆስ እንደ ጻፈው ።

ብስራተ ማርቆስ ረድኦ ጆዱ
አምሩ ወደቱ አርድኦት ጸሎ
ቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስል ፍ
ቁሩ ኃይለ ሥላሴ ተፈሪ መከ
ንን ለዓለመ ዓለም አሜን ፡

ማርቆስ ማለት ንህብ ማ
ለት ነው ። ንህብ ከሁሉ እንዲ
ቀስም አስቀድሞ ከክርስቶስ
ኃላ ከሐዋርያት ተምሯልና።
አንበሳ ማለት ነው። አንበሳ ለ
ላም ጌታው እንደሆነ እንዲሰ
ብረው አምልኮተ ላሕምን ከግ
ብህ አጥፍቷልና። አንድም ከህ
ን ልዑክ ማለት ነው። ብስራ
ተ ማሪ ማርቆስ ይላል የተደ
ራረበ ቀለም ነው። ሁሉም ከህ
ን ማለት ነው እመልክተ ሲ
ኖዲቆስ ባለ ጊዜ መልእክትም
ሲኖዲቆስም ከታብ ማለት እን
ደሆነ፤ ይህም ቃል የሰለስቱ
ምዕት ነው እንደ ማቴዎስ
ርክ። ይህን ዓለም ዕጣ ሲ
ለው ተከፍለው ለማስተርፍ
ሚወጡበት ጊዜ ለቅ ሰላም
ሮስ ሮም በዕጣ ደርሶዋለች አ
ምስተኛ ግብርና እንስቷል፤ ይ
ህስ አይደለም። ብሎ ግብሪ በ
ዕጣ ያለው። አምስተኛ ሮ
ምን በስቷል የንጉሠ ነገሥ
ት መዲና ናትና አሱም ሊቀ
ሳጥን ነውና። ለአርድዕት ግ
ን ዕጣ የላቸውም አንዱም ሁለ
ቱም እየሆኑ አንዱን ሐዋርያ
አንዱም ሁለቱም አንዱን ሐ
ዋርያ ተከትለው ሄደዋል። ማ

ርቆስም ጴጥሮስን ተከትሎ ሄ
ዷል ግብሪን ለማርቆስ ሰጥቶ
ት እሱም ሮም ወርዷል ማር
ቆስ ከዚህ ገብቶ ጌታ ከዕንስ
ጀምሮ ያደረገውን ታምራት
ያስተማረውን ትምርት የሠራ
ውን ትሩፋት ቢነግራቸው ከ
አምልኮተ ጣዖት ወደ አምል
ኮተ እግዚአብሔር ከገቢረ ራ
ጢኦት ወደ ገቢረ ጽድቅ
መለሱ አመኑ ተጠመቁ። ትን
ርት ካልደረሰበት ለማረብ ወ
ጥቶ በሚሄድበት ጊዜ ለብታ
ችን በቃል ያለ ሥላሴ በመ
ጽሐፍ ያለ ሥላሴ ጸፍል
ን ብለው ከዚህ ምክንያት ይ
ጽፋሉ። ጽድም እሱ እንዳበ
ትነቱ ሥላሴ መዋዕለ ጽሕፈ
ት ተታ እንደ ማቴዎስ። ጸ
ሐፍቱም ሁለቱ ከሐዋርያት
ሁለቱ ከአርድዕት ናቸው ሐ
ዋርያት ጨርሰው እንዲጽፉት
ያላደረገ ሁለቱን ከአርድዕት ያ
ጻፈ ስለምን ቢሉ፤ ሐተታ እ
ንደ ማቴዎስ። አርድኦት ጨር
ሰው እንዲጽፉት ያላደረገ ሁ
ለቱን ከሐዋርያት ያጻፈ ስለ
ምን ቢሉ ሐተታ እንደ ማቴ
ዎስ። ጸሐፍቱንስ ከፍ ብሎ አ
ምስት ስድስት ዝቅ ብሎ ሁለ
ት ሶስት ያላደረገ ስለምን
ቢሉ፤ ሐተታ እንደ ማቴዎስ።
ሀገርም ልሳንም ሐተታ እንደ
ማቴዎስ። ወንጌልሂ ብለህ አት
ት ይህን አርእስት፤ ሰለስቱ ም

ዕት ሰጥተዋል ብለህ ጨር
ተርክ። ልመናው ከ በፋ ጋደር
ብንና ከሰባ ሁላቱ ለርድኦት
አንዱ ማርቆስ ጻፈው ወንጌ
ል ይህ ነው።

ከጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ
ቅዱስ ማርቆስ ስብከተ ዮሐንስ።

ምዕራፍ ፩።

፩ ቀዳሚሁ ለወንጌል እግዚአን ኢ
የሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአ
ብሔር ሕያው በከመ ጽሑፍ
ውስተ መጽሐፈ ነቢያት ናሁ
አን እፈኑ መልእኪዩ ቅድ
ሙ ገጽክ ዘይጸደሕ ፍኖተክ
በቅድሚክ ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብ
ክ በገጽም ወይብል ጸሑክ ፍ
ኖተ እግዚአብሔር ወአርዶ መ
ጽዕሕቶ። ኢሳ ዓ ፫። ማቴ ፫ ፫
ሉቃ ፫ ፪ ። ዮሐ ፩ ፳፫።
፪ ሕያው የሚሆን የእግዚአብሔ
ር አብ የባሕርይ ልጁ ጌታች
ን ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማ
ረው የወንጌል ጥንቱ ጥምቀተ
ዮሐንስ ስብከተ ዮሐንስ ነው
በከመ ጽሑፍ ውስተ መጻሕ
ፍተ ነቢያት። ሚክ ፫ ፩፤
፫ በመጻሕፍተ ነቢያት እንደ ተ
ነገረ ዘንድ። አንድም ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማረው
የወንጌል ጥንቱ በመጻሕፍተ
ነቢያት እንደ ተነገረ ዘንድ
ነው። አንድም ጌታችን ኢየሱ
ስ ክርስቶስ ያስተማረው የወ

ንጌል ጥንቱ አምላክ ሰው እ ሄ
ንደሆነ ዘንድ ነው።
በከመ ጽሑፍ።
በመጻሕፍተ ነቢያት እንደተነገረ
ገረገረ። ያለውን ይሻል። አ
ንድም ጌታችን ኢየሱስ ክርስ
ቶስ ያስተማረው የወንጌል ጥ
ንቱ ሰው አምላክ እንደሆነ ዘ
ንድ ነው። መልአኪያ ያለውን
ይሻል። በከመ ጽሑፍ በመጻ
ሕፍተ ነቢያት እንደተነገረ ዘ
ንድ። እንደም ቀዳሚሁ ለወን
ጌል ኢየሱስ ክርስቶስ የወንጌ
ል ጥንቱ ጌታችን ኢየሱስ ክ
ርስቶስ ነው። በከመ ጽሑፍ በ
መጻሕፍተ ነቢያት እንደተነገረ
፤ ዘንድ። ሐተታ መጻሕፍተ ነ
ቢያት ያለ እንደሆነ አያሳትት
ም መጽሐፈ ነቢይ ያለ እንደ
ሆነ እፈኑ መልአኪያ ያለ ሚ
ልክያስቃለ ዓዋዲ ያለ ኢሳይ
ያስ ነው። ምነው ነቢይ አለ
ቢሉ ያንድ ገንዘብ ሽህ ያላዝ
ብ እንዲሉ ነቢይ የሁሉ ስም
ነውና መጽሐፈ ኢሳይያስ
ላል አብነት ኢሳይያስ ጌን
ት እንደመምር ሚልክያስ እን
ደ ልጅ እንደ ደቀ ዐ የመር
ናቸውና።
፪ ወሀሉ የሐን ያለ ምቅ በገዳም
፪ የሐንስ በፊት በዳ ያስተም
ር ነዩ።
ወንጌል ጥምቀተ ለንስሐ ወ
ንጌል ሚሉም ኃጢአቶም፤
ኃጢአታቸው ሊሠረይላቸው የ
ሰሐ ጥምቀትን ያስተምር ነ
በር፤
፭ ወየሐውሩ ነቢሁ ድሉም ሰ
ብሐ ይሁዳ ወኢየሱስም፤ ማ
ቱ ፤ ፭፤

የኢየሱስምና የይሁዳ ሰዎች
ሁሉ ወደሱ ይሄዱ ነበር።
ወያጠምቆሙ ለነሱም በፈለ
ገ የርዳኖስ እንዘ ይትአመኑ
ኃጢአቶም፤
ኃጢአታቸውን እየተናዘዙ ሁ
ሉንም በየርዳኖስ ወንዝ ያጠ
ምቃቸው ነበር።
፮ ወልብሱ ለየሐንስ ኮነ ዘጸጉረ
ገመል። ማቴ ፤ ፪ ፡ ፲፭ ፡ ፱፪
ሉቃ ፤ ፲፮ ፡ ፫፻፳፮ ፡ ፵፫
፮ የየሐንስ ልብሱ የግመል ጸጉ
ር ነበር፤
ወቅናቱ ዘዓዲም ውስተ ሐቃ
በወገቡም የሚታጠቀው ሐቃ
መታጠቂያ ነበር፤
ወሲሳዩ አንበጣ ወሲሳዩ ጸደና
ምግቡም የምድረ ግዳ ማርና
አንበጣ ነበር።
፯ ወሰበክ ልብሱ ይመጽኦ እም
ድኅረ ልብሱ ይሄድ፤
፯ ከኢየሱስ ከኔ በኋላ ይመጣል
ወል ይጽፈውኔ እድንን ወእፍ
ቱ ሐቃታን አሳሳሁ እምእን
ሪሁ፤
የሚማውን ጠፍር ተጉምብሼ
እፈታ ዘንድ የማይገባኝ ሐተ
ታ እጸር ማቴዎስ እድንን ማ
ርቆስ እፍታሕ ሉቃስ መገናኛ
ው የሐንስ። እንዲህ ግን ስለ
ሆነ እድንን ይቀድማል እፍታ
ሕ ይከተላል እጸር በመጨ
ረሻ ነው ይህን ተከፍለው ጽ
ፈዋል፤
፳ ወአንስ አጠምቀከሙ በማይ
እኔ በወህ አጠምቃችኋለሁ።
ወውእቱስ ያጠምቀከሙ በመ
ንፈስ ቅዱስ።
እሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያ
ጠምቃችኋል።

በአንተ ጥምቀት ወተመክሮት
ዘኢየሱስ።
፱ ወይለተ አሚረ መጽኤ እግረ
እ ኢየሱስ እምና። ዘሀ
ገረ ገሊላ።
፱ በዚያን ገሊላ ሐቃችን ኢየሱ
ስ ክርስቶስ ገሊላ ክፍል ከ
ናዝሬት መጣ።
፳፻፲፱ የሐንስ በፈለገ የ
ርቶስ።
የርዳኖስ ወንዝ የሐንስ አ
ጠመቀው።
፲ ወወሂኦ እማይ ርእየ ተሰጥቶ
ሰማይ። ሉቃ ፤ ፳፪ ፡ ፳፻፲፱
፲ ከወሀውም በወጣ ጊዜ ሰማ
ይ ሲቀደድ አየ። ሐተታ ማቴ
ዎስ ተርገው ይላል ከዚህ ማ
ርቆስ ተሰጥቶ አለ እንደምን
ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላ
ም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው።
ከዚህ ግን ማርቆስ ተሰጥቶ ማ
ለቱ ስለ ክብሩ መንፈስ ቅዱ
ስ ነው።
ወወረደ መንፈስ ቅዱስ ከመ
ርግብ ወነበረ ዲቤቱ።
መንፈስ ቅዱስም እንደ ርግብ
ወርዶ ተቀመጠበት።
፲፩ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ዘይ
ብል አንተ ውእቱ ወልድየ ዘ
እፈቅር ወኪያክ ሠመርኩ።
፲፩ ደስታዬን የማይብህ የምድ
ህ ልጅ አንተ ነህ የሚል ድ
ምጽ ከወደ ሰማይ ተሰማ።
ሐተታ ማቴዎስ ዝንቱ ውለ
ቱ ወልድየ አለው ይላል፤ ማ
ርቆስ አንተ ውእቱ ወልድየ
አለው አለ እንደምን ነው አ

የግርቆስ ወንጌል።

ይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር
እንደ ማቴዎስ ነው ዝንቱ ው-
ለቱ ወልድየ ብሉታል። ማ-
ርቆስ ወልድየ አንተ ያለው
ትንቢት እንደ ተፈጸመለት ለ
ማጠየቅ አንተ ውለቱ ወልድ-
የ አለው አለ እንጂ። ፩ም ነገ-
ር እንደ ማርቆስ ከወሀው ሳለ
አንተ ውለቱ ወልድየ ብሉታ-
ል። አሁን ወልድ የባሕርይ ል-
ጅነቱን የማያውቅ ሁኖ አይደ-
ለም በወልድ ለዮሐንስ ለመና-
ገር ነው እንጂ። አኩ ዘእስከ
ለከ ከመ ትንሥአሙ እምዓለ
ም ዘእንበለ ዳዕሙ ከመ ትዕቀ
በሙ እምአኩይ ባለ ጊዜ አ-
ብ የማያውቅ ሁኖ እንዳይደለ
በአብ ለሐዋርያት ለመናገር እ-
ንደሆነ። ከወሀው ከወጣ በኋላ
እንደ ማቴዎስ ዝንቱ ውለቱ
ወልድየ ብሉታል በዮሐንስ
ለሕዝቡ ለመናገር።

፲፪ ወአውፅአ መንፈስ ሶቤሃ ገ-
ዳሙ። ማቴዎስ ፩ ፩። ሉቃ
፩ ፩።

፲፫ በዚያም ጊዜ መንግሥት ወ-
ድረ በዳ አወጣው።

፲፪ ወነበረ ሐቅለ ፃፊ ሠላተ ወፃ-
ሌሊተ።

፲፫ በምድረ ባህር አረባ ሌሊትና
አርባ ሰዓት ተቀመጠ።
ወደኩክር ሰይጣን።
ሳላው ይፈታተነው ነበር።
ወነረ ምስለ አራዊት።
ወአራዊት ጋራ ይኖር ነበ-
ር። ሐርጎቀተ መክንን ያጠይ-
ቃል።
ወይትለአክም መላእክት።
መላእክትም ያገለገሉት ነበር።

ዘከመ አኅዝ ኢየሱስ ይስብክ
ወደኅረይ ቀደምተ ሐዋርያተ።

፲፬ ወእምድኅረ አኃዝም ወምቅ
ሕም ለዮሐንስ መጽአ እግዚ-
አ ኢየሱስ ገሊላ ወሰበክ ወ-
ንጌለ መንግሥተ እግዚአብ-
ሔር። ማቴ ፬ ፲፪ ሉቃ ፬ ፲፬ ዮ-
ሐ ፬ ፱፻፹።

፲፭ ዮሐንስን ይዘው ካሠሩት በኋላ
ጌታ ወደገሊላ መጥቶ የእግዚ-
አብሔር መንግሥት ወንጌልን
አስተማረ።

፲፮ እንዘ ይብል በጽሐ ጊዜ።

፲፯ ጊዜው ደረሰ።
ወቅርበት መንግሥት ገዳት
መንግሥተ ሰዎች ቀረበች
ነበሐ ወእ።
በወንጌል ግብ በወንጌ-
ልም አያለ።

፲፰ ሌባ የኃልፍ መንገል ባሕረ
ጊላ ረከሰሙ ለስምዖን ወለ-
እንድርያስ እኩሁ እንዘ ይወ-
ድዩ መርበብቶሙ ውስተ ባ-
ሕር። ማቴ ፬ ፲፮ ሉቃ ፩ ፪፻፲፱።

፲፱ በገሊላም ባሕር አጠገብ ሲሄድ
ስምዖንን ወንድሙን እንድርያ
ስንም መረባቸውን ከባሕር ሲ-
ጥሉ አገኛቸው።
እስመ መሠግራን እሙንቱ።
ዓሣ አጥማጆች ነበሩና።

፲፯ ወይሴሎሙ እግዚአ ኢየሱስ
ንፁ ትልዉኒ።

፲፯ ጌታም ኑ ተከተሉኝ አላቸው
ወአረብየከሙ መሠግራን ሰብእ
ሰውን እንድታጸምዱ አደርጋ
ችኋለሁ።

፲፰ ወኃደጉ መሣገሪያሙ ወተለ
ውም ሶቤሃ።

፲፰ ያን ጊዜም መረባቸውን ትተ-
ው ተከተሉት።

፲፱ ወኃሊፎ ሕቀ እምህየ ረከሰ።
ለያዕቆብ ወለዮሐንስ
ደቂቀ ዘብዴዎስ።

፲፱ ከዚያም ጥቂት አልፎ ብሉ-
የዘብዴዎስ ራሱ ያዕቆብን
ወንድሙን ገናኝታልም አገኛ-
ቸው።
ወለለ ኑኒ ምስሌሆሙ።
ሁሉም በሳቸው ጋራ ነበር።
እርሱ ይሠርዕ ወያስተሣንዩ መ-
ሣገሪሆሙ።
መረባቸውን ሲያበጁ ማለት
ያደፈውን ሲያጥቡ የተቋረጠ
ውን ሲቀጥሉ።

፳ ወጸውሆሙ በጊዜሃ። ወኃደጉ
ዘብዴዎስሃ አባሆሙ ምስለ አ-
ሳቡ ውስተ ሐመር ወተለውም
ጠራቸው። አባታቸውን ዘብዴ-
ዎስን ከሟያተኞቹ ጋራ በታ-
ንኳ ትተውት ሄደው ተከተ-
ሉት። ምስለ አሳቡ ብሉ በማ-
ርቆስ ያቀናዋል ያልነው ይህ
ነው።

ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ በቅፍር
ናሆም ለዘቦቱ ጋኔን።

፳፩ ወሐሩ ቅፍርናሆም። ማቴ ፬ ፲፫
ሉቃ ፬ ፱፻፹።

፳፩ ቅፍርናሆም ሄዱ።
ወቦእ በሰንበት ምክራብ ወአ-
ኅዘ ይምሀርሙ።
ቅዳሜ በምክራብ ገብቶ ያስ-
ተምር ጀመረ።

፳፪ ወአንከሩ ምሕሮቶ። ማቴ ፯
፳፯።

፳፫ ትምርቱንም አደነቁ።
እስመ ከመ መኩንን ይሄኔኦ

ወንጌል ዘማርቆስ።

ሮሙ ወአክ ከመ ጸሐፍቶሙ
እንደ ጸሐፍት ያይደለ፤ ሥል
ጣን እንዳለው ያስተምራቸው
ነበርና።
፳፫ ወሀሉ ፩ ብእሲ ዘጋኔን ው
ስተ ምክራብ። ሉቃ ፱ ፴፫።
፳፫ ከምክራብ ጋኔን ያደረበት ሰ
ው ነበር።
፳፬ ወአውየው ወይቤ ምንት ብየ
ምስሌክ ኢየሱስ ናዝሬዊ።
፳፬ የናዝሬቱ ኢየሱስ ከንተ ጋራ
ምን ጠብ አለኝ።
መጸእከኑ ታጥፍኦነ።
ልታጠፋን መጣህን፤
ነአምረክ ከመ አንተ ቅዱስ
ለእግዚአብሔር፤
የእግዚአብሔር ቅዱስ ሆይ ማ
ንም እንደሆንህ እናውቅህለን
ብሎ ጮኸ።
፳፭ ወገሠዎ እግዚአ ኢየሱስ።
፳፭ ጌታም ገሠፀው
ወይቤሉ ተፈጸም አፋክ፤
ዝም በል።
ወዓኦ እምኔሁ፤
ከሱም ውጣ አለው።
፳፭ ወአስተራገዎ ውእቱ ጋራ እ
ኩይ፤
፳፭ ቢስ ጋኔን አንሆኑ ፈጠረ
ተታ ይሰማዋል፤ ጽ/የ ተአ
ምራቱን ለማወየዋ፤ እንድም
ውደቅ ብሎት ጊዜ ከሳ
ንቃሉ ለምረከኑ እየተማታ
ነጻ ጠጣ፤
፳፭ ወአውየው በዓቢይ ቃል፤
በግላቅ ቃልም ጮኸ።
ወመሐኦ እምኔሁ
ከሱ ወጣ።
ሐቀታ ምክራብ ያለ ከተራራ
ላይ ነው ያሉ እንደሆነ ሲያ
ስተምር ውሉ ጥቅኢ ሲፈታ

ከምክራብ ገብቶ ፈውሶት ሂ
ዲል። ምክራብ ከተራራው በ
ታች ነው ያሉ እንደሆነ ሲያ
ስተምር ውሉ ከተራራው ወ
ርዶ ከምክራብ ገብቶ ፈውሶ
ት ይሂዳል።
፳፭ ወደንገዱ ክሉሙ እለ ርእዩ
ዘንተ።
፳፭ ይህን ያዩ ሁሉ አደነቁ።
ወይቤሉ በበይናቲሆሙ ምን
ትኑ ዝንቱ ትምሕርት ሐዲስ
ይህ እንግዳ ትምርት ምድነው
እስመ በትእዛዝ ይኤዝዘሙ
ለአጋንንት ርክሳን ከመ
ዓው።
ርክሳን አጋንንት ይሁኑ እን
ድ ያዛቸዋልና። አንድም ትእ
ምርት ብለህ ሆነ ንግዳ ም
ልክት ምክርሉ በትእዛዝ
ውጡ ብሎ ጋንንትን የሚያ
ዛቸሙ።
ርክሳን ዘክሉ ሎቱ።
ጋንንትም የሚወጡለት ይህ
ንግዳ ምልክት ምንድነው
አሉ።
፳፭ ወተሰምዓ ነገሩ ውስተ ክሉ
በሐውርተ ገለላ።
፳፭ ተአምራቱ በገለላ አውራጃ
ሁሉ ተሰማ

በእንተ ሐማተ ጲጥርስ ወክ
ልዓን ሕሙማን እለ ተፈወሱ

፳፬ ወወሂኦ እምክራብ ቦኦ ቤተ
ስምዖን። ማቴ ፳ ፲፱። ሉቃ ፱
፴፩፤
፳፬ ከምክራብም ወጥቶ ከስምዖን
ቤት ገባ።
ወምስሌሁ እንድርያስ ወያዕቆ
ብ ወዮሐንስ።

ያዕቆብና እንድርያስ ዮሐንስም
ከሱ ጋራ ነበሩ።
፴ ወርእያ ሐማቱ ለስምዖን እ
ዘ ትፈጽን ወትሰክብ።
፴ የስምዖን አማት ምንጽ ማ
ነበረች።
ወነገርዎ በእንቲእ።
የሲን ነገር ነገ ት።
፴፩ ወቀርሶ ሳኤ ወአኅዘ እዴሃ
ወአን ሆኑ።
፴፩ ርክሉ እጅዋን ይዞ አሥነማት
ወራጋ ፈፀንታ ሶቤሃ።
፳፯ ጊዜ ሆድ ዝማዋ ፈጥኖ
ተዋት።
ወተንሥኦት ወተልእክቶሙ።
ተነሥታ አገለገለቻቸው፤ ማቴ
ዎስ ነገርዎ አላለም ከዚህ ማ
ርቆስ ነገርዎ አለ እንደምን ነ
ው፤ አይጣላም ቢሉ አይጣላ
ም፤ ከመንገድ ሳለ ነግረውታል
ከቤት ከገባ በኋላ አልነገሩት
ም። ያኑ ከመንገድ የነገሩትን
ይዞ አድኑዋታል፤ ከቤት ከገባ
በኋላ አለመንገራቸውን ሲያይ
ማቴዎስ ነገርዎ አላለም፤ ከመ
ንገድ መንገራቸውን ሲያይ ማ
ርቆስ ነገርዎ አለ። እንድም
ነገር እንደ ማርቆስ፤ ከመንገ
ድ ሳለ ነግረውታል። ከቤት ገ
ብቶ ነገሩን እሳቸው ያንሱ ብ
ሎ ዝም ብሏል ሁለተኛ ነ
ግረውት ፈውሷታል ነገሩን
ያንሱት ብሎ ዝም ስላለ ማቴ
ዎስ ነገርዎ አላለም፤ ሁለተኛ
መንገራቸውን ሲያይ ማርቆስ
ነገርዎ አለ።
፴፪ ወመስዮ ጊዜ የዓርብ ፀሐ
ይ አምጽኦ ጎቤሁ ክሉ ድ
ውያነ ወእለሂ እጥዛነ አጋን
ንት።

የግርብ ወንጌል።

፴፪ ሲመሽ ፀሐይ በሚገባበት ጊዜ
ድውያንን ሁሉ ጋኔን ያደረባ
ቸውንም ወደርሱ አመጥቸው
፴፫ ወተታብኩ ክሉሙ ሰብአ ሀገር
ኅብ አንቀጽ፤

፴፫ ሰዎች ሁሉ ከበር ተሰብስበው
፴፬ ወፈወሰሙ ለብዙኃን ድውያን
ወሕሙማን ፤ ሉቃ ፱ ፵፩ ።

፴፭ ብዙ ድውያንን አዳናቸው፤
ወአውጽአሙ ለብዙኃን አጋ
ንንት።

ብዙ አጋንንትንም አወጣቸው
ወኢያብሐሙ ይንብሱ፤
ይናገሩ ዘንድ አላሰናበታቸው
ም ዝም በሉ አላቸው፤
እስመ አእመርም ከመ ውእቱ
ክርስቶስ።

ክርስቶስ እንደ ሆነ ስላወቁት።
፴፮ ወበጽባሕ ተንሥኦ ወአሌለየ
ጥቀ ወወጸኦ ሖረ ሐቅለ ወ
ጸለየ በሀየ

፴፯ ማለጻ ገሥግሥ ወጥቶ በረሃ
ሂዶ በዚያ ጸለየ።

፴፰ ወደገንዎ ስምዖን ወአለ ምስ
ሌሁ፤

፴፱ ስምዖን ከሱም ጋራ የገደለ
ተከተሉት።

፵ ወሶበ ረከብዎ ይብላሉ ግሉ
ሕዝብ የኃሥው፤

፵፩ ባገኙት ጊዜ ሁሉ ጽሕፈት አ
ሉት።

፵፪ ወይቤት ሙልው ንሐር ከ
ልክ አገኙ።

፵፫ ወሁራውም አገር ተነሡ እ
ገረጽ አላቸው፤

ከመ በሀየኒ እስብክ።
በዚያም አስተምር ዘንድ፤

እስመ እንበይነ ዝ ግብር መ
ጸእኩ።

ስለዚህ ነገር ሰው ሁኖለሁና።

፵፬ ወሖረ ወሰበክ በምክራባቲሆ
ሙ ውስተ ክሉ ገሊላ።

፵፭ ሂዶ በገሊላ ሁሉ በምክራብ
አስተማረ።

ወያወጽእ አጋንንተ።
ጋኔን ያወጣ ነበር።

፵ ወመጽኦ ኅቤሁ ዘለምጽ፤
ማቴ ፳ ፪። ሉቃ ፫ ፲፪ ።

፵ ለምጽ የያዘው ሰው መጣ፤
ሰገደ ሎቱ አስተብረከ ወአስ
ተብቁዎ።

ሰገደ ማለደው፤
ወይቤሉ እግዚአ እመሰ ፈላ

ድክ ትክል አንጽሐትየ።
አቤቱ ከወደድህስ እኔን ገን

ን ይቻልሃል አለው፤
፵፩ ወምህሮ እግዚአ የሰብ

፵፪ ጌታም ራራለት
ወሰፍሐ እድሁ ገሥሥ፤

እጁን ዘረግቶ ያሰሰው፤
ወይቤት ራራድኩ ንጸሕ፤

እሱም ሁሉን አለው፤
፵፫ ወሁራው ብሂሎ ሐይወ ለምጽ

፵፬ ወሁራው በተናገረ ጊዜ ለምጽ ፈ
ጥኖ ጸነ፤

፵፭ ወገሥዎ ወፈነም ወይቤሉ ዑ
ቅ ኢትንግር ወኢለመኑሂ፤

፵፫ ለማንም ለማን እንዳትንግር አ
ስተውል ብሎ ገሥዖ ሰደደው

፵፭ ወሐር ወአፍትን ርእሰክ ለካህ
ን፤ ሌዋ፲፱ ፪

፵፭ ነገር ግን ሂደህ ራስህን ለካህን
አስመርምር።

ወአብእ መባእክ በእንተ ዘነጸ
ሕክ።

ስለ ነጸሕም መባሕን ስጥ።
በከመ አዘዘ ሙሴ፤

ከመ ድኩን ስምዖን ላእሌሆሙ
ሙሴ እንዳዘዘ መፈራረጃ ይሆ

ንበቸው ዘንድ፤ ማቴዎስ ዘለም
ጽን ያስቀድማል ሐማተ ኢጥ

ርስን ወደኋላ ያደርጋል ግር
ቆስ ሐማተ ኢጥርስን ከኋላ

ጥ ዘለምጽን አስከተለ ህን ም
ን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣ

ላም። ለወንጌሉ ላድን ተራ
የለውም።

፵፭ ወወጸኦ ኅቤሁ ያስብክ ወይን
ግር በ፱ እስከ ያነከሩ ክሉ

፵፭ ወሁራውም ጊዜ ሰው ሁሉ እስ
ኪያደንቅ ብዙ ተናገረ ያወራ

ም ጀመረ።
ወስዕነ በዊኦ ሀገር ክሡተ።

ተገልጦ ወደሀገር መግባት ተ
ሣነው ሐተታ በሰው ጥላ ነዋ

ሪ ነበርና አምስት ገበያ ሰው
ይከተለው ነበርና።

አላ አፍኦ ገዳመ ይነበር።
ብቻውንስ በገዳም ይገኝ ነበር

እንጂ።
ወይመጽኦ ኅቤሁ ሰብኦ እም

ክሉ።
ከየቦታውም ሰዎች ሁሉ ወደ

ሱ ይመጡ ነበር። አንድም ወ
ስዕነ እያልክ መልስ። ከሥጋዊ

አስቀድሞ መወሰን ተሳነው ከ
መወሰን በአፍኦ ነበር እንጂ

አንድም ከሥጋዊ አስቀድሞ
ታይቶ ተአምራት ማድረግ ተ

ሳነው ታይቶ ታአምራት ከማ
ድረግ በአፍኦ ነበር እንጂ።

አንድም ከሥጋዊ አስቀድሞ በ
ሰው ልቡና ማደር ተሳነው በ

ሰው ልቡና ከማደር በአፍኦ
ነበር እንጂ። አንድም በመዓ

ልት በደብረ ዘይት መዋል ተ
ሳነው በመዓልት በምክራብ

ሲያስተምር ይውል ነበር እንጂ

እንድም በሌሊት በምክራብ ማድር ተሳነው ሌሊት በደብረ ዘይት ሲጻልይ ያድር ነበር እንጂ

ዘከመ ሐይወ መጸጉዕ።

ምዕራፍ ፪።

፩ ወቦአ ካዕበ ሀገረ ቅፍርናሆም ማቲ ፪ ፩።

፪ ሁለተኛ ወደቅፍርናሆም ገባ። ወእምድጎረ ጉንዱይ መዋዕል ሶበ ሰምዑ ሰብእ ዜናሁ ከመሀሉ ውስተ ቤት።

ከቤት እንዳለ ከጥቂት ቀን በኋላ ሰዎች ነገሩን በሰሙ ጊዜ።

፫ ተጋብሱ ጎቤሁ ብዙኃን ሕዝብ እስከ ኢያገምሮሙ መካን።

፬ ቦታ እስኪጠባቸው ብዙ ሰዎች ወደሱ ተሰበሰቡ።

ወኢጎበ ጥገት።

በደጅም ቢሆን።

ወኮን ይነገሮሙ ቃሉ ለእኔ መጽኑ ጎቤሁ።

ወደሱ ለመጡ ነገርን ገልጸው ጥው ነበር ማለት ሲሆን

ያስተምረቸው ነገሩን ሲደም ቃሉ ይላል እኔም ቃል ያስተምረቸሁ ነገር።

፭ ወአምድ ጎቤሁ ድውዩ መጸጉዕ ይፀውርዎ በዓራት

እርሳቱ አደው። ሉቃ ፭ ፲፭።

፮ ሰዎች ባልጋ ተሸክመው ድሮ የጸናበት ሰው አመጡ ለት።

፯ ወሶበ ሰዕት አብዶቶ ጎቤሁ እስመ ጽፋት ሰብእ ጎበ ሁሉ እግዚእ ኢየሱስ።

፪ ጌታ ካለበት ቦታ ብዙ ሰው ነበርና ወደጌታ ማቅረብ በተሳና

ቸው ጊዜ ወጽፋት በዋጂ ቤታ እንዲል።

ዓርጉ ናህስ ወነሠቱ ጠፈረ ቤት ወአውረድም ምስለ አራቱ ዘዲቤሁ ይሰክብ ውለቱ መግጉዕ።

ከሰገነቱ ወጥተው ማገሩን አፍርሰው አስፋፍተው ድውዩን ከናልጋው አገቡት። እንድም

ቤተ ምሕጋይ ቤተ ምክራም አላቸው። በበጋ የሚያነሱት በክረምት የሚደፉት አለ ያን አንስተው አወረዱት።

፭ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ሃይማኖቱም ይቤሉ ለሙሉም

፻፲፱ ወልድዮ ተኃገን ከኃጢአት ከ።

፮ ጌታ ሃይማኖቱን አይቶ ያን ድራቱን ጢአትህ ተሠርዮልኝ ለሰው።

፯ ምስኪኑ ሀዩ ጸሐፍት ይነበሩ እኔ ፲፱ ፫ ኢሳ ፵፫ ፴፭።

፪ ሐፋት ከዚያ ተቀምጠው ነበር።

፭ ወሀለዩ በልቦሙ ወይቤሉ ምን ትነዝ ዘከመዝ ጽርፈተ ይነብብ፤

፮ በልባቸው አስበው ይህ እንዲህ ያለ ስድብ ለምን ይናገራል፤

መኑ ይከል ኃዲገ ኃጢአት ዘእንበለ ፩ እግዚአብሔር፤

ያላንድ እግዚአብሔርስ ኃጢአት ማስተሥረይ የሚቻለው ማነው አሉ።

፭ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ በመንፈሱ ከመ ከመዝ ይሔልዩ ወይቤሉም ለምንት ከመ

ዝ ትሔልዩ እኩዩ በልብክሙ፤ ፮ ጌታም እንዲህ እንዲያስቡ በመንፈሱ አውቆ ለምን እን

ዲህ ከፋን ታስባላችሁ።

፪ ምንት ይቀልል እምብሂሉ ለዝ መግገዕ ተኃድገ ለኃጢአትክ ወእምብሂሉ ንጉሉ ወንሣእ አራተክ ወሐር በእገሪክ።

፪ ይህን ድውራኝ ጢአትህ ተሠርዮልኝ ለኃጢአት ተነሥተህ አልጋህን ብክመህ ሂድ ከማለት ማለት ይቀላል አላቸው።

፫ ምስኪኑ ከመ ብውሀ ሉቱ ላወልደ እንለ አመሕያው ይነድግ ኃጢአት በዲበ ምድር።

፫ በምድር ላይ ኃጢአት ያስተሠርይ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው ልታውቁ።

፫፩ ወካዕበ ይቤሉ ለውለቱ ድውይ ለክ እብለክ ተነሥእ ወንሣእ አራተክ ወለቱ ቤተክ።

፫፪ ዳግመኛ ያን ድውይ ተነሥተህ አልጋህን ብክመህ ወደቤትህ ሂድ እልሃለሁ አለው።

፫፫ ወተንሥእ ሶቤን ወነሥእ አራቶ ወወዕእ በቅድመ ክሉሙ ሰብእ።

፫፬ ያን ጊዜውንም ተነሥቶ አልጋውን ብክመህ በሰው ሁሉ ፈት ወጣ።

፫፭ ወአንክሩ ክሉሙ ሕዝብ ወአእኩትዎ ለእግዚአብሔር።

ሰዎች ሁሉ አድንቀው እግዚአብሔርን አመሰግኑት።

ወይቤሉ ኢርኢን ግሙራ ዘከመዝ።

ከቶ እንዲህ ያለ አላየንም አሉ

ዘከመ ተጸውለ ሌዊ።

፫፫ ወእምዝ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ ከካዕበ መንገል ጽንፈ ባሕር።

፫፬ ከዚህ በኋላ ጌታ ወደ ባሕር

የግርባስ ወንጌል ።

ዳር ወጣ። ወሐሩ ኅቤ
ሁ ክሉ ሕዝብ።
ሕዝቡ ሁሉ ወደሱ ሄዱ።
መመሐረሙ።
አስተማራቸው።
፲፪ ወኃሊፎ አምህዩ ርእዮ ለሌዊ
መጽብሐዊ ወልደ አልፍዮስ እ
ንዘ ይነብር ኅብ ምጽባሕ። ማቲ
ዘ፡ዘ። ሉቃ ፭፡፳፮።
፲፬ ከዚያም አልፎ ሲሄድ የአልፍዮ
ስን ልጅ ሌዊን ከሚያስገብርበ
ት በታ ተቀምጦ አየው። ሐተ
ታ ማቲያስን ወልደ ዲቀሩ ይ
ለዋል ከዚህ ወልደ አልፍዮስ
አለው እንደምን ነው አይጣ
ላም ቢሉ አይጣላም። ላንድ
ሰው ሁለት ስም አለውና። አ
ንድም አንዱ ያባቱ አንዱ የ
አያቱ።
ወይቤሉ ነፃ ትልወኒ።
ተከተለች አለው፤ ወተንሢኦ
ተለዎ ተነሥቶ ተከተለው።
፲፭ ወእንዘ ይመስሉ ውስተ ቤቱ
እግዚእ ኢየሱስ።
፲፭ ከዚህ በኋላ ጌታ በቤቱ ተቀ
ምጦ ሲበላ።
ሀለጢ ምስሌሁ ብዙኃን
አን ወመጽብሐን ዘረፈ። ም
ስለ እግዚእ ወአርፍ። ሲፈ።
ብዙ ቀራጮችና ፡፡ ከጌ
ታና ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ
ተቀምጠው ላሉ ነበሩ።
ወብዙኃን ውንቱ እለ ይተ
ል።
፡፡ ሆኖም ብዙ ነበሩ።
ወከ፡ ይተልውዎ ጸሐፍት ወ
ፈሳውያን።
ጸሐፍት ፈሳውያንም ተከት
ለውት ነበር።
፲፮ ወርእዮሙ ከመ ይበልፅ ም

ስለ ኃጥአን ወመጽብሐን ።
፲፮ ከኃጥአንና ከመጽብሐን ጋራ
ሲበላ ባዩት ጊዜ፤
ይቤልዎሙ ለአርዳኢሁ ለም
ንት ይበልፅ ወይስቲ ሊቅክ
ሙ ምስለ ኃጥአን ወመጽብ
ሐን፤
ደቀ መዛሙርቱን መምሕራ
ችሁ ከመጽብሐን ጋራ ለምን
ይበላል አሏቸው፤ ማቲያስ አር
ድኢተ ዮሐንስ ጠየቁት ይላ
ል፤ ከዚህ ግርባስ ጸሐፍት ፈ
ሳውያን ጠየቁት አለ እንደ
ምን ነው አይጣላም ቢሉ አ
ይጣላም ነገር እንደ ማቲያስ
ነው፤ ፈሳውያን አርድ። ጥ
ሐንስን ጠይቁልን ማላ።
ጠይቀውታል፤ ማቲያስ ጸሐ
ፍት ፈሳውያን ጠየቁት ማ
ለቱ ፡፡ ጥቅሉ ሄደው
ጠይቀውታል፤ ለማላጅ የሰደ
ደ ሰራ። ብር ተከትሎ ሂዶ
እንዲሁ። አንድም ነገር እ
ንደ ማሊቆስ ነው ፈሳውያን
ሰው ጠይቀውታል ባይመ
ልስላቸው ለኖስ ጸልመለሰል
ንም እናንተ ሂዳችሁ ጠይቁ
ት ብለዋቸው አርድኢተ ዮሐ
ንስ ሂደው ጠይቀውታል እ
ንደ ማቲያስ ይህን ተከፍለ
ው ጽፈዋል፤
፲፯ ወሰሚያ እግዚእ ኢየሱስ ይ
ቤሉሙ ሕሙማን ይፈቅድዎ
ለንቃቤ ሥራዬ ወእኮ ጥዑያን
፩ ጠ.ሞ ፩ ፲፭።
፲፰ ጌታም ይህን ስምቶ ባለመድ
ኃኒትን ድውያን ይሹታል እ
ንጂ ጤነኞች አይሹትም።
ወኃጥአን አጸውፅ መጻእኩ ወ
አኮ ጻድቃን።

ጻድቃንን ያይደል ኃጥአንን
ልጠራ መጥቻለሁ አላቸው።
በእንተ ጸም ዘክርስቲያን።
፲፱ አርዳኢሁሰ ለዮሐንስ ሲለኒ
ፈሳውያን ኮኑ ዳጸላ ሙ።
፲፱ የዮሐንስ ያቀ ማሳርትና የ
ፈሳውያን ጥገና ይጠሙ
ነበርና።
ወመጥሎ ወይቤልዎ በእፎ አ
ርዳኢ ለዮሐንስ ወአርዳኢ
ሰራ ለፈሳውያን ይጸውሙ።
ፈሳውያንና የዮሐንስ ደቀ
መዛሙርት ስለምን ይጠማሉ።
ወአርዳኢክ ኢያጸውሙ።
ደቀ መዛሙርትህ ግን አይጠ
ሙም አሉት።
፲፱ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
ይከሉኑ ደቂቁ ለመርግዊ ጸዊ
መ አምጣኝ ሀሉ መርግዊ ም
ስሌሆሙ።
፲፱ ጌታም የሰርግ ልጆች ከሙሽራ
ጋራ ሳሉ መጸም ይቻላቸዋል
ን አላቸው።
፳ ወባሕቱ ይመጽእ መዋፅል
አመ ይነሥእም ለመርግዊ
እምኔሆሙ። ማቲያስ ፲፭፡ሉቃ
፭፡፴፭።
፳ ነገር ግን ሙሽራው ከላቸው
የሚለይበት ዘመን ይመጣል።
ወአሚሃ ይጸውሙ።
ያን ጊዜ ይጠማሉ።
፳፩ ወአልቦ ዘይጠቅብ ግምድ ደ
ርግሃ ውስተ ስጠተ ልብስ ብ
ሉይ።
፳፩ ባረጀ ልብስ ቀዳዳ እኒስ እ
ራፊ የሚሰፋ የለም።
ወእመ እኮሳ ያንቅዶ ጥቅበቱ
ሐኒስ ለብሉይ።
ያለዚያ ግን ማለት ቢሰፋት ግ

ን አዲሱ አራፊ አርጌውን ይቀደዋል።
 ወየንብዮ ለስጦቱ።
 ቀዳሳውን ያሰፋዋል።
 ሸ፪ ወአልቦ ዘይወዲ ወይን ሐዲስ ውስተ ገቅ ብሉይ።
 ሸ፫ ጉሽ ጠጅ ባረጀ ራዋት የሚ ያኖር የለም።
 አስመ ያነቅዖ ወይን ሐዲስ ለ ገቅ ብሉይ።
 ጉሽ ጠጅ ያረጀውን ራዋት ይ ቀደዋልና።
 ወወይኑሂ ይትከዓው።
 ጠጁም ይፈሳልና።
 ወዝቁሂ ይትኃኑል።
 ራዋቱም ይጠፋልና።
 ወበሐቱ ለወይንስ ሐዲስ ውስተ ገቅ ሐዲስ ይወድደዎ፤
 አዲሱን ጠጅ ግን ባዲስ ራዋት ይሾሙታል፤ ማቴ ፲፪ ፩ሉ ፲፯ ወይትዓቀቡ በበይናቲያሙ።
 እሱ በሳቸው ይጠባበቃሉ።

በእንተ ሰዊተ ሥርናይ ወሰንበት።

ሸ፫ ወእምዝ ወፈረ እግዚእ ኢየሱስ በሰንበት ማዕከለ ግድቡ።
 ሸ፫ ከዚህ በኋላ ጌታ ቅዱስ ሥፍራ ምክክል ሄደ።
 ወእርዳኢሁኑ ለሁሉ።
 ደቀ መዛሙሩ ከሱ ጋራ ነበሩ።
 ወእርዳኢሁኑ ሰዊተ ወእርዳኢሁኑ።
 እያሹ ይበሉ ጀመር።
 ለደጸሐ ሱቱ ፍኖተ፤
 የተቃወሰውንም ያቃኑለት ጀመረ፤
 ሸ፪ ወይቤልም ፈሪሳውያን ርኢ ዘ

ይገብሩ እርዳኢክ ዘኢይከውን ገቢረ በሰንበት።
 ሸ፪ ፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርትህ ቅዳሜ ሊሠሩት የማይገባ ሥራ ሲሠሩ አስተውል አሉት።
 ሸ፫ ወይቤልም እግዚእ ኢየሱስ ግሙራኢ ያንበብከሙኑ ዘገብ ረ ዳዊት አመ ርዓብ፤ ሸ፪ ዳዊት በተራብ ጊዜ ያደረገውን ከቶ አልተመለከታችሁም።
 ወውእቱኒ።
 እሱም።
 ወእለ ምስሌሁ፤
 ከሱም ጋራ ያሉ፤
 ሸ፪ ዘከመ በእ ቤተ እግዚአብሔር እንዘ አብያታር ሊቀ ኩርያን ወበልዑ ኅብስተ መሥዋዕት ዘኢይደልም ለበሊዕል ገለ ለ ክህናት ለባሕቲቱ ወህበሙ ለእለ ምስሌሁ ብሔር፤ ሸ፪ አብያታር ሊቀ ክህናት ሁኖ ሳ ለ ከየቱ እግዚአብሔር ገብቶ ለገሰ፤
 ሸ፪ ሰባው የማይገባውን መሥዋዕቱን በልቶ ከሱም ጋራ ላሉ ሰጥቷቸው እንደበሉ ዳዊት ያደረገውን ከቶ አልተመለከታችሁም፤ ሐተታ ሊቀ ክህናቱ አቤሜልክ አይደለም በሉምሉና ዱግ ሁነው ተሹመው ነበር፤
 ሸ፪ ወይቤልም ሰንበት በእንተ ሰባሉ ተፈጥረት ወእኩ ሰባሉ በእንተ ሰንበት፤
 ሸ፪ ሰንበት ለሰው ተፈጥራለች እንጂ ሰው ስለሰንበት አልተፈጠረም አላቸው።
 ሸ፪ ወወልደ እንሳለ እመሕያው ውእቱ እግዚእ ለሰንበት፤
 ሸ፪ የሰንበት ጌታዋ የሰው ልጅ ነው

በእንተ ዘየብሰት እዴሁ፤

ምዕራፍ ፫።

፩ ወበእ ክዕበ ምክራብ በሰንበት ማቴ ፲፪ ፱ ሉቃ ፯ ፯።
 ፩ ሁለተኛ ወደ ምክራብ ቀዳሜ ገባ፤
 ወሀሉ ስላለ ዘየብሰት እዴሁ።
 ከዚህ ጋር እጁ የሰለለ ሰው ነበር፤
 ፱ ሰባሉን ከመ ያስተዋድደዎ።
 ሲያሳጡት ቅዳሜ ያፈውሰው እንደሆነ ብለው ይጠብቁት ነበር።
 ወይቤልም ለውእቱ ብእሱ ዘጽውስት እዴሁ ተንሥእ ወቁም ማዕከለ።
 ፫ ያን እጁ የሰለለች ሰው ተንሥተህ ከመካከል ቁም አለው፤
 ፱ ወይቤልም ይከውንኑ በሰንበት ገቢረ ሠናይ አው ገቢረ እኩይ።
 ፱ ቅዳሜ በጎ ሥራ መሥራት ይሻላልን ወይም ከፋ ሥራ መሥራት፤
 አሕይዎ ነፍስኑ ወሚመ ቀቲል፤
 የሚገባ ነፍስ መግደል ነውን ወይስ ማዳን አላቸው፤
 ወእርመው።
 ዝም አሉ፤ ማቴዎስ ይከውንሁ ብለው እሳቸው ጠየቁት ይላል ማርቆስ እሱ ጠየቃቸው አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ይከውንሁ ብለው በጠየቁት ምሳሌ በግዕዝ ነግሮ ተንሥእ ወቁም ማዕከለ ብሎ ይከውንሁ አላቸው እርመው ዝም አሉ ስፋሕ እዴክ ይለዋል እንደም እንደ ማቴዎስ ይከው

ወንጌል ዘግርፋስ፤

ንሁ ቢሉት ተንሥኦ ወቁም ማ
ዕክል ብሎ ምሳሌ በግዕዝ ነገራቸ
ው ዝም ኦሉ ስፋሕ እዴክ ይለ
ዋል፤ እንድም እንደ ማቲዎስ
ይከውንሁ ቢሉት መልሶ ይክ
ውንሁ ገቢረ ሠናይ በሰንበት
አሕይዎ ነፍስኑ ወሚመ ቀቲል
አላቸው። ወእርመሙ ዝም ኦሉ
ምሳሌ በግዕዝ ነግሮ ተንሥኦ
ወቁም ማዕክል ብሎ ስፋሕ እ
ዴክ ይለዋል።
ኧ ወነጸርሙ እግዚእ ኢየሱስ እ
ንዝ ይትመዓዕ ወይቲክዝ በእን
ተ ዑረተ ልበሙ፤
ኧ ስለ ልቡናቸው ድንቁርና እያ
ዘነ ጌታ በቁጣ አያቸው።
ወእምዝ ይቤሉ ለውእቱ ብእስ
ስፋሕ እዴክ ወሰፍሐ እዴሁ።
ያን ሰው እጅህን ዘርጋ አለው
እጁን ዘረጋ።
ወሐይወት ወኮነት ከሙ ካልዕታ
ድና እንደ ሁለተኛይቱ ሆነች፤
ኧ ወወጸአሙ ፈሪሳውያን ሶቤሃ
ተማክሩ ምስለ ሰብአ ሄሮድስ
ከመ ይቅትልዎ።
ኧ ፈሪሳውያን ወጥተው ከሄሮድስ
ሰዎች ጋራ ሊገሉት ተኮሩ።
በእንተ ካልዓን ተአንራት ዘ
ኢሳይ፤
ኧ ወተግሎ ዘእኢ ኢየሱስም
ስለ ኢሳይ መንገል ባሕር።
ኧ ወእኢ ይቀመዛሙርቱ ጋራ ወ
ባሕር ሄደ፤
ኧ ወተላውዎ ብዙኃን ጥቁ እምገ
ሊላ ወእምይሁዳ ወእምኢየ
ሩሳሌም፤
ኧ ከይሁዳና ከገሊላ ከኢየሩሳሌም
እጅግ ብዙ ሰዎች ተከተሉት።

ወእምኤድምያስ ወእማዕዶተ
ዮርዳኖስ።
ከዮርዳኖስ ማይና ከኤድምያ
ስም።
ወእምጢርስ ወእምሲዶና።
ከሲዶናና ከጢርስም።
ወብዙኃን ጥቁ መጽኢ ኅቤሁ
ሰሚዎሙ ኩሉ ዘገብረ።
ያደረገውን ሁሉ የሰሙ እጅ
ግ ብዙ ሰዎች ናቸው።
ከ ወይቤሉሙ ለእርዳኢሁ ያጽን
ሐሎቱ ሐመረ ከመ ኢይትጋ
ፍዕዎ ሰብእ፤
ከ ሰዎች እንዳይገፉት ደቀ መጽ
ሙርቱን መርከብ አቁዩኝ፤
ላቸው።
ከ እስመ ለብዙኃን ኢየሱስ
ብዙ ሰዎችን አደግቶ ዋልና።
ወኮነ ይትጋ ምእስከ ይወ
ድቁ ኢየሱስ
ከላይ ላይ ስቲወድቁ ድረስ
ይሄኑት ነበር፤
ከ ሰዎች ጋራም ከመ ይግሥ
ሙ ኩሉሙ ሕሙማን።
ሕሙማን ሁሉ ሊዳስሱት ይ
ማልዱ ነበር።
ከ ወእለሂ እጉዛን አጋንንት ር
ኩሳን እምከመ ርእይዎ ይሰ
ግዱ ሎቱ፤
ከ ርኩሳን አጋንንት ያደሩባቸው
ሁሉ ያዩት እንደሆነ ይሰግዱ
ለት ነበር፤
ወእንዝ ያጸርሐ ወይብሉ አማ
ን እንተ ውእቱ ወልደ እግ
ዘኢብሔር፤
ፌቫው የእግዚአብሔር ልጅ
በውነት እንተ ነህ አሉ፤
ከ ወኮነ ብዙኃ ይጌሥዎሙ ከመ
ኢያግሳድዎ፤
ከ እንዳይገልጡት፤

ወከመ ኢይክሥቱ ግብር።
ስራውንም እንዳይገልጡ ብዙ
ገሠዓቸው፤
በእንተ ዘከመ ኅረዮሙ
ዋርያት፤
ከ ወዓርገ ደብረ ግጽኦ እለ
ፈቀደሙ፤ ሕጉ ቃኝ ከከ
ዘከ፤
ከ ከተረራ ስቲወድዳቸውን ጠ
ራ ላሉ ሹመት ሽረት አደረገ
ሙሉ ኅቤሁ።
ወኦሉ ሄዱ።
ወኃረየ ከ ወደተ ወሰመዮሙ
ሐዋርያት።
አስራ ሁለቱን ሐዋርያት መ
ረጠ።
ወረሰዮሙ ከመ የሀልጢ ምስ
ሴሁ።
ከሱም ጋራ እንዲኖሩ አደረ
ጋቸው። ሐተታ ደጃዝማች በ
ተሾመ ጊዜ ፈጥኖ እንዳይሄ
ድ ወግ ታሪክ ሲያጠና እን
ዲሰነብት።
ከ ወፈነዎሙ ይስብኩ
ከ ያስተምሩ ዘንድ ላካቸው።
ከ ወእብሐሙ ያውጽኩ አጋንን
ተ ወይፈውሱ ጁያን።
ከ አጋንንትን ያወጡ ዘንድ ድ
ውያንንም ይፈውሱ ዘንድ ሥ
ልጣን ሰጣቸው።
ከ ወሰመዮሙ በበአስማቲሆሙ
ከ በየስማቸው ጠራቸው።
ወሰመዮ ለስምዖን ጴጥሮስ።
ስምዖንን ጴጥሮስ አለው።
ከ ወለያዕቆብ ወልደ ዘብደምስ
ወለዮሐንስ እጉሁ ሰመዮሙ
በአኔርጌስ።
ከ ያዕቆብንም የዘብደምስን ልጅ
ዮሐንስንም የያዕቆብን ወንድ

የግርባክ ወንጌል ።

ም በአኔርጌስ አላቸው ደቂቀ
ቀ ነጉድጓድ ብሂል። የነጉድ
ጓድ ልጆች ማለት ነው። ሐ
ተታ ። በርጌስ ማለት በዕብ
ራይስጥ ልሳን ልጅ ማለት
ነው። ጌስ ደቂቀ ነጉድጓድ
ማለት ነው። አኔ ትርፍ ቀለም
ነው። አልመስጠላግያ አንደማ
ለት አልም ትምርት ስጦ ት
ርፍ አግያ ጎቡአት እንደሆነ።
ደቂቀ ነጉድጓድ አለ፤ ደቂቀ
ምሥጢር ደቂቀ መለኮት ሲል
ነው። ደቂቀ ነጉድጓድ ማለቱ
በምሳሌ ነው። ርጡብ ጢስ ከ
ርጡብ ምድር ይቡስ ጢስ ከ
ይቡስ ምድር ወጥቶ አንድ ደ
መና ይሆናል ከውቅያኖስ ው
ሀ ጠልፎ ሲወጣ ነጉድጓድ ያ
ሰማል፤ እኒህም ከቤተ ክህነት
ከቤተ መንግሥት ተወልደው
ሲያስተምሩ ተሰምተዋልና ደ
ቂቀ ነጉድጓድ አላቸው።

፲፮ ወእንድርያስ።

፲፭ እንድርያስ

ወፊልኦስ።

ፊልኦስ፤

ወበርተሉጊዎስ፤

በርተሉጊዎስ፤

ወግቲዎስ

ግቲዎስ፤

ወቶግስ።

ቶግስ።

ወያሌ፤ ወልደ አልፍሮስ።

ወላጅ ሥራ ልጅ ያዕቆብ።

ወደዎስ።

ወደዎስ።

ወስምዖን ተነናዊ።

ተነናዊ ስምዖን።

፲፱ ወይሁዳ እስቆርታዊ ዘውኦቱ
ዘአግባኦ።

፲፱ የአስቆርት ሰው የሚሆን ያሲ
ያዘው ይሁዳ።

፳ ወበዊዎ ቤተ መጽኤ ካዕብ ብ
ዙኃን አሕዛብ እስከ ኢያቦው
ህዎ ይብላዕ እክለ።

፳ ከቤት በገባ ጊዜ እንጀራ ይበ
ላ ዘንድ እስኪሳነው ድረስ ብ
ዙ አሕዛብ ሁለተኛ መጡ።

ዘክመ አስተዋደደዎ ለኢየሱስ
ከመ ያወጽእ አጋንንተ በ
ብሂል ዜቡል።

፳፩ ወሰሚዎሙ አገማዲሁ መጽ
ኤ የአግዝዎ

፳፩ ዘመዶቹም ሰምተው ሊይሆኑ
መጡ።

እስመ ስሕወ ልቡ ይል።

ልቡ ሻ አለው ብሎ ዋልና።

፳፪ ወጸሐፍትኒ እኔ ወላጅ እምኤ
የሩሳሌያ ይባሉ ብሂል ዜቡ
ል አግዛ። ፳፫ ይፀፀ።

፳፪ ከኢየሱስም የወረዱ ጸሐፍ
ት ሲሆኑ ዜቡል አድርገዋል።

ወልክሙ ለአጋንንት ያ

ወዕለሙ ለአጋንንት።

በሰይጣን አለቃ ሰይጣናትን ያ

ወጣል አሉ፤

፳፫ ወጸውዎሙ አገዛዚ ኢየሱስ
ወመሰለ ሉሙ ወይቤሉሙ እ
ፎ ይክል ሰይጣን ለሰይጣን አ

ውጽኦቶ፤

፳፫ ጌታ ጠርቶ ሰይጣን ሰይጣንን
ማውጣት እንደምን ይቻለዋ
ል ብሎ ምሳሌ መስሎ ነገራ

ቸው።

፳፪ ወመንግሥትኒ ዘበበይናቲሃ ት
ትናፈት ኢትቀውም ይእቲ።

መንግሥቱ።

፳፪ እርስ በሰብ የምትከፋፈል

መንግሥት አትጸናም።

፳፭ ወእመኒ ቤት ተናፈቀት በበ
ይናቲሃ ኢትቀውም ይእቲ ቤት

፳፭ ቤትም እርስ በርሷ ብትከፋፈል
ያች ቤት አትጸናም።

፳፮ ወሰይጣንሂ ለእመ ተንፈሳ
በይናቲሁ ወተናፈቀ ኦጵቀ
ውም።

፳፮ ሰይጣንም እኩሳት ሊጸላ በ
ለያይም ይባላል።

አላ ማለቱ ይረከብ።

ተናፈሳ ሲል ነው። ፍጻሜ
አለታለን።

፳፯ ወልብ ዘይክል በዊእ ቤተ ኃ
ል ወበርብርተ ንዋዩ ለእመ
ኢቀደመ አሂርቶ ለኃያል።

፳፯ ብርቱውን አስቀድሞ ካሳሰረ
ወደብርቱ ቤት መግባት ገንዘ

ቡንም መዝረፍ የሚቻለው የ
ለም።

ወእምዝ ይበረብር ቤቶ።

ከያዘው በኋላ ግን ቤቱን ይበ
ዘብዛል፤

፳፰ አማን እብለከሙ ዙሉ ኃጢ
አት ወጽርፈት ይትኃደግ ለወ
ልደ እጓለ እመሕያው፤ ግቲ ፲፪

፴፩ ሉቃ ፲፪ ሹሐ ፫ ፲፮።

፳፰ ኃጢአት ሁሉ ለሰው ልጅ
እንዲሠረደ እውነት እነግራች

ኋለሁ፤

፳፱ ወዘሰ ጸረፈ ዲበ መንፈስ ቅዱስ
ከ ኢየትኃደግ ሉቱ ለጓለም

፳፱ መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ግን
ለዘለዓለም ስርየት የለውም

ወይትኳንን በደይን ለዝለቶ።

በገሃንም የዘወትር ፍርድ ይፈ
ረድበታል እንጂ።

፴ እስመ ይቤልም ጋኔን ርክስ
አኃዘ።

፴ ርክስ ጋኔን ለድርብታል ብ
ለውታልና።

ወንጌል ዘግርቆስ።

በእንተ አዝማዲሁ ለኢየሱስ
 ፴፩ ወመጽኢ እሙ ወአኃዊሁ ወ
 ቀሙ አፍኦ።
 ፴፩ ወንድሞቹና እናቱ ሕጻናት
 በውጭ ቆሙ እስመ ስህወ ል
 ቡ ይቤሉ ይቤልዎሙ መጽኢ
 እሙ ወአኃዊሁ ብለህ ግጦም
 ወለእኩ ኅቤሁ ይጸውእም፤
 ሊጠሩት ማለት ጥሩልን ብለ
 ው ላኩ፤
 ወይነበሩ ብዙኃን ሰብእ ምስ
 ሴሁ።
 ብዙ ሰዎች ከሱ ጋራ ተቀም
 ፴፪ ጠው ነበር፤ ወይቤ
 ልዎ ናሁ እምክኒ ወአኃዊክኒ
 አፍኦ ይቀውሙ ወየኃሥሁክ
 ፴፫ እነሆ እናትህና ወንድሞችህ
 በውጭ ቆመው ይሹህል አ
 ሉት፤
 ፴፬ ወእውሥኦ ወይቤሉሙ መኑ
 ይከቲ እምየ።
 ፴፭ እናቱ ማናት።
 ወእለ መኑ እሙንቱ አኃውየ።
 ወንድሞቹስ እነማናቸው
 መለሰላቸው። ሐተታ ለጌታ
 የነገረው አንድ ነው። ይህ ማ
 ርቆስ ብዙ አለ እኔ የሥው አይ
 ጣላም ቢሉ አይጣሉ ነገር እ
 ንደማቲምስ ነገረው አንድ ይ
 ሁዳ ለጌታ ርቆስ ብዙ ማለቱ
 መገር ሁሉ ፈቃድ ከሆነ
 ፴፮ ጸሎት ለእለ ይነበሩ ንው
 ዶ ወይቤሉሙ ነዮሙ እምየ
 ኒ ወአኃውየ።
 ፴፯ በዙሪው ተቀምጠው ወደነበ
 ሩት አይቶ እነሆ እናቱም ወ
 ንድሞቹም አላቸው።
 ፴፰ እስመ ዙሉ ዘይገብር ፈቃድ

ለእግዚአብሔር ውለቱ እኅየ
 ኒ ወእኅትየኒ ወእምየኒ፤
 ፴፱ ወንድሜም እኅቴም እናቱም የ
 እግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያ
 ደርግ ሁሉ ነው።
 በእንተ ምሳሌ ዘራኢ፤
 ምዕራፍ ፪።
 ፩ ወእኅዘ ካዕበ ይምሐርሙ ለአ
 ሕዛብ እንተ መንገል ባሕር።
 ማቴ ፲፫ ፩ ሉቃ ፳፱፤
 ፪ ዳግመኛ በባሕር አጠገብ ያስተ
 ምራቸው ጀመር።
 ወተጋብኡ ኅቤሁ ብዙ ሰው
 እ እስከ ሶበ የግርግ ስተሐ
 መር ወይነበር።
 ከመርከብ ወጥቶ ስኪቀመጥ
 ብዙ ሰዎች ወጡ ተሰበሰቡ።
 ወዙሉ ስለ ውስተ ሐይቅ ይ
 ቀረጡ።
 ንጉሥ ሁሉ ከወደቡ ተቀምጦ
 ወ ነበር።
 ወመሐርሙ ወመሰለ ሉሙ ብ
 ዙኃ።
 ፫ ብዙ መስሎ አስተማራቸው።
 ፬ ወይቤሉሙ እንዘ ይሜህርሙ
 ስምዑ።
 ፭ ሲያስተምራቸውም ስሙ አላ
 ቸው።
 ወፈረ ይገራእ ዘይዘርኦ፤
 የሚዘራ ሊዘራ ወጣ።
 ፬ ወእንዘ ይዘርእ በ ዘወድቀ ው
 ስተ ፍናት።
 ፭ ሲዘራ ከመንገድ የወደቀ ዘር
 አለ፤
 ወመጽኢ አዕዋፍ ወበልዕዎ፤
 አዕዋፍም መጥተው የበሉት።
 ፭ ወደ ዘወድቀ ኒበ ኩኩሕ ኅበ
 አልቦ መሬት ብዙኅ።

፭ ብዙ መሬት ከሌለበት ጭንጫ
 የወደቀ።
 ወፍጡነ በቂለ፤
 ፈጥኖም የበቀለ ዘር አለ
 እስመ አልቦ ዕመቅ ለፍ ኃቱ
 ለመሬቱ ጥልቅነት ፤ ለጭንጫ
 ወሠራቆ ፀሐ ፤ ውጋዮ፤
 ፮ ፀሐይ በጭንጫ ጊዜ ደረቀ።
 እስመ ጭንጫ ዕመቅ መሬቱ
 መጥጥ ጥልቅ አይደለምና።
 ፬ ሥርወው።
 ፭ የለውምና።
 ፭ ጥበስ። ደረቀ።
 ፮ ወደ ዘወድቀ ውስተ ሦክ ወሐ
 ነቆ ሦክ ኢፈረየ፤
 ፯ ከሾህ ውሥጥ ወድቆ እሾህ
 አንቆት ያላፈራም ዘር አለ።
 ፰ ወደ ዘወድቀ ውስተ ምድር
 ሠናይት።
 ፰ ከመልካም ምድር የወደቀ።
 ወበቂለ። የበቀለ።
 ወልሕቀ። ያደገ።
 ወፈረየ። ያፈራ።
 ወወሀበ ፍሬ።
 ፍሬውን ያቀረጠ ዘር አለ።
 ፬ ዘ፴። ሠላሳ ያፈራ አለ፤
 ወደ ዘ፯። ሰላም ያፈራ አለ።
 ወደ ዘ፻።
 መቶም ያፈራ አለ።
 ፱ ወይቤሉሙ ዘደ ዕዝን ሰሚኅ
 ለይስማዕ።
 ፱ ጆሮ ያለው ይስማ አላቸው።
 ፲ ወሶበ ተባሕተው ተስእልዎ እለ
 ኩኑ ምስሌሁ ምስለ ፲ወቂ አ
 ርዳኢሁ ምሳሌሁ ለዝንቱ ነገር
 ብቻውንም በሆነ ጊዜ ከሱም
 ጋራ የነበሩት ካሥራሁለቱ ጋራ
 ምሳሌውን ጠየቁት።
 ፲፩ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ ለ
 ኩሙ ተውሀበ ታእምሩ ምሥ

የግርዶስ ወንጌል።

ጢረ። ለመንግሥተ እግዚአብሔር።
ጸአ የእግዚአብሔርን መንግሥት
ምሥጢር ግወቅ ለናንተ ተሰ
ጥቷችኋልና።
ወለአለ አፍኦስ በምሳሌ ይከ
ውናው ነሱ።
በውጭ ላሉ ግን ነገር ሁሉ
በምሳሌ ይሆንባቸዋል።
ጸዘ ወርአየ ይርአዩ ወኢርአዩ።
ኢሳ ጸዘ ማቴ ጸዘ ዮሐ ጸዘ
ዓ ግብ ጸጽ ጸጼ ሮሚ ጸዘ ጽ
ጸዘ ማየትን አይተው እንዳይመለ
ኩቱ።
ወሰሚን ይሰምዱ ወኢይሌ
ብጪ።
መስማትም ሰምተው እንዳያ
ስተውሉ።
ከመ ኢይነስሐ።
እንዳይመለሱ።
ወኢይሣሳው ይቅር እንዳ
ይላቸው። ወኢይትዓደግ ሉሙ
ኃጢአቶሙ።
ኃጢአታቸውም እንዳይሆን
ላቸው።
ጸዩ ወይቤሉሙ ኢተአምሩ ሳተ
ምሳሌ።
ጸዩ ይህን ምሳሌ አታገኙም።
እር እንከ ተምሩ ነሱ አ
ምሳሌ።
ምሳሌ ግን ሉ እንደምን ታ
ውጥሩ ግለት ይህን ያታ
ውጥሩ ግለትን እንደምን ታው
ጥሩ ይህን ያታውቁ ሌላ
ግለትን ታውጥሩ አላቸው።
ጸዩ ዘይዘርአስ ቃለ እግዚአብሔር
ር ውለቱ።
ጸዩ ዘፈው ቃለ እግዚአብሔር ነው
ጸዩ ወእሉ እሙንቱ እለ ውስተ
ናናት ገብ ተዘርኦ ቃለ እም

ከመ ሰምዱ ቃለ ይመጽእ ሰ
ይማን ሶቤሃ ወይነሥእ እምል
በሙ ቃለ ተዘርኝ።
ጸዩ በመንገድም የተመሰሉ ቃል
የሚዘራበት የተባሉ ከሰሙ በ
ኋላ ሰይማን ፈጥኖ መጥቶ የ
ተዘራውን ቃል ከልባቸው የ
ሚወስድባቸው ናቸው።
ጸዩ ወእሉ ከዕበ እሙንቱ ዘውስተ
ኩነቱ ተዘርኦ እለ ይሰምዱ
ቃለ ወይትዊከፍም ሶቤሃ በና
ሥሐ።
ጸዩ ዳግመኛም በጭንጫ የተዘሩ
ትን ቃል ሰምተው ለእግዚአ
ደስ ብሏቸው የሚቀበሉት ናቸው።
ጸዩ ወአለቦ ሥርወ።
ጸዩ ሥር ግን የላቸው ናቸው።
ወጊዜሃ ላሉ እሙንቱ።
ለጊዜ ላሉ እንጂ።
ወእሉ ከሰ ከነ ምንዳቤ ወስ
ፍን በእርኩስ ቃል የዓልጪ
ነው።
እለዚህ ነገር ስደትና መከራ
የሆነ እንደሆነ ግን ፈጥነው
ይከዳሉ።
ጸዩ ወእሉ እሙንቱ እለ ውስተ
ሦከ ተዘርኦ እለ ይሰምዱም ለ
ቃል።
ጸዩ ወሕሊና ዝንቱ ዓለም ወፍት
ወተብፅል ወባዕዳንኒ ነሱ ና
ትወት ይበውዕም ወየሐንቅም
ለቃል። ጸዩ ጢሞ ጸዩ ጸዩ።
ጸዩ በሾህ የተዘሩ ቃልን ሰምተው
ብልጥግና መውደድና።
ጸዩ የዚህ ዓለም አሳብ ሌላውም
መመኘት ሁሉ መጽቶ ነገሩን
የሚያንቀው ነው።
ወኢይፈሪ።
አያፈራም።

ጸ ወእሉ እሙንቱ እለ ውስተ
ምድር ሠናይት ተዘርኦ ጸዩ
ይሰምዱ ቃለ ወይትዊከፍ
ጸ በመልካም ምድር የሦሩት ግን
ቃልን ሰምተው ግለትን
ወይፈርዩ። ጸዩ ያፈሩ።
ጸዩ ጸዩ። ጸዩ ሰዓላ።
ወጸዱ ጸዩ እንዳ ስሳ።
ወጸዱ ጸዩ እንዳ መቶ።
ጸዩ ወእሉ ሁሉ ቦኑ ዘየሐቱ ግን
ተ ወያነብራ ታሕተ ከፈር።
ጸዩ ጸዩ ጸዩ ጸዩ ጸዩ።
ጸዩ እንቅብ ቅርጫት ለደፋባት ፋና
የሚያበራ የለም። እንደዚህም
ሁሉ ላይተረጉም የሚመስል
የለም።
አላ ያነብርዋ ዲበ ተቅዋማ።
ከመቅረዝ ላይ ሊያናሩት ነው
እንጂ ሊተረጉም ነው እንጂ
ጸዩ ወአለቦ ገቡዕ ዘኢይትከበት። ግ
ቲ ጸዩ ሉቃ ጸዩ ጸዩ።
ጸዩ የማይገለጥ የተሰወረ የለምና።
ወአለቦ ከዱን ዘኢይትከውት።
የማይገለጥ የተሸፈነ የለምና።
ጸዩ ወዘቦ ዕዝን ሰሚን ለይስማዕ።
ጸዩ ሰሚ ጆር ያለው ይሰማ።
ጸዩ ወይቤሉሙ ለብጪ ዘትሰምዱ
ማቴ ጸዩ ሉቃ ጸዩ ጸዩ።
ጸዩ የምትሰሙ እናንተ አስተውሉ።
በውለቱ መሥፈርት ዘሰፈርክ
ሙ ይሰፍሩ ለክሙ።
በሰፈራችሁበት መሥፈሪያ ይ
ሰፍሩላችኋል።
ወይዌስኩክሙ።
ይጨምሩላችኋልም እንደ እለ
ምረችሁ ሕፃዕ መጠን እንዳ
መስሉበችሁ ዕወቁ አላቸው።
ጸዩ እስመ ለዘቦ ይሁብም።
ጸዩ ላለው ይሰጡታል።
ወይዌስኩክም ግቴ ጸዩ ጸዩ ሉቃ

ወንጌል ዘማርቆስ ።

፳ ፲፮ ፲፱ ፳፯፤ ይጨምሩ
ለታልና ።
ወለዘሰ አልቦ እለሂ በ የሐይ
ድም ።
የሌለውን ግን ያለውን ቅሉ
ይወስዱበታል ።

በእንተ ዘርዕ ወማዕረር ፤

፳፮ አኩኩ ከመዝር ትዕት ይእቲ መ
ንግሥተ ሰማያት ከመ ብእሲ
ዘይዘርእ ሠናዩ ዘርእ ውስተ
፳፯ ገራህቱ ወነዊዋ ይትነሣእ መ
ዓልተ ወሌሊተ ወይዋሕዮ፤
፳፮ ነዊዋ ሌሊተ ይትነሣእ መዓ
ልተ ብለህ ግጠም፤ መንግሥ
ተ ሰማይ ሕገ ወንጌል፤ ሕገ
ወንጌል ተስፋ፤ ተስፋ ኢየሱስ
፳፮ ክርስቶስ በርሻው መልካም ዘ
ርዘርቶ ሌሊት ተኝቶ ቀን ተነ
ሥቶ እርሻውን የሚገብኝ ገ
በሬን ትመስላለች እኮን፤ ትመ
ስል የለምን፤ ሐተታ ጌታ ኑ
ር ኑር ለበውከሙኑ ማለቱን
መናገር ነው ።
ወዘርዕ የዓቢ ወይል ፤
ዘሩም በቅሉ ያድጋል ።
፳፮ ወውእቱስ የአምላክ ሰዓዊት
ቲታ ምድር ትሁብ ፍራሃ፤
፳፮ እሱም ምድር የበሩባት እንደ
ሆነ ፍራሃን ገጽታቀርጥ አውቆ
ይሄል ታል፤ እኔም የተማራች
የሆነኩህን ከፍጹምነት እን
ድግደርሱ አውቄ አስተምራ
ትኋለሁ ። እንድም ውእቱስ የ
አምር ከመ ኢትሁብ ምድር
ፍሬ ፤ ምድር ካልዘሩበት ፍሬ
እንዳታቀርጥ አውቆ ይዘራል፤
እኔም ካልተማራችሁ ከፍጹም
ነት እንዳትደርሱ አውቄ አስ

ተምራችኋለሁ፤ እንድም ውእ
ቱስ ኢየአምር ከመ ትሁብ ወ
ከመ ኢትሁብ ፍሬ ይላል፤ እሱ
ታቀርጥም እንደሆነ አታቀርጥ
ም እንደሆነ ሳያውቅ ይዘራል ።
እኔ ግን የተማራችሁ ያወቃች
ሁ እንደሆነ ፍጹማን እንድት
ሆኑ ከፍጹምነት እንድትደርሱ
አውቄ አስተምራችኋለሁ ።
ቀዳማዊ ሣዕረ ፤
መጀመሪያ ሣዕርን ማለት ቡቃያ
ወእምዝ ሰብሊ፤ ቀጥሎ ዝርዝር
ወእምሰብል ይመልሶ ፍጹም
ሥርናዩ ።
በዛላው ስንዴን ይመለል ማለ
ት ጉምር ይሆናል ።
፳፱ ወሶበ ፈጸመ ፤ ጉራኑ ማ
ዕፀደ ።
፳፱ ፈጽሞ ማለት መ
ከር በረከት ሲዘ አጫጅ ይል
ከሆነ ጉምር ቡቃያ ጥንተ ሰብ
ከሆነ ዝርዝር ቂሣርያ፤ ጎምር
በረ ታቦር፤ ይፈኑ ማዕፀደ ዕ
ለተ ዓርብ፤ ጅም ቡቃያ ቂሣርያ፤
ዝርዝር ደብረታቦር፤ ጎምር ዕለ
ተ ዓርብ፤ ይፈኑ ማዕፀደ ትንሣ
ኤ ዕርገት ዕለተ ምጽአት፤ እን
ድም ንጽሐ ሥጋ ንጽሐ ነፍስ
ንጽሐ ልቡና፤ ይፈኑ ማዕፀደ
ሞት ሠናይት ነው ።
እስመ በጽሐ ማዕረር ።
መከር ደርሷልና ።
በእንተ ሳጠተ ሰናፔ ።
፴ ወይቤ በምንት አስተማሰላ ለ
መንግሥተ እግዚአብሔር ።
፴ የእግዚአብሔርን መንግሥት በ
ምን እመስላታለሁ ።
ወምንተ ትመስል ።
ማንንስ ትመስላለች ።

፴፩ ትመስል ሳጠተ ሰናፔ እንተ
ተዘርዓት ውስተ ምድር ።
፲፫ ፴፩ ፤ ሉቃ ፲፫ ፲፮ ።
፴፩ በምድር የተዘራች የ ፍጹም
ቅንጣትን ትመስላለች ።
፴፪ ወእምከመ ተሞክሮ ትበቀላል ፤
፴፫ በተዘራችም ጊዜ ትበቅላ
ለች ።
ወተሞ ምክሉን አህማላት፤
ኑ ተሞ ሁሉም ትበልጣለች
ንት ብር አዕፁቀ ዓበይተ ።
ታላላቅ ጫፎችም ታወጣለች ።
እስከ ይክሉ አዕዋፈ ሰማይ አ
ጽልሎ ታሕተ አዕፁቂሃ ።
የሰማይ ወፎች ከጽላዋ በታች
ማረፍ እስኪቻላቸው ።
፴፫ ወበዘከመዝ አምሳል ተና
ገረሙ ቃሉ በአምጣን ይክሉ
ሰሚዓ ።
፴፫ መስማት በሚቻላቸው መጠን
እንዲህ ባለ ምሳሌ ቃሉን ነገ
፴፬ ራቸው ። ወዘእንበለ
ምሳሌስ ኢተናገረሙ ።
፴፬ ያለ ምሳሌ ግን አልነገራቸውም
ወበባሕቲቶሙ ለአርዳኢሁ ይ
ፈክር ኩሉ ።
ለደቀ መዛሙርቱ ግን ለብቻ
ቸው ሁሉን ይተረጉማቸው
ነበር ።
፴፭ ወይለተ ዕለተ ሶበ መስዩ ይቤ
ሎሙ ለአርዳኢሁ ንዕዱ ማዕ
ዶተ ።
፴፭ በዚያም ቀን በመሸም ጊዜ ደቀ
መዛሙርቱን ወደማዶ እንሂ
ድ አላቸው ።
፴፭ ወኃደጎሙ ለሕዝብ ወነሥእም
በሐመር ምስሌሆሙ ። ማቴ ፳
፳፫ ሉቃ ፳ ፳፪ ፳፮ ።
፴፭ ሕዝቡን አሰናብቶ በመርከብ
ይዘውት ሂዱ ።

የግርባስ ወንጌል ።

ወዘ ካልዓትኒ አሕግር ምስሌ ሆኖ ።
ሌሎችም መርከቦች ከላቸው ጋራ ነበሩ ።
፴፯ ወመጽአ ዓውሎ ዓበይ ነፋስ ።
፴፯ ታላቅ ዓውሎ ነፋስ መጣ ።
ወይሰውጥ ግዩ እዋገድ ውስተ ሐመር እስከ ይመልሶ ግዩ ውስተ ሐመር ።
ውሀው መርከቡን እስኪመላ ውድረስ ውሀውን እያፈሰ ከመርከቡ ይጨምረው ነበር ።
፴፰ ወውለቱስ መንገል ከዋላ ሐመር ተተርኢሶ ኖሮ ።
እሱ ግን በከበር ቤት በኩል ፴፰ ከንጹን ተንተርሶ ተኝቶ ነበር ወእንቅሕም ቀሰቀሱት ።
ወይቤልዎ ሊቅ ኢየሁዝክኑ እንዘ ንመውት መምሕር ሆይ ስንሞት እናሳ ዝንህም አሉት ።
፴፱ ወተንሥአ ወገዎሙ ለነፋሳት ፴፱ ተነሥቶ ነፋሳትን ገዛቸው ።
ወይቤላ ለባሕር ተፈጽሟ ወአርምሟ ።
ባሕርን ጸጥ በይዝም በይዝ ወጎደገ ነፋስ ።
ነፋስ መንፈሱን ተወከነ ዓበይ ዛጎን ታላቅ ጸጥታ ተደገ።
፵ ወይቤሎች ተኩት ያፈርሳከ ።
፶ እና ሌሎች ምን ያስፈልጋቸዋል ።
፶፩ ምንጥል ለላብከው ሃይማኖት እንዲህ ሃይማኖት የላቸውን ግለሰቦች ።
፶፪ ወፈርተ ዓበይ ኖርሃተ ።
፶፫ ፈጽመው ፈሩ ።
ወተባባሉ በበይናቲሆሙ መኩ

እንጋ ውለቱ ዝንቱ ዘይትኤዘ ዙሉቱ ባሕርኒ ወነፋሳትኒ ።
ባሕርም ነፋሳትም የሚታዘዙ ለት ይህ ግንወ እንጃ አሉ ።

ምዕራፍ ፳ ።
፩ ወበጸሐሙ ማዕዶተ ባሕር ጎበብሐረ ጊርጊሴኖን ። ግቲ ፳፻
፪ ፳፻ ሉቃ ፳፻፳፻ ።
፫ በባሕር ግዶ ወዓለ ወደጊርጊሴኖን ደረሱ ።
፬ ወወሪዶ እምሐመር ተቀበሉ ሶቤሃ ብእሲ ዘእኩይ ጋኔን ሶቤሁ ወጸኦ እመቃብር ።
፭ ከመርከቡ በወረደ ጊዜ ግን ስ ጋኔን የያዘው ሶቤሁ ቃብር ወጥቶ ተገኘው ።
፮ ወይነብር ወሰቃብር ።
፯ ከመቃብር ያገኘ ነበር ።
፩ ወስዕግ ምዕዶቱ በመዋቅሕ ጎበዝ ዘልፈ ይሞቅሕም ለጎረቤቱ ሲያስሩት በሰንሰለት ለጎረቤቱ ተሰናዋው ።
፪ ወአልቦ ዘይክል አድከሞቶ የሚችለው አልነበረም ።
፫ እስመ መዋቅሕተኒ ይሰብር ።
፬ እግርብረቱንም ይሰብረው ነበር ።
፭ ወሰናስለኒ ይቀጠቅጥ ።
፮ ሰንሰለቱንም ያወልቅ ነበረና ።
፯ ወያንቅብም ደቅ ።
፪ ሕፃናት ይጠብቁት ነበር ። ሐተታ ግብረ አበር ናቸውና ብርብር እያሉ ። አንድም ሳያል ሲል ነው ። ለይትነሥኦ ደቅን ወይትዋንዩ በቅድሚኑ እንዲል ።
፫ ወዘልፈ የዓወዩ መዓልተ ወሌሊት በውስተ መቃብር ወበውስተ አድባር ።

፬ ሁለጊዜም በመዓልትና በሌሊት በመቃብርና በተፈራ ይሞህ ነበረ ።
፭ ወይጌምድ ሥጋሁ በፅኑ ሥጋውንም በድንጊያ ይፈው ነበር ።
፮ ወሶበ ርእዮ ለእግረኤ ኢየሱስ እምርቅ ጌዕ ወሰገደ ሉቱ ።
፯ ጌታን ሲገባ ባየው ጊዜ መጥቶ ሲያለት ።
፪ ወእሱ በዓበይ ቃል ወይቤሎችን ብዩ ምስኪክ ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል የልዑል የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ ካንተ ጋራ ምን ጠብ እለኝ ።
እምሕለክ በእግዚአብሔር ሕያው ከመ ኢትዛቅየኒ ።
እንዳትዛቅየኝ በሕያው በእግዚአብሔር እምልሐሁ ብሎ በታላቅ ቃል አሰምቶ ተናገረ ።
፫ እስመ ይቤሉ ለውለቱ ጋኔን እኩይ ዓዕ እምላዕሌሁ ።
፬ ያን ርኩስ ጋኔን ውጣ ያለው ነበርና ።
፭ ወተስለሉ እግዚአብሔር ወይቤሉ መኩ ስምክ ።
፮ ኢየሱስም ስምህ ግንወ ብሎ ጠየቀው ። ወይቤሉ ውለቱ ጋኔን ሌጌምን ስምየ እስመ ብዙኃን ንሕነ ያም ጋኔን ብዙ ነንና ስሟ ሌጌምን ነው አለ ። ሐተታ ቀጡ ግለት ነው ዘበእንተ መዓቶሙ ተሰምዩ ሌጌምን እንዲል ።
፫ ወእስተቀብሮ ብዙኃ ከመ ኢየሱስድዶ ለፍኦ እምብሔር ።
፬ ካገር ወደውቅ እንዳይሰ

ወንጌል ዘግርፋስ።

፪፻፳፭ ዓመት ወላደሱ ለመነው።
 ፪፻፳፭ ወሰ ሀዩ መራዕዩ አጎርው ብ
 ዙኃ ይትረጎይ መንገል ደብር
 ፪፻፳፭ ከዚያ ብዙ የረ መንጋ በተ
 ራራ አጠገብ ተሰምርቶ ነበር
 ፪፻፳፭ ወአስተብቀሶም ብዙኃ እሉ
 አጋንንት ወይቤልም እመሰ ታ
 ወጽአነ ፈንወነ ውስተ አጎር
 ው ከመ ንባዕ ላእሌሆመ።
 ፪፻፳፭ በእረኞች እንገባባቸው ዘንድ
 አሰናብተን ብለው ለመነት።
 ፪፻፳፭ ወአብሐሙ እግዚእ ኢየሱስ።
 ፪፻፳፭ ጌታም ፈቀደላቸው።
 ወወደአሙ እሙንቱ አጋንን
 ት ዐኡ ላእለ አጎርው።
 እኒያም አጋንንት ከሰዎቹ ወ
 ጥተው በእረኞች ገቡ።
 ወግብዱ እሙንቱ መራዕይ ወ
 ፀድቶ ውስተ ባሕር።
 የረውም መንጋ ሁሉ ርጠው
 ከባሕር ወደቁ።
 ወኮኑ መጠነ ሸ።
 ሁለት ሽህ ያሁሉ ነበር።
 ወሞቱ ውስተ ባሕር።
 በባሕርም ውሥጥ ሞቱ።
 ፪፻፳፭ ወኮኑ ሞቱት ወዚነው ነፃ
 ጉር ወለአዕዓዳት።
 ፪፻፳፭ እረ መባቶች ግን ርሰተው
 በአደባባይና ህጌ አወሩ።
 ወወጽኡ እግዚእ ዘኮነ።
 የሆነ ግን ለግየት ወጡ።
 ፪፻፳፭ ወሙሉ መጽኡ ጎበ እግዚ
 ላእለ ነበረው ለዘጋጅን አጎዘ
 እንዘ ይነብር ድኅነ ወልቡሂ ገ
 ላእለ ወልቡሰ ልብሶ ገዙ ዘእ
 ጎዘ ለጊዎን
 ፪፻፳፭ ወደጌታም በመጡ ጊዜ ያጋ
 ኔን ያደረበትን ሰው አእምር
 ው ተመላሶ ልብሱን ለብሶ
 ከጌታ ጋራ ተቀምጦ አገኘት

ሐተታ ግብረ ሁለት ሰዎች
 ናቸው ይላል ግርፋስ ስድ ሰው
 አለ እንደምነው አይጣላም ቢ
 ሉ አይጣላም ነገር እንደ ግብ
 ሦስ ነው ሁለት ናቸው ግርፋ
 ስ አንድ ግለቱ ለመንገር ከ
 በታ ብሉ አንድም አንዱ የፀ
 ናበት አንዱ ያለፀናበት ነው
 ግብረ ሦስ የጸናበትንም ያልጸናበ
 ትንም ቂጥር ሁለት አለ ግርፋ
 ስ ያልጠናበትን ትቶ ስድ አለ
 ወፈርሁ። ፈሩ
 ፪፻፳፭ ወዚነውም አለ ርእዩ ዘኮኑ
 ኮነ ዘጋጅን ወዘበእንተ ነፃ
 ፪፻፳፭ ጋኔን ያደረበት ሰው የሀ ው
 ን በእረኞችም የረገውን
 ያዩ ሰዎች ነገሩባቸው።
 ፪፻፳፭ ወአጎቱ ስለ ተቀሶም ከመ
 ይፃዕ እግዚእ ርሞ።
 ፪፻፳፭ ከገረገሉ ይሄድ ዘንድ ያለም
 ኑት ሞቱ።
 ፪፻፳፭ ወራሪ ሐመረ ወአስተብቀሶ
 ሁለቱ ዘጋጅን ይሐር ምስሌሁ
 ፪፻፳፭ ከመርከብ በወጣ ጊዜም ያጋ
 ኔን ያደረበት ሰው ከሱ ጋራ
 ይሄድ ዘንድ ግለደው ሐተታ
 ምናኔ ሽቶ ይመለስብኛል ብ
 ሉ ፈርቶ።
 ፪፻፳፭ ወከልዮ እግዚእ ኢየሱስ ወይ
 ቤሉ ሐር ወእቱ ቤተክ ጎበ
 እሊአክ።
 ፪፻፳፭ ጌታ ከለከለው ምናኔ ሽቶ ላ
 ለው እጣህ ምናኔ አይደለም
 ወደቤትህ ወደወገኖችህ ሂድ
 አለው።
 ወንግር ነሉ ዘንብረ ለክ እ
 ግዚአብሔር።
 እግዚአብሔር ያደረገልህን አ
 ስተምር አለው ሐተታ ይመለ
 ስብኛል ብሉ ፈርቶ ላለው አ

ይዘህ አይመለስብህም ከቤትህ
 ሂደህ እግዚአብሔር ያደረገልህ
 ን ተአምራት አስተምር አለው
 ወዘከመ ተሳገለክ።
 ይቅርም እንዳለህ ለ።
 ፳ ወሐረ ወአጎቱ ስለከ በዓሥ
 ሩ አገሩ ከሆነ ዘንብረ ሉቱ
 ኢየሱስ።
 ፳ ወራሪ ያደረገለትን ሁሉ ባሥሩ
 አስተምር ጀመረ።
 ወእንክሩ ነሉ።
 ሁሉም አደነቁ።
 ዘከመ ፈወሰን ለእንተ ደም ይ
 ውጎዛ ወለወለተ ኢየሱስ።
 ፳፩ ወከዕበ ዓደወ እግዚእ ኢየሱስ
 ስ በሐመር ግዕዶተ።
 ፳፩ ዳግመኛም ጌታ በመርከብ ወ
 ደግዶ ተሻገረ።
 ወተጋብኡ ብዙኃን ሰባእ ጎ
 ቤሁ ጎበ ሐይቀ ባሕር።
 በባሕር አጠገብ ላለ ብዙ ሰዎ
 ች ወደሱ ተሰበሰቡ።
 ፳፪ ወመጽአ ጎቤሁ ሸ ብእሊ መጋ
 ቤ ምክራብ ዘስሙ ኢየሱስ
 ፳፪ የምክራብ ሹም ኢየሱስ የ
 ሚባል አንድ ሰው ወደሱ መጣ
 ወሶበ ርእዩ ሰገደ ሉቱ ተሕ
 ተ አገራሁ ባየውም ጊዜ
 ከእግሩ በታች ሰገደለት።
 ፳፫ ወብዙኃን አስተብቀሶም።
 ፳፫ እጅግም ለመነው።
 ወደቤ ወለትዩ አልጽተት ት
 ሙት።
 ለጀ ልትሞት ቀርባለች።
 ወባሕቱ ነፃ ደይ እደክ ላዕ
 ሌሃ ወተሐዩ።
 ነገር ግን መጥተህ እጅህን
 ሚንባት ትድናለች።
 ፳፭ ወሐረ እግዚእ ኢየሱስ ምስሌ

ሁ ወተለውዎ ብዙኃን ሰብአ፤
፳፪ ብዙ ሰው ተከተሉት ከሱ ጋራ
ሑደ፤
ወተጋፍዕዎ።
ያሟንቁት ነበር።
፳፭ ወመጽአት ብላሲት እንተ ደም
ይውሳዝ እምነ ፲ ወ፪ ክረምት።
፳፭ ከሥራሁለት ዓመት ጀምሮ ደ
ም የሚፈሳት ሴት መጣች።
፳፮ ወብዙኃ አሕመምዋ ብዙኃን
ዓቀብተ ሥራዬ እንዘ ይፈው
ስዋ።
፳፯ እናድናታለን እያሉ ብዙ ባለ
መድኃኒቶች ብዙ አደከሟት።
ወአስተዋጽኦት ኩሉ ንዋያ ወ
አኅለቀት፤
ገንዘቧን ሁሉ አውጥታ ጨረ
ሰች።
ወአልቦ ዘበቀላ ዘእንበለ ዳ
ዕሙ ዘአልሀማ።
እየጸናባት ከመሄድ በቀር የ
ረባት የጠቀማት የለም፤
ሰብአ ጥቀ እኩይ ውሉቱ ወ
ርዌምድር ይልሕም።
ዲል።ዘእንበለ ዘር።
ለ ዘተወሰከ ሕማሙ ዲል እ
የባሰባት እየታ ሀላ።ከመሄድ
በቀር የጠቀማት የለም።
፳፯ ወሰሚዋ እንግሊኦ ኢየ
ሱስ ወሰንተ ወወላት ማዕከለ
እንግሊኦ ገሠሠት ጽንፈ ልብሱ
ድገራሁ።
፳፰ ጌታን ነገር በሰማች ጊዜ
መጥታ ከሰው መካከል ገብታ
በኋላ የልብሱን ዘርፍ ዳሰሰች
፳፯ እንዘ ትብል እምከመ ገሠሥ
ኩ ጽንፈ ልብሱ አሐዩ እምደ
ዌየ፤
፳፯ የልብሱን ዘርፍ የያዘኩ እን
ደሆነ እድናለሁ ብላ፤

፳፪ ወሶቤሃ ነጽፈ ነቅዓ ደማ ።
፳፪ ደን ጊዜውንም የደሟ ምንጭ
ደረቀ።
ወአንከረት ርእሳ ወሐይወት
እምደዌሃ፤
ከደዌዋ እንደዳነች እሷ አደ
ነቀች።አንድም ወአእመረት ር
እሳ፤ ጥሚና ተሰማት።
፳ ወአእመረ እግዚእ ኢየሱስ
ከመ ወጽኦ ኃይል እምሪው ወ
ተመይጦ ሳቦ ሰብአ ይቤሎመ
መኑ ገሠሠኝ ጽንፈ ልብሱ።
፳ ጌታም ኃይል ከሱ እንግዳላ
አውቆ ወደሰዎቹ ተገባል የ
ልብሱን ዘርፍ የያዘኝ ግንወ
አላቸው።
፳፭ ወይቤልም አረፈኩ ኢትሬ
ኢት ሰብአ እንዘ ይትጋፍዓክ
አንተ ትብል መኑ ገሠሠኝ ጽ
ንፈ እገሰደ።
፳፭ መዛሙርቱ ሰው ሲያሟን
የሀላታይምን የልብሱን ዘርፍ
ማን ዳሠሠኝ ትላለህ አሉት።
፳፪ ወተመይጦ ከመ ይርአይ ዘገ
፳፪ ብረ ዘንተ። ይህን ያደ
ረገን ሊያይ ተመለሰ።
፳፫ ወፈርሃት ይእቲ ብእሲት።
፳፫ ያች ሴት ፈራች።
ወርእደት ጥቀ፤
እጅግ ተጨነቀች፤
እስመ አእመረት ዘከነ ሳዕሌሃ
የተደረገባትን ስላወቀች፤
ወመጽአት ሳቦ እግዚእ ኢየ
ሱስ ወሰገደት ሎቱ ታሕተ
እገራሁ፤
ወደ ጌታ መጥታ ሰገደችለት
ወነገረቶ ኩሉ ጽድቀ፤
እውነቱንም ሁሉ ነገረችው።
፳፪ ወይቤላ ወለትየ ሃይማኖትኪ
አሕየውተኪ እትዊ በሰላም።

፳፪ ልጄ ሃይማኖትኪ አድናቅ፤
በደሀና ሂጅ አላት።
ወሕየዊ እምደዌኪ።
ከደዌሽም ተፈውግ አዎት፤
፳፭ ወእንዘ ይትና። ስሌሃ መ
ጽኢ ምስጋና ገላ መጋቤ ም
ኩራብ ልጄልም ወለትከሰ
ሞተ ሲታገምም እንከ ለ
፳፭ ጌታ ሲናገር ሰዎች ወ
ደሹመ መጥተው ልጅህስ
ሞታለች ከንግደህስ ወዲህ መ
ምርን አታድክመው አሉት።
ሐተታ ማቲዎስ ወለትየ ሞተ
ት አለው ይላል።ማርቆስ አል
ፀቀት ትሙት አለው አለ እን
ደምነው አይጣላም ቢሉ አይ
ጣላም ነገር እንደ ማቲዎስ ነው
ወለትየ ሞተት ብሎታል ሞ
ተች አልክ ቢለው ደንግጦ አ
ልፀቀት ትሙት ብሎታል እ
ንደ ማርቆስ ይህን ተካፍለው
ጽፈዋል።አንድም ነገር እንደ
ማርቆስ ነው አልፀቀት ትሙ
ት ብሎታል ዝግግግግ ቢልበ
ት ፈጥኖ ይሄድልኛል ብሎ
ወለትየ ሞተት ይለዋል ይህን
ተካፍለው ጽፈዋል።አንድም
አልፀቀት ትሙት ብሎታል ብ
ላቲኖች መጥተው ወለትከሰ
ሞተት ኢታገምም እንከ ለሊ
ቅ አሉት የብላቲኖቹን ቃል
ይዞ ሞተት ብሎታል።የፊተ
ኛውን ማርቆስ የኋለኛውን ማ
ቲዎስ ጻፉ ነገር እንደ ማቲዎ
ስ ነው።
፳፮ ወሰሚዋ እግዚእ ኢየሱስ እን
ዘ ይትናገርዎ ይቤሉ ለመጋ
ቤ ምክራብ ኢትፍራህ ተአ
መን ዳዕሙ ተሐዩ ወለትከ።

ወንጌል ዘግርቆስ

፴፮ ጌታ ግን ሲነግሩት ሰምቶ የ
ምክራቡን ሹም እመን እንጂ
አትፍራ ልጅህም ትድናለች
አለው።

፴፯ ወክልን ከመ አልቦ ዘይተልም
ዘእንበለ ጴጥሮስ ወያዕቆብ ወ
ዮሐንስ እኩሁ ለያዕቆብ።

፴፰ ከያዕቆብ ከጴጥሮስ ከያዕቆብ
ወንድም ከዮሐንስም በቀር የ
ማከተለው እንዳይኖር ከለከለ

፴፱ ወቦአ ቤቶ ለመጋቤ ምክራብ

፵ፀ ከምክራብ ሹም ቤት ገባ።
ወረከቦሙ እንዘ ይትሐወኩ
ወይበክዩ ልዩአወይዉ ብዙኃ፤
ሲያለቅሱና ሲታወኩ በብዙም
ሲጮሁ አገኛቸው።

፵፱ ወቦአ ወይቤሉሙ ለምንት ት
ትሐወኩ።

፶ፀ ገብቶ ለምን ትታወካችሁ አ
ላቸው።

ወትበክዩ።

ለምን ታለቅላላችሁ።

ሕፃንሰ ኢሞተት።

ብላቴናይቱስ አልሞተችም አ
ላቸው።

አላ ትነውም።

ተኝታለች እንጂ አላችሁ።

፶ ወሰሐቅም።

፶ ወእምዝ ሰደደ ከ ወነሥኦ

ሙ ለአቡሃ ላእ ለሕፃን ወ
አለ ምላሳ ወቦአ ኅበ
ሀለፍ ለሕፃን።

ከሙሉ ላሁሉን አስወጥቶ

የሙሉናይቱን እናትና አባት

ነሱም ጋራ የነበሩትን ይዞ

ብላቴናይቱ ካለችበት ገባ።

፶፩ ወእኅዛ እዴሃ ለሕፃን፤

፶፪ የብላቴናይቱን እጁዋን ያዛት

ወይቤላ ጣቢታ ቁሟ።

ጣቢታ ቁሟ አላት፤

ተንሥኢ ወለትየ ብሄል በት
ርንሜሁ። ትርንሜው

ልጄ ተነሽ ማለት ነው።

፶፫ ወተንሥኦት ሶቤሃ ይእቲ ወለ
ት ወአንሶሰወት።

፶፬ ያችም ብላቴና ፈጥና ተንሥታ
ሄደች።

ወሂ ወደቱ ከረምታ፤

አሥራሁለት ዓመት ሁኑዋት
ነበር፤

ወደንገጹ ሶቤሃ ዓቢየ ድንጋዒ
ያን ጊዜም ታላቅ ድንጋዒ ይ
ነገጡ።

፶፭ ወገሥጸሙ ለአቡሃ ወለእማ
ኩኃ ከመ አልቦ ዘየአምር

፶፮ ይህን ማንምማን የጊራው
ው እንዳይኖር እናት ሕፃን
ብዙ ገሠጸቸው

ወአዘዘ የሆነው ከተበልዕ።
የምትሰው ወስጧት አለ።

ዘመን በከ አ.የሱስ በናዝሬት
ምዕራፍ ፮።

ወወጸኦ እግዚእ አ.የሱስ እ
ምህየ ቦአ ሀገሮ። ማቴ ፲፫ ፶፪

ሉቃ ፪ ፲፮።

፶፯ ከዚያም ወጥቶ ወደ ሀገሩ ገባ
ወተለውም አርዳኢሁ።

ይቀ መዛሙርቱ ተከተሉት።

፶ ወበሰንበት መሐሮሙ በምክ
ራብ።

፶ ቅዳሜ በምክራብ አስተማራ
ቸው።

ወብዙኃን ያጸምዕዎ ወያክፍ
እንዘ ይብሉ እምአይቱ ሉቱ

ዝንቱ ነሉ ትምሕርት።

ብዙ ሰዎች ሰምተው ይህ ሁሉ
ከወዴት ተገኘለት ብለው አ
ደነቁ።

ወምንትኩ ዛቲ ጥበብ እንተ ተ
ውሀበት ሉቱ።

ይህችስ የተሰጠችው ጥበብ ነፃ
ንድናት። ወ ፪

ይል ዘይትገበር በእደዌ

ይህስ በጁ የማይገግ ኃይል
ምንድን ነው።

፫ አኩን ግን ወ አቱ ወልዱ ለ
ፀረቢ ይገኛል፤

፫ የፀረቢ ልጅ አይደለምን።
፫ ወልዱ ማርያም።

፫ ማርያምስ ልጅ አይደለምን።
ወአኅዊሁኒ ያዕቆብ ወዮሳ ወይ

ሁዳ ወስምያን።
ወንድሞቹስ ዮሳና ያዕቆብ ይ

ሁዳም ስምያንም አይደሉምን።
ወአኩን አኃቲሁኒ ሀለዋ ዝየ

ኅቤን።
እንቶቹስ ከኛ ዘንድ ያሉ አ

ይደለምን ብለው።
ወተአቅፋ።

በሱ ምክንያት ተጠራጠሩ።
ወይቤሉሙ እግዚእ አ.የሱስ

ኢኮነ ምክንያት ነቢይ ዘእንበለ በ
ሀገሩ ወበቤቱ ወበኅብ አዝ

ማዲሁ። ማቴ ፲፫ ፶፮ ሉቃ ፪ ፳፪
ዮሐ ፪ ፱። ጌታም ነቢይ

በሀገሩና በወገኑ በቤቱም በ
ቀር አይናቅም አላቸው።

፭ ወኢገብረ ኃይለ በህየ ዘእንበ
ለ ኅዳጣን ድውያን ዘእንበረ እ

ዴሁ ዲቤሆሙ ወኢሕየሙ።
፭ እጁን ጭና ካጻፍቸው ከጥቂት

በሽተኞች ጸቀር በዚያ ኃይል
ተአምራት አላደረገም።

፮ ወአንከረ ኢአሚናቶሙ።
፮ አለማመናቸውን አደነቀ፤

ወአንሰሰው እግዚእ አ.የሱስ
ውስተ ነሉ አሀገረ እድያም

እንዘ ይሜሀር።

የማርቆስ ወንጌል።

እያስተማረ በአውራጃው ሀገር
ሁሉ ተመላለሰ።

ዘከመ ፈንምሙ ለሐዋርያት
ይስብኩ።

፯ ወጸውሥሙ ለጊቱ ወጀቱ ሐዋር
ያት። ማቴዎስ ፩ ማር ፫ ፲፱፡ሉ-፱ ፩

፮ አስራ ጀቱን ሐዋርያት መረጣቸው።
ወ። ወፈንምሙ በበጀቱ።
ሁለት ሁለቱን ላካቸው። ሐተታ
አንዱ በደክም አንዱ ያጸናዋልና።
ለእመ ወድቀ ልጁ ያነሥአ ካልው ፈትል ሥሉስ ኢየሱስ
የትበተክ እንኒ ዘይትራዳዕ እንዋሁ
ከመ ሀገር እንተ ባቲ፡ ጥቅም
እንዲል። ወአብሐሙ ላዕለ
ኢጋንንት እኩያን። በክፉ ኢጋንንት
ላይ ስልጣን ሰጣቸው።

፭ ወአዘዘሙ ከመ አልቦ ዘይሰንቱ
ቁ ለፍኖት። ለመንገድም ስንቅ
እንዳይዙ አዘዛቸው። ወኢይንሥኡ
ዘእንበለ በትር ባሕቲታ።

ከበትር ብቻ በቀር እንዳይዙ። ሐተታ
ማቴዎስ ኢበትረ ይልል ከዚህ
ማርቆስ ዘእንበለ ትር አለ እንደምን
ነው ይጣላም ቢሉ አይጣላም ምኒክ
ቱን እስኪያውቁ ድረስ ሐትያ ዘይላል።
ኢሰልቲቱን ካወቁ በኋላ ግን ለእመ
ባይዘም አይጎዳምና። እንበለ በትር
አለ እንደማቴዎስ ጌጸኛውን አገኘ።
ቢል ኢበትረ አለ። ማር ፩ ተራውን
ሲል ነው። አንድም በትር ሳይቀር
አትያዙ ሲል ነው። ወኢጎብስተ
እንጀራ ስንኳ። ወኢጸፋነተ።

ከረጠትም። አወርቀው ኢብሩረ።
ወርቅ ብር አትያዙ። ወኢጸረቀ
ውስተ ቅናቶሙ። በመታጠቁያቸውም
ናስ።

፱ ዘእንበለ አሳዕን ዘውስተ እገሪ
ሆሙ። ግብ ፲፪ ፳።

፱ በእግራቸው ካለ ጫማ በቀር።
ሐተታ ማቴዎስ ኢአሳዕን ይላል ከዚህ
ማርቆስ ዘእንበለ አሳዕን አለ እንደምን
ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም አምልኮቱን
እስኪያውቁ ድረስ አታድርጉ ይላል።
አምልኮቱን ካወቁ በኋላ ግን በያደርጉትም
በያደርጉትም አይጎዳምና። ዘእንበለ
አሳዕን አለ። አንድም ማቴዎስ ጌጸኛውን
አገኘ። ሲል ነው። አንድም በትር
ሳይቀር አታድርጉ ቢል ነው። አግብኩ
ሊተንኝ ይቻላል። እንበለ ብእስተየሁን
ዳላ። ወኢያላቤ ጆኤ ከጸናተ። ሁሉ
ፊት በስም እንዳይለብሱ።

፲ ወኢሆሙ ቤተ ኅብ ዐእክሙ
ሆነ በሩ እስከ አመ ትወጽኡ እምሆይ።

ከዚያ እስክትወጡ ድረስ በገባችሁ
በት ቤት ኑሩ።

፲፩ ወብሔረ ኅብ ኢተወክፉክሙ
ወኢሰምዑክሙ ወጸኢክሙ እምሆይ
ንግፉ ዐበለ እገሪክሙ ማቴዎስ ፲፱
ሉቃ ፱ ፲፩ ፲፫ ፶፩

፲፩ የማይሰሟችሁና የማይቀበሏችሁ
ሰዎች ካሉበት ሀገር ወጥታችሁ
የግራችሁን ትቢያ አራግፉ።

ከመ ይኩን ስምዓ ላዕሌሆሙ ምስክር
ደሆንባቸው ዘንድ። አማን እብለክሙ
ከመ ይረከባላችሁ ሰዶም ወገሞራ
አመ ዕ

ለተ ደይን እምደኢቲ ሀገር። ከዚያች
እገር ይልቅ ሰዶም ገሞራ በፍርድ
ቀን ዕረፍትን እንዲያገኙ በውነት
እነግራችኋለሁ።

፲፪ ወወጸኢሙ ሰበኩ ከሉሂ ሁሉ
ይነሥሉ።

፲፪ በወጡም ጊዜ ሁሉ ግን አይገቡ
ዘንድ አስተኩ።

፲፫ ወብዙኃን አገራት ያወጽኡ።

፲፫ ብዙ አጋሪዎች ያወጡ ነበር። ወይቀላ
ላዎች ቅብዓ ለብዙኃን ንግሥታት
ያንዳንዳቸው ያዕ ፭ ፲፱።

፲፫ ብዙ ሰባተኞችንም ዘይት ይተረቸው
ነበር። ወየሐይወ፡

ይድኑም ነበር። ሐተታ መጽሐፈ
ቀንዲል የሚባል አለ ያን በዘይት
እየደገሙ ይቀባቸው ነበርና። አንድም
ጸሎቱን ቅብሶ አለው ሌላውን የሚቀባው
ሰው እጁን ሳይነካው እንዳይቀር
ጸሎትም የሚጸልይ ሰው ራሱን
ሳይጠቀም ሌላውን አይጠቅምምና።

ዘከመ ስምዓ ኮነ ዮሐንስ መጥምቅ።

፲፱ ወሰሚያ ሂሮድስ ንጉሥ እስመ ከሠተ
ኮነ ስሙ ወይቤ ዮሐንስ መጥምቅ
ተንሥኦ እምነ ምውታን። ማር ፲፱ ፪ ሉቃ ፱ ፳፭

፲፱ ሂሮድስ ንጉሥ ስሙ እንደተገለጠ
ሰምቶ ዮሐንስ መጥምቅ ከሙታን
ተለይቶ ተነሥቷል። ወበእንተዝ
ይትገበር ሎቱ ኃይል ስለዚህ ኃይል
ይደረግለታል ይረዳዋል አለ።

፲፳ ወዐ እለ ይቤሉ ኤልያስ ውለቱ

፲፳ ኤልያስ ነው ያሉም አሉ።

ወዐ እለ ይቤሉ ነቢይ ውለቱ።

ወንጌል ዘማርቆስ ።

ነበይ ነው ያሉም አሉ።
 ወእመ አኮ ከመ ፩ዱ እምነቤ
 ያት። ወይም ከነ
 ቢያት አንዱ ነው አሉ።
 ፲፮ ወሰሚያ ሄሮድስ ያቤ ዮሐንስ
 ውእቱ ዘእነ መተርኩር እሶ።
 ፲፯ ሄሮድስ ግን በሰማ ጊዜ እኔ
 አራሱን የቄረጥኩት ዮሐንስ
 ነው አለ።
 ውእቱ ተንሥኦ እመታን።
 እሱ ከመታን ተንሥቷል።
 ፲፱ አስመ ውእቱ ሄሮድስ ፈነወ አ
 ግብርቲሁ ወአንዱ ለዮሐንስ
 ወሞቅሖ። ሉቃ ፫ ፲፱።
 ፲፻ አሱ ሄሮድስ ብላቴኖቹን ልኮ
 ዮሐንስንም ይዞ በግዞት አኑ
 ሮት ነበረና።
 በእንተ ሄሮድያዳ ብእሲተ ፈ
 ልጅስ እኑሁ።
 በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት
 በሄሮድያዳ ምክንያት።
 ፲፳ አስመ ኪያሃ አውሰበ አስመ
 ይቤሎ ዮሐንስ ኢያዳወከታ
 ውስብ ብእሲተ እኑከ። ዘሌ ፲
 ፳ ፲፯።
 ፲፳፱ እሷን ስላገባ ዮሐንስ ይሮገገ
 ምህን ሚስት ልታገባ ገንግባ
 ህም ይለው ነበርና።
 ፲፻፱ ወተቀየመቶ ሄሮድያዳ
 ፲፻፲ ሄሮድያዳም ም ይዛበት ነ
 በርና።
 ወፈቀደት ጋቀትሎ።
 ሉቃ ፲፱። ለውም ትወድ ነበር።
 ፲፻፲፱ ለተቻላትም ማለት ነውር
 አጣችበት።
 ፳ አስመ ኮነ ይፈርህ ሄሮድስ
 ለዮሐንስ።
 ፳ ሄሮድስ ዮሐንስን ይፈራው
 ነበርና።
 እስመ የአምር ከመ ብእሲ ጸ
 ድቅ ወቅዱስ ውእቱ።
 ደግ ሰው ቅዱስም እንደሆነ
 ስላወቀ።
 ወይትዓቀቦ።
 ይጠባበቀው ነበር።
 ውብዙኃ ሰምዓ በኅቤሁ።
 በሱ ዘንድ ብዙ ነገር ሰምቶ።
 ወይፈቅድ ይርአይ ተአምረ ዘ
 ይገብር።
 የሚያደርገውን ተአምራት ሊ
 ያይ ይወድ ነበር።
 ወያስተሐውዝ።
 ምን ያምር ይል ነበር።
 ወይፈቅድ ይስምዖ።
 ሊሰማውም ይወድ ነበር።
 ፳፩ ወኮነት ዕለተ አመዳገን ሄሮ
 ድስ በዓለ በሰጠ ወልደ።
 ፳፪ ሄሮድስ የሰጠውን በዓል
 አድርጎ በገዢ ጊዜ።
 አምላክ ለእንተሁ።
 መገንጠል ቀኖዝማች ግራዝ
 ገደብ።
 ወላእክቲሁ።
 አለቆቹን።
 ወመሳፍንቲሁ።
 ደጃዝማችቹን።
 ወመገብቶ።
 ሹማምንቱን።
 ወአበይተ ሀገረ ገሊላ።
 የገሊላን ታላላቆችን ማለት ወ
 ይዛገሩን ምሳ አበላ።
 ፳፫ ወቦአት ወለተ ሄሮድያዳ ወዘ
 ፈነት።
 ፳፬ ወለተ ሄሮድያዳ ገብታ ዘፈነች።
 ወአሥመረቶ ለሄሮድስ።
 ሄሮድስን ይስ አሰኘችው።
 ወእለ ይረፍቱ ምስሌሁ።
 ከሱ ጋራ የተቀመጡትን ይስ
 አሰኘች።
 ወይቤላ ንጉሥ ለይእቲ ወለት
 ሰአልኒ ዘትፈቅዱ ወእሁበኪ።
 ንጉሥም ያችን ብላቴና የምት
 ወጅውን ለምኝኝ እስጥ (አ)
 ሁ አላት።
 ፳፭ ወመሐለ ላቲ ከመ የሀሊ ለስአ
 ለቶ እስከ መንፈቀ መንግሥ
 ቱ።
 ፳፮ እስከ መንግሥቱ ለኩሌታ ስ
 ኳን የሰጠውን ይሰማት ዘ
 ንጉሥ ለላት።
 ፳፯ ወሙላት ወትቤላ ለእማ ም
 ንጉሥ እስከሎ።
 ፳፰ ወጥታም እናቷን ምን ልለም
 ነው አለችት።
 ወትቤላ ርእሶ ለዮሐንስ መጥ
 ምቅ።
 የዮሐንስ መጥምቅን ራስ አለ
 ቻት።
 ፳፱ ወቦአት ሶቤሃ ኅበ ንጉሥ እ
 ንዝ ትጋሪዕ ወሰአለቶ።
 ፳፻ ያን ጊዜውንም ፈጥና ወደ ን
 ጉሡ ገብታ ለመነችው።
 ወትቤሎ እፈቅድ ይእዜ ተሀ
 በኒ ርእሶ ለዮሐንስ መጥምቅ።
 የዮሐንስ መጥምቅንም ራስ
 በገበታ አሁን ትሰጠኝ ዘንድ
 እለምንሃለሁ አለችው።
 ፳፻፱ ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መሐ
 ላሁ።
 ፳፻፲ ንጉሥ ስለ ማላው አዘነ።
 ወበእንተሂ እለ ይረፍቱ ምስ
 ሌሁ።
 ከሱ ጋራ ስለ ተዋመጡት።
 ወኢፈቀደ ይዕበያ።
 ሊነሳት ግን አልወደደም።
 ፳፻፺ ወፈነወ ንጉሥ ሶቤሃ መስተ
 ራትአተ ሐራ።
 ፳፻፺፱ የዚያን ገዜም ንጉሡ ጭፍራ
 ውን የሚያቅናኑትን ላከ።

የግርባስ ወንጌል።

ወለዘ ያምጽኡ ርአሶ።
ራሱን ያመጡ ዘንድ አዘዘ።
ጽጌ ወሐሩ ወመተሩ ርአሶ ለየሐ
ንስ መጥምቅ በቤተ ምቅሕ።
ጽጌ ሂደው በግዞት ቤት ራሱን
ቆረጡ።
ወአምጽኡ ርአሶ በዓሕል ወ
ወሀብዋ ለይእቲ ወለት።
ራሱንም በገበታ አምጥተው
ለዚያች ብላቴና ሰጧት።
ወይእቲኒ ወለት ወሀበት ለእማ
ያችም ብላቴና ለናቷ ሰጠች።
ጽጌ ወሰሚያሙ አርዳኢሁ ሐሩ
ወነሥኡ በድኖ ወቀበርዎ።
ጽጌ ደቀ መዛሙርቱ በሰሙ ጊዜ ሄ
ደው በድኑን አንስተው ቀበሩት

ዘከመ ተመይጡ ሐዋርያት።
ሸ ወተጋብኡ ሐዋርያት ኅበ እ
ግዚእ ኢየሱስ ወነገርዎ ነሱ
ዘገብሩ።
ሸ ሐዋርያት ወደ ጌታ ተሰብስ
በው ያደረጉትን ሁሉ ነገሩት
ወዘከመ መሐሩ።
እንዳስተማሩም ነገሩት።
ሸ ወይቤሎሙ ንኡ ንዓዕ
በሕቲተነ ወታዕርፋ ሕገ።
፲፱ ፲፫ = ሉቃ ፱ ፲፫ = ሉቃ ፲፫
ሸ ጥቂትም ታርፋ ፲፫ = ሉቃ ፲፫
ቻችን ወደ ምድረ ዘዳ እንሂ
ድ አላቸው።
ሸ እስመ ወሃብ፡ አለ የሐውሩ
ወደገኑ።
ሸ የሚገቡ ብዙ ነበሩና፤
ወኢያበውሕዎሙ ይበልፁ እ
ለሉ።
አህል ይበሉ ዘንድ አያሰናብ
ቷቸውም ነበርና።
እስመ ኢያስተርከቡ።
ጊዜም አላገኙምና።

ሸ ወሐሩ ሐቅለ በሐመር ባሕቲ
ቶሙ።
ሸ ብቻቸውንም በመርከብ ወደ
ምድረ በዳ ሄዱ።
ወርእይዎሙ እንዘ የሀውሩ ወ
አእመርዎሙ ብዙኃን።
ብዙ ሰዎችም ሲሄዱ አይተ
ዋቸው አወቋቸው።
ወሐሩ እንተ እግር ኅቤሁ እ
ምነሉ አጎጉር።
ከየሀገሩ ወጥተው በእግር ወ
ደሱ ሄዱ።
ወተቃደምዎሙ ወመጽኡ ኅ
ቤሁ።
ቀድመዋቸውም ወደሱ ጠ
ዘከመ አብዝኃ በቀዳሚ ምስ
ኅብስ።
ሸ ወወደኦ አሙኦ ኢየሱስ ር
አየ ጥንታ ጥንታ ማቴ ፱ ፱
፲፱ ፱።
ሸ ጌታም ወጣ ጊዜ ብዙ ሰው
ተደረገው።
ወ ሐረሮሙ።
አስተማራቸውም።
እስመ ከመ አባግዕ ዘአልበ
ኖላዊ እሙንቱ።
ጠባቂ እንደሌላቸው አባግዕ
ናቸውና።
ወአኃዘ ይምሐሮሙ ብዙኃ።
ብዙ ያስተምራቸው ጀመር።
ሸ ወእምድኅረ ብዙኅ ሰዓት መ
ጽኡ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ሐ
ቅል ውእቱ ዝ ብሔር።
ሸ ከጥቂት ሰዓት በኋላም ደቀ
መዛሙርቱ መጥተው ይህ ቦታ
ምድረ በዳ ነው።
ወሰንቱኒ ወድዳ መስየ።
ጊዜው ፈጽሞ መሸቷል።
ሸ ሠዓር ሰብአ ይሐሩ ውስተ
ሸ

አዕፃዳት ወይሳየጡ ሉሙ ሲ
ሳየ = ሉቃ ፱ ፲፱።
ሸ ወደ መንደር ሄደው ምግብ
ውን ይገዙ ዘንድ ሕዝቡ
ሰናብታቸው አሉ = ሐተ
ምሴተ ከዊኖ እግደ ግቴዎስ
ወእምድኅረ ጤ። ርንት እን
ደ ግርባስ ወሳጂ ለፀሐይ
እንደ ሐሳቡ ገናኖ የሐንስ
በተገናኖ መሸ ማለት ነው
ግቴዎሙ ግቴዎስ። ሠዓር ሰብ
አ ግርባስ፤ ፈንዎሙ ሉቃስ
ገናኖ የሐንስ በተገናኖ አ
ሰናብት አሉት።
ሸ እስመ አልበሙ ዘይበልፁ።
ሸ የሚበሉት የላቸውምና።
ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ሀብ
ዎሙ አንትሙ ዘይበልፁ።
እናንተም የሚበሉትን ሰጧቸ
ው አላቸው።
ወይቤልዎ አርዳኢሁ ንሑርት
ወንሳየጥ በ፪ኛ ዲናር ኅብስተ
በሁለት ድረም እንጀራ እንገ
ዛ ዘንድ እንሂድን አሉት።
ሸ ወይቤሎሙ ሐሩ ወርእይ ሚ
መጠን ኃባውዝ ብከሙ።
ሸ ምን ያህል እንጀራ እንዳለ ሄ
ዳችሁ እየ አላቸው።
ወርእይሎ ይቤልዎ ኃምስ
ኅብስት ወደቲ ዓሣት።
አይተው አምስት እንጀራ ሁ
ለት ዓሣም አለ አሉት።
ሸ ወአዘዘሙ ለኩሎሙ ያርፍቅ
ዎሙ በበምርፋታቲሆሙ ዲበ
ሐመልማለ ሣዕር = የሐ ፳ ፲፫
ሸ በለመለመ ሣር ላይ በየመቀ
መጫቸው ሁሉንም ያስቀም
ጧቸው ዘንድ አዘዘቸው።
ሸ ወረፈቁ በበምርፋታቲሆሙ።
ሸ ተከፍለው ተከፍለው ተቀመጡ

ወንጌል ዘማርቆስ ፤

በበደት። መቶ መቶው። እስከ ሶበ ይሥዕርሙ ለሕዝብ ።
 ወበበሃ። ሕዝቡን እስኪያሰናብት ድረስ ወእምድኅረ ፈነዎሙ ሐረ ወኃለፈ እምህየ።
 እሰናብታቸው ከዚያ ወጣ። ወዓርገ ደብረ ከመ ይጸሊ። ሊጸልይም ወደተራራ ወጣ።
 ማጺ ወመስዮ ብሔር ሀለወት ሐማር ማእከለ ባሕር። ማጺ በመሸም ጊዜ መርከቢቱ ከባሕር መካከል ነበረች፤
 ወውእቱሰ ባሕቲቱ ሀሎ ስተ ምድር። እሱ ግን ብቻውን ሲያድር ነበር፤
 ማጺ ወርእዮሙ እግሩ ሲወጥቅ ይትመሳ፤ ማጺ እጅግም ሲተጨነቁ ሲሄዱ አያቸው።
 ወእምድራው ነፋስ፤ ሲሄዱ ያስጨንቃቸው ነበር። ሲሄዱ እምገጸሙ ውእቱ።
 ከወደፊታቸው ነውና። ማጺ ወበራብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽኢ ኅቤሆሙ እግዚእ ኢየሱስ እንዝ የሐውር ዲበ ባሕር።
 ማጺ ባሕር ላይ እየሄደ መጣ። ወፈቀደ ይትዓደዎሙ፤ ሊያልፋቸውም ወደደ፤
 ማጺ ወሶበ ርእይዎ የሐውር ዲበ ባሕር መሰሎሙ ምትሐተ። ማጺ በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ ምትሐት መሰላቸው።
 ማጺ ወክሎሙ ርእይዎ ወደንገፃ። ማጺ ሁሉም እይተው ደነገጡ። ወእውየው። ርእሁም።
 ወነበረሱ ሶቤሃ። ያን ጊዜ ተናገራቸው። ወይቤሎሙ ተአመኑ ከመሆኑ ውእቱ።
 እኔ እንደሆንኩ እውነት አላቸው፤ ወኢትፍርድ፤ አትገሩ።
 ማጺ ወሞላ ኅቤሆሙ ውስተ ሐማር መርከብ ወደላቸው ወጣ።
 ወሀደገ ነፋስ። ነፋስም ጸጥ አለ። ወፈድፋደ ተደመ፤ ፈጽመው ተደነቁ።
 ወአንከርዎ፤ አደነቁት፤ ማጺ ወአመሂ ኅብስት ኢለበውም።
 ማጺ በንጀራው ጊዜ አላስተዋሉም ነበር። እስመ ጽሉል ልቦሙ። ልቡናቸው ተሸፍኑዋልና።
 ዘከመ ገብረ መንክራተ በጌን ሴሬጥ በገሣሂ ጽንፈ ልብስ።
 ማጺ ወሶበ አደዉ ወበጽሑ ምድረ ጌንሴሬጥ፤ ማጺ ተሸግረውም ከጌንሴሬጥ ምድር በደረሱ ጊዜ።
 አርሰዩ ህየ፤ ከዚያ መርከባቸውን አስጠጉ። ማጺ ወወጸኦሙ እምሐመር አእመርዎ ሶቤሃ ሰብእ ይእቲ ሀገር።
 ማጺ ከመርከቡም በወጡ ጊዜ ያን ጊዜ የዚያ አገር ስዎች አወቁት። ማጺ ወርፁ ውስተ ክሉ በሐውርት ወእምጽኦ ድውያን በአራታት ማጺ ወደየሀገሩ ርጡ ድውያንንም ባልጋ አመጡ።

906.6 72

ለባትና እናቱንም የሰደበ ፈጽሞ ይመጡ።

ወንጌል ዘማርቆስ ።

፲፩ ወለንትሙሰ ትብልም ዘይቤሉ
ለአቡሁ።

፲፪ እናንተ ግን ላባቱ የሚመል
ሰውን ትነግሩታላችሁ።
አው ለእሙ።

ወይም ለናቱ የሚመልሰውን
ቀርባን ዘረባህክ እምኔ የብሃል
ከኔ ያገኝኸውን ቀርባን ነው
ማለት ነው።

፲፫ አታበውህም ይግበር ምንተኒ
ለአቡሁ ወለእሙ።

፲፬ ላባትና ለናቱ ምን ምን ያደ
ርግ ዘንድ አታሰናብቱትም።

፲፭ ወትሥዕሩ ቃለ እግዚአብሔር
በእንተ ትእዛዝ ዘሠራዕኸሙ።

፲፮ ለሠራችሁት ሥራት የእግዚአ
ብሔርን ትእዛዝ ታፈርሳላች
ሁ።

ወዓዲ ብዙኅ በእምሳለ ዝንቱ
ዘትገብሩ።

ዳግመኛም ሌላም የምትሠሩ
ት ይህን የመሠለ ብዙ አለ

፲፱ ወጸውሦሙ ካዕበ ለሕዝብ ወ
ይቤሉሙ ስምዑ ነፋክሙ
ወለብዉ። ማቲ ፲፭ ፲።

፲፳ ሁለተኛ ሕዝቡን ጠርቶ ለ
እውቁ አላቸው።

፲፭ አልቦ ዘይበውእ ምሥራክ
ውስተ አፋሁ ለሁሉ ዘይክ
ል አርከሶቶ።

፲፮ ከውጭ ርገው አፍ የሚገ
ባው ሊገባው አይችልም፤
ዘንግሎ ዳሶሙ ዘይወፅእ እ
ሆነ ለሰብእ ውእቱ ያረከ
ሶ ለሰብእ።

፲፯ ሰው ልብ የሚወጣ እሱ ያ
ረከሰዋል እንጂ።

፲፮ ዘቦ እዝን ሰሚን ለይስማዕ

፲፯ ጆሮ ያለው ይሰማ።
ወበዊእ ቤተ እምሳበ ሕዝብ

ተስእልም አርዳኢሁ ዘንተ አ
ምሳለ።

ከሕዝቡም ዘንድ ወደ ቤት በ
ገባ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ይ
ህን ምሳሌ ጠየቁት።

፲፯ ወይቤሉሙ አንትሙኒ ከመዝ
ኑ አትሌብዉ።

፲፮ እናንተም እንዲህ ገና አታው
ቁምን።

፲፱ አታአምሩኑ ከመ ነፋሉ ዘእም
አፋአ ይበውእ ውስተ ሰብእ
አይክል አርከሶቶ።

፲፳ ከውጭ ወደ ሰው የሚገባው
ሁሉ ሰውን እንዳይገባው
ታውቁምን።

፲፱ እስመ አይበውእ መሆኑ ል
ቡ ዘእንበል ውስተ ክርስቶስ

፲፱ ወደ ሆዱ ብቻ ነው እንጂ
ወደ ልቡ አይገባም።

ወጽሞ ይታወቃል እንዘ ያን
ጽሕፈት መበልአተ።

መሆኑ ሁሉ ሲያጠራ ቆይ
ሞት ወጣል።

፳ ወይቤሉሙ ዘይወጽእ እም
አፋሁ ለሰብእ ውእቱ ያረከ
ሶ ለሰብእ።

፳ ከሰው የሚወጣው እሱም ሰ
ውን ይገባዋል። ዘፍ ፯ ፭

፳፩ እስመ እምሥጦ ልቡ ለሰ
ብእ ይወጽእ ነፋሱ ሕሊና እ
ነፍሱ።

፳፩ ከሰው ከልቡ ውሥጥ ክፉ አ
ሳብ ሁሉ ይወጣልና።

ዘውእቱ ዝሙት
ይህም ዝሙት ነው

ወቀቲል መግደል
ወሥርቅ።

መስረቅ

፳፪ ወሐዊረ ብእሲተ ብእሲ
፳፪ ወደ ጉልማሳ ሚስት መሄድ

ወትዕግልት። ቅሚያ
ወእከይ ክፋት።

ወጉሕሉት፤ ክዳት
ወጽልሑት። ሽንፈት።

ወምርዓት። ድርዓት
ወጽርፈት፤ ኣድብ።

ወትዕቢት። ትዕቢት፤
ወሕመድ ዓ. ገ. ምቀኝነት

ወዕበድ። ስንፍና።
፳፫ ዝንተኒ እከይ ይወጽእእ

፳፫ ዓ. ገ. ጥ፤ ይህ ሁሉ
፳፫ ነገር ከውሥጥ ይወጣል፤

ወያረከሶ ለሰብእ።
ሰውን ይገባዋል፤

በእንተ ከነናዊት።

፳፬ ወተንሢእ እግዚአ ኢየሱስ እ
ምህየ ሐረ ብሔረ ጢሮስ ወ
ሲዶና፤ ማቲ ፲፭ ፳፭።

፳፬ ጌታም ከዚያ ተነሥቶ ወደጢ
ሮስና ወደሲዶና ሄደ።

ወቦእ ቤተ ወኢፈቀደ ያእ
ምሮ መኑሂ።

ከቤትም ገባ ማንም ማን ሊያ
ውቀው አልወደደም።

ወስእነ ተከብቶ።
መሠወርም አልተቻለውም፤

፳፭ ወእምዝ ሰምዓት በእንቲአሁ
አሐቲ ብእሲት እንተ ጋኔን
እኩይ እኅዛ ለወለታ፤

፳፭ ከዚህም በኋላ ልጅዋን ርኩስ
ጋኔን የያዘባት እንዲት ሴት
የሱን ነገር ሰማች።

ወቦእት ወሰገደት ሉቱ ታሕ
ተ እገራሁ።

ገብታም ከእግሩ በታች ሰገደ
ችለት፤

፳፮ ወአረማዊት ይእቲ ብእሲት፤
፳፮ ያችም ሴት አረማዊት ናት።
ወሲሮፈኒቲዊት።

ሲሮፊኒቂሳዊትም ናት ሐተታ
አረማዊት ከነናዊት ከንዓናዊ
ት ጽርአዊት ሶርያዊት ሲሮፊ
ንቂሳዊት ይላታል ስምንት ጋ
ጥ ያላት ናት የሰው ትውልድ
ከብዙ ወገን ነውና
ወሰክለቶ ያውጽእ ጋኔን እም
ወለታ
ከልጅዋ ጋኔን ያወጣላት ዘን
ድ ለመነኙው
፳፮ ወይቤላ እግዚእ አዲሱ ሳድ
ጊ ቅድመ ምዕረ ይጽገቡ ው
ሉድ፤
፳፯ ጌታም ቁዱ ልጆች ይጽገቡ
አላት።
እስመ አኮ ሠናይ ነሢአ ኅብ
ስተ ውሉድ ወውሂብ ለከለ
ባት።
የልጆችን እንጀራ ነሥቶ ለው
ሾች መስጠት አይገባምና፤
፳፰ ወተሰባዊቶ።
መለሰችለት።
ወትቤሎ እው እግዚእ ከለባት
ይበልፀ ብታሕተ ማዕድ ፍፍ
ፋራተ ዘያወድቁ ደቂና
፳፱ አምን አቤቱ ውሻም ጆት
ማዕድ የጣሉትን ፍፋኑ ይበ
ላሉ አለችው።
፴ ወይቤላ በግንቱ ቀልኪ ሐረ ወ
ጽአ ውራቅ ጋኔን እምወለትኪ
፴፩ ስለዚህ ኅግርክ ሂጂ ጋኔንም
ከልጅክ ወጥቷል አላት።
፴፪ ጌታችን ወአተወት ቤታ።
ወደቤቷም ተመለሰች።
ወረከበታ ለወለታ ልብስታ ወ
ትነብር ዲበ ዓራታ።
ልጁዋን ልብሷንም ልብሷ ባ
ልጋውም ተቀምጣ አገንቻት
ወዳደጋ ጋኔና።
ጋኔንዋም ተዋት።

ዘከመ ፈወሶ ለበሐም ወጽሙም
፴፮ ወኃሊፎ ካዕበ እምጢሮስ ወሐ
ረ እንተ ሲዶና ወባሕረ ገሊ
ላ እንተ ፲ቱ አጎጉር።
፴፯ ዳግመኛ ከጢሮስ አልፎ ባሥ
ሩ ሀገር መካከል ወደገሊላ
ባሕርና ወደሲዶና ሄደ።
፴፰ ወአምጽኡ ኅቤሁ በሐመ ወ
ጽሙመ ማቴ ዘ ፴፱ ሉቃ ፲
፩ ፲፬።
፴፱ ደንቆሮም ድጃም ይዘው ወደፊ
መጡ።
ወአስተብቀሶም ከመ ይደፈሩ
ዴሁ ላዕሌሁ።
እጁንም ይጭንበት ዘ። ማ
ለዱት።
፵ ወአግኑም ሐሳብሉ ባሕተቱ
፵፩ ብቻውንም ነው ለየው፤
ወመፍጥረት ግብኚሁ ውስተ እ
ክፍሉ፤
፵፪ ጌታም ከጆሮው ጫነበት፤
፵፫ ተፍአ፤
ምራቁንም ተፋበት፤
ወገሠሠ ልሳኖ፤
ምላሱንም ዳሰሰው፤
፵፬ ወነጸረ ሰማየ፤
፵፭ ወደሰማይ አየ፤
ወአስተምሐረ።
አዘነም፤
ወይቤ ኤፍታሐ ኤፍታሐ ።
ኤፍታሐ ኤፍታሐ አለ።
ተረኅው ብሂል።
ተከፈት ማለት ነው።
፵፮ ወሶቤሃ ተከሥተ ዕዘኒሁ፤
፵፯ ያንጊዜም ጆሮው ተከፈተ።
ወተፈትሐ ማዕሠረ ልሳኑ።
የምላሱም ዕሥራት ተፈታ።
ወተናኘረ ርቱዓ፤
አቃንቶም ተናገረ።

፵፯ ወገሠም አይንግሩ ወኢለ
፵፯ መኑሂ፤ ለማንም
ማን እንደይናገሩ ገሠዋቸው
ወአምጣን ይከልዎሙ ውእታ ፈ
ድፋድ ይነግሩ ሉ።
እሳቸው ግን ሐሳቡ ያው መ
ጠን ይፋ ሆነ።
፵፯ ወፊድፋ ርኅሃርም ወእንዘ ይ
ብሉ ማለት ይኩሉ ዘገብረ ዝ
ንላ ብሏል።
፵፯ ሰው የሠራው ምን ያም
ና እያሉ ፈጽመው ያደንቃሉ
ለጽሙማን ያስምዎሙ፤
ደንቆሮዎችን ያሰማቸዋል፤
ወለበሐማን ያነብሰሙ፤
ዲጃዎችን ያናግራቸዋል።
በከመ አብዝኅ ኅብስተ
ዳግመ።
ምዕራፍ ፳።
፩ ወይእተ አሚረ ካዕበ ብዙኅ
ሰብእ እንዘ ሀሉ አልቦሙ ዘ
ይበልፀ፤ ማቴ ፲፭ ፴፪፤
፩ በዚያም ወራት ብዙ ሰው ሳ
ለ የሚበሉት አልነበራቸውም
፪ ወጸውዎሙ ለአርዳኢሁ ወይ
ቤሎሙ ያምሕሩኒ እሉ ሰብእ
፪ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እ
ኒህ ሰዎች ያሳዝኑኛል አላ
ቸው።
ናሁ ማልሶሙ የም እንዘ ይጸ
ንሐኒ።
፫ ሲጠብቁኝ ሶስተኛ ቀናቸው ነ
ውና።
ወአልቦሙ ዘይበልፀ።
የሚበሉትም የላቸውም፤
፫ ወእመኒ ሠዓርክምሙ ርኅብኒ
ሆሙ ይእትው አብያቲሆሙ
ይደክሙ በፍናት።

ወንጌል ዘግርቆስ =

ወደቤታቸውም ይገቡ ዘንድ ተርበውም ባሰናብታቸው በመንገድ ይደክማሉ።

ወአለሂ መጽኤ እምርኅቅ ከሩቅም የመጡ አሉ።

ወደቤልዎ አርዳኢሁ መኑ ዘ ይክል በዝየ በገዳም አጽግቦቶ ሙ ኅብስተ ለዝንቱ ክሉ ሕዝብ፤

ደቀ መዛሙርቱ በዚህ በገዳም ይህን ሁሉ ሕዝብ ማጽገብ የሚቻለው ማነው አሉ፤

ወደቤሉሙ ሚመጡን ኅብስተ ብክሙ።

ምን ያህል እንጀራ አላችሁ አላቸው።

ወደቤልዎ ሰብኩ፤ ሰባት ነው አሉት።

ወአዘዘሙ ለሰብክ ይርፍቱ ዲ በ ምድር።

ሰዎቹን ከምድር ይቀመጡ ዘንድ አዘዘቸው፤

ወነሥኦን ለሰብክ ኅብስት፤ ሰባቱንም እንጀራ ያዘ።

ወአዕኩተ። አመሰግኑ። ወፈተተ። ቁሳቁሳ።

ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ጭር ቡ ሎሙ ለሕዝብ፤

ያቀርቡላቸው ዘንድ ደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው።

ወአቅረረ ለክሉ። ለሰዎችም አቅረቡ፤

ወሰላም ላላችሁ ኅዳጥ። ወሰላም ላላችሁ ኅዳጥ።

ወደቤሉሙ አቅርቡ ሎሙ ዘኒ ያህን አቅርቡላቸው አላቸው።

ወበልዑ ወጸግቡ። በልተውም ጸገቡ።

ወዘአግኝሁ ዘተርፈ ፍተታተ መልዓ ጌተ አስፈራጸተ።

ያነሱት የቀሩራሽ ትራፊ ሰባት እንቅብ መላ።

ወእለሰ በልዑ የአክሉ ሃጃ። የበሉትም አራት ሽህ ያህላሉ

ወእምዝ ፈንምሙ ሶቤሃ ይሉሩ።

ከዚህም በኋላ ይሄዱ ዘንድ አሰናበታቸው።

ወእምዝ ዓርገ ሐመረ ምስለ አርዳኢሁ ወበጽሐ ውስተ ደ

ወለ ድልማኑታ። ከዚህም በኋላ ከመርከብ ገብቶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ

ደ ድልማኑታ ሄደ። ዘከመ ኅሠሁ ትላምርተ ክሉ ማነ።

ወወጽኦ ፈራውያን ማኑ። ጸገቱንም ያዘ።

ወራራውንም ወጡ። አዘዙ ይተኅሠሥዎ።

ወራራውንም ያዘ። ወሰክልዎ ትእምርተ እምሰማ ይ እንዘ ያሚከርዎ።

ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት ለመኑት።

ወተከዘ በመንፈሱ። በልቡም ተቈረቁረ።

ወይቤ ምንትኑ ተኃሥሥ ትእምርተ ዛቲ ትውልድ።

ይች ትውልድ ለምን ምልክት ትቸለች።

ዘማን አብለክሙ ከመ አይት ወሀባ ለዛቲ ትውልድ ትእምርት።

ዘዚህም ትውልድ ምልክት አይሰማትም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

ወኃደጎሙ ወግርገ ካዕበ ሐመረ ወሐረ ማዕደተ።

ትቷቸው ሁለተኛ ሰመርተ ተጭኖ ወደማይ ሄደ።

ወረሰዑ ነሢኦ ኅብስት፤ ማኑ።

እንጀራ መውጣት ሲሱ፤ ወአልቡ ለአክሉ አሐቲ ኅብስት

ወስተ ሐመረ። እኩላም ካንዲት እንጀራ በመርከብ አልነበራቸው

ም። ሐተታ ማቲዎስ ዘእንበ ለ አሐቲ አላለም፤ ማርቆስ ዘ

እንበለ አሐቲ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም

ከነሰ ዘንድ የለም ማለት ልማድ ነውና፤ ማቲዎስ ዘእንበለ አሐቲ

አላለም ወበውስተ ውሁድኒ ንብል አልቦ እንዲል ሐንድም

ማርቆስ አንዲት ሳትቀር ሲል ነው። አንብኩ ሊተንዋይየ ዘእንበለ ብክሊትየ እንዲል።

ወአዘዘሙ ወደቤሉሙ ፁቁ ወተኅቀቡ እምን ብኅዓ ፈሪሳውያን

ን ወእምን ብተሉሙ ለሄሮድ ሳውያን።

ከሄሮድሳውያንና ከፈሪሳውያን እርሾ አስተውላችሁ ተጠባቁብሎ አዘዘቸው።

ወሐለዩ በበደናቲሆሙ። እስባቸው አሰቡ ወይቤ

ሉ እስመሁ ኅብስተ ኢየሣእን፤ እንጀራ ስለአልያዝን ነውን አሉ

ወአእመርሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉሙ ምንተ ትሐልዩ፤ በልብክሙ።

ጌታም እውቆባቸው በልባችሁ ምን ታስባላችሁ አላቸው።

እስመሁ ጎበከት አልብከሙ።
እንጂራ የላችሁምና ነው።
ዓዲኑ ተአምሩ ወኢትሌብወ።
ገና አላወቃችሁም ልብ አላ
ረጋችሁም።
ልብክሙኑ ጽሉል።
ልባችሁ ደንቆሮ ነውን፤
፲፭ ወአዕይንት ብከሙ ወኢትራ
እዩ።ማር ፳፻፩ ዮሐ ፳፻፩።
፲፭ ዓይን አላችሁ አታዩም፤
ወዕዝን ብከሙ ወኢትሰምዑ
ጀሮም አላችሁ አትሰሙም።
ወኢትዜክፋኑ።
አታስቡምን።
፲፪ ዘአመ ኃምስ ጎበከት ፈተትኩ
ለ፶፪ ብእሲ።
፲፪ ላምስት ሽህ ሰው አምስት እ
ንጂራ በቂረስኩ ጊዜ።
ሚመጠነ አግኃሥከሙ አክፋረ
ዘመልዓ ፍተታተ ዘተርፈ።
የተረፈውን ቁራሽ ምን ያህል
ቅርጫት የመላ አነሳችሁ አላ
ቸው።
ወይሴልዎ ፲ተ ወጀተ።
አሥራ ሁለት ነው አሉት።
፳ ወይሴሎሙ አመኬ ሰው
ብስተ ለ፶፪ ብእሶ ሚመጠነ
አግኃሥከሙ አሉ ረገድ ዘመ
ልዓ ፍተታተ ዘተርፈ።
፳ ላራት ፲፱፱ ሰባት እንጂ
ራ በላራት ጊዜ የተረፈውን
ተረፈውን ስንት እንቅብ የመላ አ
ሉት።
ወይሴልዎ ሰብዑ።
ሰባት ነው አሉት።
፳፩ ወይሴሎሙ እፎ እንክ ዘኢት
ሉብወ።
፳፩ እንክያ አለማስተዋላችሁ እን
ደምን ነው አላቸው።

በእንተ ሰውር ዘቤተ ሳይዳ።
፳፪ ወበጸሐሙ ቤተ ሳይዳ አም
ጽኢ ጎቤሁ ሰውረ።
፳፪ ወደ ቤተ ሳይዳም በደረሱ ጊዜ
ሰውርን ወደሱ አመጡ፤
ወአስተብቀሩዎ ይግሥሥ።
ይዳስሰው ዘንድ ማለዱት።
፳፫ ወአኃዘ በእደሁ ለውእቱ ሰው
ር ወአውጽኦ አፍኦ እምሀገር።
፳፫ ያን ሰውር በጁ ይዞ ከሀገርም
አፍኦ አወጣው።
ወተፍዓ ውስተ አዕይንት።
ባይኑም ተፋበት።
ወገሠሥ። ያሉ ላላም።
ወይሴሎ ምንተ ተፈረ።
ምን ታያለሁ አሉት።
፳፬ ወነጻጽ ወያሌ አራኢ ሰብአ
ከመ ሳሌ ያንሰሰዉ።
፳፬ አቶ ነዎች እንደዛፍ ሲመ
ላሉ አያለሁ አሉ።ሐተታ ሰ
ወር ሆኖ ተወልዷል ያሉ እ
ንደሆነ በምን አውቆ ቢሉ በ
በትሩ።ከተወለዱ በኋላ ታውሯ
ል ያሉ እንደሆነ የተመቸ።
፳፭ ወገሠሥ አዕይንቲሁ ክዕበ።
፳፭ ሁለተኛ አይኑን ዳስሰው።
ወርአየ ዳኅነ።
ፍጹም ብርሃን አየ።
ወነጸረ ዙሉ ብሩሃ።
ሁሉን ገልጦ አየ።
፳፭ ወፈንዎ ቤቶ።
፳፭ ወደ ቤቱም ሰደደው።
ወይሴሎ ኢትባዕ ውስተ አዕ
ዓዳት።
ወደ መንደርም አትግባ።
ወአለቦ ዘትነግር በውስተ ሀገ
ርኒ፤
በመንደርም ለማንም አትናገ

ር አለው።ሐተታ ሰውር የባ
ሕታውያን ምሳሌ።ጥቂት ጸገ
የተሰጣቸው እንደሆነ ሰው
ሁሉ በግዕዝ እንስሳ ያሉት
ሁለተኛ ቢዳስሰው ፈጽሞ እ
ንዳየ ፍጹም ደጋጋሚነት
እንደሆነ ኃምሳያ ይሁን አማኒመ
ናፍቅ ሲላሉ ሁሉን ይወዳሉና
፳፮ ተአምሮተ ጴጥሮስ።
፳፯ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ ወአ
ርዳኢሁ ውስተ አጎጉረ ቂሣ
ርያ ዘፊልጶስ።ማቲ ፳፻፫ ሉቃ
፱፻፳።
፳፯ ጌታ ወደ ፊልጶስ አገር ወደ
ቂሣርያ መንደሮች ሄደ።
ወተስኦሎሙ ለአርዳኢሁ በፍ
ኖት መነ ይብላኒ ሰብአ ከመ
አነ ውእቱ።
እኔ እንደሆንኩ ሰው ማን ይ
ለኛል ብሎ ደቀ መዛሙርቱን
በመንገድ ጠየቃቸው።
፳፰ ወይሴልዎ ዮሐንስን መጥምቀ
፳፰ ዮሐንስ መጥምቅን ይሉሃል።
አው ኤልያስሃ።
ወይም ኤልያስን፤
አው ጅዱ እምነቢያት፤
ወይም ከነቢያት አንዱን ይሉ
ሃል አሉት፤
፳፱ ወይሴሎሙ አንትሙኬ መነ ት
ብሉኒ።
፳፱ እናንተስ ማነው ትሉኛላችሁ
አላቸው።
ወተሠጥም ጴጥሮስ ወይሴሎ
አንተ ውእቱ ክርስቶስ፤
ጴጥሮስም አንተ ክርስቶስ ነህ
ብሎ መለሰ።
፴ ወገሠሥ ከመ ኢይንግሩ ወ
ኢለሙኒ በእንቲአሁ።

ወንጌል ዘማርቆስ።

፱ ለማንም ለማን እንዳይናገሩ ገደባቸው።

በእንተ ትንቢት ዘሐማማት

፱ ወአኅዘ ይምሐርሙ ከመሐለም ለወልደ እግረ እመሕያው ብዙኃ ያሕምም ወያመክርዎ ረበሩት ወሊቃኑ ከሀናት።

፱ ጌታም ሽማግሌች የከሀናት አለቆች ይፈትኑት ዘንድና ብዙ መከራ ያመጡበት ዘንድ እንዳለው ያስተምራቸው ጀመር ወይቀትልዎ። እንዲገድሉት ወይትነሣክ በሣልስት ዕለት። በሶስተኛውም ቀን እንዲነሳ።

፱ ወገሃደ ነገርሙ ዘንተ ነገረ።

፱ ይህንም ነገር ገልጦ ነገራቸው ወአኅዘ ይገሥዋል። ይቆጣውም ጀመር፤

፱ ወተመይጦ ወነጸረ ኅብ አርዳሁ።

፱ ተመልሶም ወደደቀ መዛሙርቱ አዩ።

፱ ወገሃደ ለኢጥርስ።

፱ ኢጥርስንም ተቆጣው፤

፱ ወይቤሉ ሐር እምድ ይጣን።

፱ ሰይጣን ከኋላዩም ለእሱ ወሰደ

፱ እስመ ኢትሃሊ ዘእግረክብሐር

፱ ዘእንበረክ እግረ እመሕያው

፱ የሰውን ግራ የእግረክብሐርን

፱ ሐሳብ።

፱ ሰዓሊን ርእሰ ዘክርስቲያን።

፱ ወእውሐሙ ለሕዝብ ምስለ አርዳሁ። ማቴ ፲ ፱፻፲፮ ጳጳሱ ቃይ ጳጳሱ ፲፱፻፲፮

፱ ሕዝቡን ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ ጠራቸው።

ወይቤሉሙ ዘይፈቅድ ይጸመደኒ ይጽልግ ለነፍሱ ወያጥብ ዕ ወይንሣክ መስቀል ሞቱ ወይትልወኒ፤

፱ ሊያገለግሉኝም የሚወድ ጨካኛ የሞትን መስቀል ተሸክሞ ይከተለኝ አላቸው።

፱ ዘይፈቅድ ያድኅኖ ለነፍሱ ለይግድፋሉቃ ፲፮ ፱፻፲፮

፱ ነፍሱን ሊያድናት የወደደ ይጣላት።

፱ ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ ወበእንተ ወንጌል ይረክባል

፱ ስለኔ ስለ ወንጌልም ስለኔ

፱ የጣለ ያገኛቃል ማለት ይቻላል

፱ ይቻላል።

፱ ወምንት ይባላል ሰብእ ለእመ ክብሩ ስለሆነ ለራሱ ወነፍሱ

፱ ሰቃጥሎ

፱ ነፍሱን ማዳለሙን ሁሉ ቢታይ

፱ ለሰው ምን ይረባዋል

፱ ወምንት እምወሀበ ሰብእ ቤዛ

፱ ለነፍሱ፤

፱ ወይስ ለነፍሱ ቤዛ ሰው ምን በሰጠ።

፱ ወዘኒ ኃፈረኒ ወኃፈረ ቃልየ

፱ በዛቲ ትውልድ ዘማ ወኃጥእት

፱ ማቴ ፲ ፱፻፲፮ ጳጳሱ ቃይ ጳጳሱ ፲፱፻፲፮

፱ ዘማ ኃጢአተኛም በምትሆን

፱ በዚህች ትውልድ ያፈረኝን በነገረም ያፈረውን፤

፱ ወልደ እግረ እመሕያውኒ የኃፍሮ አመ ይመጽእ በሰብሐተ

፱ አቡሁ ምስለ መላእክቲሁ ትዳሳን።

፱ ወልደ እግረ እመሕያው ክርስቶስም ባባቱ ምስጋና ከቅዱሳን መላእክት ጋራ በመጣ

፱ ጊዜ ያፍረዋል፤

ምዕራፍ ፱።

፩ ወይቤሉሙ ሀለዉ እምእኔ ይቀውሙ ዝየ እለ ኢይጥዕዎን ለሞት እስከ ይፈታሉ ለሞት ግሥተ እግረክብሐር እንዘ ትመጽእ ሶኃይ ፩ ፲፮ ጳጳሱ ሐቃይ

፩ የእግረክብሐር መንግሥት በኃያል መጥታ እስኪያዩዋት ሕረግ ብዙ ቁመው ካሉት ሞት የማይቀምሷት አሉ ብዬ ለእግራችኋለሁ።

፪ ዘከመ ተወለጠ ራዕዩ በደብረ ታቦር።

፪ ወአመ ሰዱስ ዕለት ነሥሐሙ ኢየሱስ ለኢጥርስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ።

፪ ኢየሱስ በስድስተኛው ቀን ኢጥርስን ያዕቆብንና ዮሐንስንም ወሰዳቸው።

፪ ወዓረጎሙ ደብረ ነዋሳ በባሕቲቶሙ።

፪ በብቻቸውም ወደ ረጅም ተራራ አወጣቸው።

፪ ወተወለጠ ራሱ በቅድሚያ ሆሙ።

፪ መልኩም በፈታቸው ተለወጠ ወአልባሲሁኒ በረቀ ወዓዕደወጥቀ።

፪ ልብሱ አበራ እጅግም ነጭ ሆነ።

፪ ወኢይክል መሐፒል ከግሁ አዓዕደዎቶ በዲበ ምድር፤

፪ በምድር ላይ ሸማ አጣቢ እንደሱ ነጭ ማድረግ የማይቻለው፤ እንደም መሐፒል ሳሙና ነው።

፪ ወአስተርእይዎሙ ሙሉ ወእ

የግርባስ ወንጌል፤

ልዩስ እንዘ ይትናገሩ ምስለ
እግዚእ ኢየሱስ።
ኤልያስና ሙሴ ከጌታ ጋራ
ሲነጋገሩ ታዩዋቸው።
ወአውሥኦ ኢጥሮስ።
ኢጥሮስ መለሰ።
ወይቤሉ ለእግዚእ ኢየሱስ
ረቢ ይኔይሰነ ንንበር ዝየ።
መምር ከዚህ ብንቀመጥ ለኛ
መልክም ነው።
ወንግበር ሠለስተ ማኅደረ።
ሶስትም ዳስ እንሥራ አለው።
፩ደ ለከ። አንዱን ላንተ።
ወ፩ደ ለሙሴ። ወ፩ደ ለኤልያስ
እንዱንም ለሙሴ። አንዱንም
ለኤልያስ።
ወኢየሱምር ዘይብል።
የሚናገረውን አያውቅም ነበር
እስመ ድንጉዋን እመንቱ።
ደንግጠው ነበርና።
ወመጽአ ደመና ብሩህ ወጸለ
ሎሙ።
ወብሩህ ደመና መጥቶም ሠው
ራቸው።
ወመጽአ ቃል እምደመና ዘይ
ብል ዝነቱ ውእቱ ወልደ
ዘአፈቅር።
ከደመናም የምወደው
ይህ ነው።
ወሎቱ ከምዕም።
የሱንም ስመ። የጌል ቃል
ተሰማ።
ወእምን ገሰመ ግብተ አል
ቦከ። ወእንበለ እግዚእ ኢ
የሱስ ግሰቲቱ ምስሌሆሙ።
ወንግንም ቡተመለከቱ ጊዜ።
ወኃን ብቻ ከሳቸው ጋራ ነው
እንጂ ያዩት የለም።
ወእንዘ ይወርዱ እምደብር አ
ዘዘመ እግዚእ ኢየሱስ ኢይ

ንግሩ ወኢለመኑሂ ዘርእዩ ዘ
እንበለ አመ ተንሥኦ ወልደ
እንል እመሕያው እምነ ምው
ታን። ማቲ ፲፯፡፱።
ከተራራም ሲወርዱ ጌታ የሰ
ው ልጅ ከሙታን በተነሣ ጊዜ
ነው እንጂ ሳይነሣ ያዩትን ለ
ማንም ለማን እንዳይናገሩ አዘ
ዛቸው።
ወዓቀቡ ቃሎ። ሚል ፱፡፭።
ነገሩንም አስተዋሉ።
ወኃሥሥም ምንት ውእቱ ተ
ንሥኦ እምነ ምውታን።
ከሙታን መነሣት ምንም እ
ንደሆነ ተመራመሩ።
ወተሰክልም አርዳኢሁ ወይ
ቤልም ይቤሉ ጸሐፍት ጌል
ሳውያን ኤልያስ ይቀጥሉ
ጸአ። ኢሳ ፱፡፭።
ጸሐፍት ፈሪውን ኤልያስ
አስቀድሞ ጌል ይላሉ ብ
ለው ገብተዋል።
ወአውሁን ወይቤሎሙ ኤል
ያስ ገብተዋል። ወአውሁን
ወኤልያስ አስቀድሞ መጥቶ ሁ
ሉን ያቅናናል ብሎ መለሰላ
ቸው።
ወእፎ ጽሑፍ በእንተ ወልደ
እንል እመሕያው ከመ ብዙኃ
የሐምም ወይሚንንም።
በሰው ልጅ መከራ እንዳያመ
ጡበት እንዲንቁትም እንደም
ንስ ተጻፈ።
ወባሕቱ አብለክሙ ኤልያስ
ወድኦ መጽአ። ማቲ ፲፯፡፲፪።
ነገር ግን ኤልያስ ፈጽሞ እ
ንደመጣ።
ወገብሩ ላዕሌሁ ዙሎ ዘፈቀዱ
በክመ ጽሑፍ በእንቲአሁ።

ስለሱ እንደ ተጻፈ የወደዱት
ንም ሁሉ እንዳይረገቡት እ
ነግራችኋለሁ።
ወመጽአ ኅበ አርዳኢሁ።
ወደ ደቀ መዛሙርቱም መ
ወረከበ ብዙኃን ሰብአ ኅዜ
ሆሙ።
ከሳቸውም ዘንድ ብዙ ሰው
አገኙ።
ወጸሐፍት ጌል ይሰክልምሙ
ጸሐፍቶች ጌል መይቋቸው።
ወኃን ሰከመ ሐይወ ዘእስ
ተራገዖ ጋኔት።
ወሰበ ርእይምሙ ዙሎሙ ሰ
ብአ ደንገጸ ወሮፁ ሶቤሃ ወ
አምሳም።
ወሰምችም ባዩት ጊዜ ደንግ
ጠው ያንጊዜውንም ሮጠው
ተገናኙት።
ወተስእሎሙ ለጸሐፍት።
ወጸሐፍትን ጠየቃቸው።
ምንተኑ ትትኑሠሥምሙ።
ለምን ትመራመራቸዋላችሁ።
ወአውሥኦ ፩ዱ እምውስተ
አሕዛብ። ሉቃ ፱፡፱።
ከአሕዛብ እንዱ መለሰ
ወይቤሉ ሊቅ አምጸእክም ለወ
ልደየ ኅዜከ።
መምህር ሆይ ልጄን ወደ አን
ተ አምጥቼዋለሁ።
እስመ ጋኔን በሐም አኅዞ።
ድዳ ጋኔን አድርብታልና።
ወሀበ ረከቦ ይነጽራ።
ወገንውም ሥፍራ ሁሉ ይጥለ
ዋል።
ወያስተራግዖ። ያራግጠዋልም
ወያሌውና።
ያስለገገዋልም
ወያሰይና። ያሸነዋል።

ወንጌል ዘማርቆስ።

ያሰንኖ።	ስምንምን ያደ	ጳጳ ወዘልፈ ያወድቆ ኅበ ጸድፍ	ከእንግዲህም ወዲህ እትመለስበት፤
ርገዋል።		ወውስተ እሳት ወማይ፤	ጳጳ ወአግዳር ብዙኃ፤
ወየሐቅዮ ስነኒሁ።	ጳጳ ዘወትር ከእሳትና ከውሀ ከገ	ደል ይጥለዋል፤	ጳጳ ብዙ አስጨነቀው።
ጥርሱንም ያፋጫል።	ከመ ይቅትሉ።	ሊገለው፤	ወአስተራገዖ ወወዕኣ
ያየብሶ።	ያደርቀውማል።	ወባሕቱ በዘትክል ርድኣኒ፤	አራግጦት ወጣ፤
ወእቤሎሙ ለአርዳኢክ ያውዕ		ነገር ግን በሚቻልህ እርዳኝ።	ወኮነ ከመ በገን
እዎ።		ወመሐረኒ፤	እንደ በድህረ
ደቀ መዛሙርትህንም ያወጡት	ጳጳ ወደቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስ	ወወደቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስ	ብዙ ምን ሞተ እስኪሉ ድረስ፤
ዘንድ አልኋቸው።	መ ትክል አሚነ ነሱ ይት	መ ትክል አሚነ ነሱ ይት	ጳጳ አሚነ ነሱ እግዚእ ኢየሱስ በእ
ወስዕንም ፈውሶቶ።	ከሃል ለዘየአምን።	ከሃል ለዘየአምን።	ደህ ወአንሥኦ።
መፈወሱም ተሳናቸው።	ጳጳ ጌታም አንተ አላመንክም	ጳጳ ጌታም አንተ አላመንክም	ጳጳ ጌታ በጁ ይዞ አነሣው።
፲፰ ወአውሥኦ ወደቤሎሙ አት	በተቻለህ እርዳኝ ትላለህ፤	በተቻለህ እርዳኝ ትላለህ፤	ወተንሥኦ፤ ተነሣ።
ውልድ እንተ አልባቲ ሃይማ	ንጂ ለሚያምንስ ሁሉ	ንጂ ለሚያምንስ ሁሉ	ጳጳ ወበዊኦሙ ቤተ ይቤልዎ አር
ኖት እስከ ማዕዚኑ እሄሉ ም	ዋል። አንድም አንተ ተምን	ዋል። አንድም አንተ ተምን	ዳኢሁ በባሕቲቶሙ በእፎ ስ
ስሌክሙ።	በተቻለህ እርዳኝ ትላለህ እ	በተቻለህ እርዳኝ ትላለህ እ	ዕነ ንሕነ አውዕኦቶ።
፲፰ እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ	ንጂ ለሚያምንስ ሁሉ ይ	ንጂ ለሚያምንስ ሁሉ ይ	ጳጳ ከቤት በገቡም ጊዜ ደቀ መዛ
ትውልድ እስከመቼ ከናንተ ጋ	ቻለዋል።	ቻለዋል።	ሙርቱ እኛ ማውጣት እንደ
ራ እኖራለሁ፤	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ምን ተሣነን አሉት።
እስከ ማዕዚኑ እትግገውክሙ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወደቤሎሙ ዝንቱ ዘመድ ኢ
እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ፤	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ደክል አውዕኦቶ ዘእንበለ በጸ
አምጽእም ዝየ ኅቤየ፤	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ም ወበጸሎት፤
ወዲህ ወደኔ አምጡት አላቸው	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ይህ ዘመድ ያለ ጸም ያለ ጸሎ
፲፱ ወወሰድዎ ኅቤሁ፤	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ት ያወጣ ዘንድ አይቸልም አ
፲፱ ወደሱ ወሰዱት፤	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ላቸው።
ወሶበ ርእዮ ውለቱ ጋኔን	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወወጸኡ ሀየ ሐረ እንተ ገሊላ
ጽሑ ሶቤሃ ውስተ ኃገር	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ከዚያም ወጥቶ ወደገሊላ ሄደ
ያም ጋኔን ባየው	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ወኢፈቀደ ያእምርዎ።
ዜውን በምድር ጣ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ሊያውቁት ግን አልወደደም።
ወአስተራገጽ፤	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ዘከመ አቅደመ ነገረ መዊቶቱ
አራገጠው	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	፱ ወመሐሮሙ ለአርዳኢሁ ማቴ
ወአስሙ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	፲፮ ጳጳ፡፡ሉቃ ፱ ፳፪ ፱፩፤
አቶ ኃገሩ ው፤	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	፱ ደቀ መዛሙርቱን እስተማራ
፳ ወአሁኑ እግዚእ ኢየሱስ ለ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ቸው፤
አሁኑ።	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ወደቤሎሙ ሀለዎ ለወልደ እን
፳፩ አባቱን ጠየቀው፤	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ስ እመ ሕያው ይግባዕ ውስተ
ወደቤሎ እማዕዚ ዘአኅዘ፤	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	እደ ሰብኢ ኃጥእን።
ከምን ጊዜ ጀምሮ ነው የያ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ክርስቶስ በሰው እጅ ይሰጥ
ዘው አለው።	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	
ወደቤሎ እምንዕሱ፤	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	
ከትንሽነቱ ጀምሮ ነው አለው	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	ጳጳ ወጸኡ በሁለው አቶ ወ	

ዘንድ አለው፤ ወይቀትልም፤
ይገሉታል።
ወይትነሣኦ በሣልስት ዕለት።
በሶስተኛውም ቀን ይነሣል።
፴፩ ወኢያሌመሩ ዘይቤሎሙ።
፴፪ የነገራቸውን ግን አላወቁትም
ወይፈርሀም ተስእሎቶ
ሊጠይቁትም ፈሩ፤

በእንተ ትሕትና ወትዕግሥት
ዘክርስቲያን፤

፴፫ ወበጸሐ ቅፍርናሆም ወበዋኦ
ቤተ ይቤሎሙ ምንተኑ ሐለ
ይክሙ በፍኖት በበይናቲክሙ
፴፮ ቅፍርናሆም ደርሶ በቤትም በ
ገባ ጊዜ ከመንገድ ምን አስ
ባችሁ ነበር ብሎ ጠየቃቸው፤
፴፯ ወአርመሙ፤ ማቴ ፲፭፩ ሉ፱ ፶፮
፴፰ ዝም አሉ፤

እስመ ተበህሉ በበይናቲሆሙ
በፍኖት መኑ እንጋ የዓቢ እ
ምኔሆሙ።
ከላቸው ማናቸው እንዲበልጥ
በመንገድ እስብላቸው ተነጋግ
ረው ነበርና።

፴፱ ወነበረ ወጸውሆሙ ለ፲ቱ ጣዲ
፴፺ ተቀምጦም አሥራሁ ፍንገር
ራቸው።

ወይቤሎሙ ዘራፋይ ይኩን
ሊቀ ለያትሕ ርጋ ለኩሉ
በላይ ሶሆን የረወድ ራሱን
ለሁሉ ፍርድ፤

ወራፋይ ላዕኩ ለኩሉ
ኩሉን አገልጋይ ይሁን አ
ይሁ።

፴፫ ወነሥኦ ሕፃን ወዓቀሞ ማዕ
ከሎሙ።

፴፭ ሕፃኑን ወስዶ በመካከላቸው
አቆመው፤

ወእንበር ውስተ ሕፅኑ

ባጠገቡ አኖረው፤ ወይቤ
ሎሙ ዘተወክፈ ዘከመገብ
ሕፃን በስምዩ ኪያየ ተወክፈ
እንደዚህ ሕፃን ያለውን በስሜ
የተቀበለ እኔን ተቀበለኝ።
፴፮ ወዘኒ ተወክፈ ኪያየ አክ ኪያ
የ ባሕቲቶ ዘተወክፈ ዘእንበለ
ዘፈነወኒ፤

፴፯ እኔንም የተቀበለ የላከኝን ነው
እንጂ እኔን ብቻ የተቀበለ አይ
ደለም ሐተታ በመንገድ ሳለ
መኑ የዓቢ ተባብለዋል ከዚህ
በኋላ ከቤት ገብቶ ቆይቶ በ
ንገድ ምን ተባብላችሁ ለግን
አላቸው አወቀብን ብለው አ
መሙ፤ ገዝም አሉ፤ ምሳሌ ሕፃ
ንን ነገራቸው። አፋይ ከመ
ንገድ መኑ የፀሐይ ብለዋል
ከቤት ገብቶ መንገድ ምን ተባ
ብላችሁ ለግን አላቸው ማን ይበ
ልላል ተብለን ነበር አሉት ም
ሶት ሕፃን ነገራቸው አርመሙ
ንገድም ከመንገድ መኑ የዓቢ
ገብለዋል። ከቤት ገብቶ ም
ሳሌ ሕፃንን ነገራቸው፤ አላወ
ቀብንም እንዳይሉ በዚያውስ
ላይ በመንገድ ምን ተባብላች
ሁ ነበር አላቸው። አርመሙ
ዝም አሉ።

፴፯ ወአውሥኦ ዮሐንስ ወይቤሎ
ሊቅ ቦዘርኢን እንዘ ያወጽእ
ኢጋንንተ በስምክ ወከላዕና
ሁ። ሉቃ ፱ ፴፱፤

፴፯ መምር ሆይ በስምህ ኢጋንንት
ን ሲያወጣ አይተን የከለከልን
ው አለ ብሎ ዮሐንስ ተናገረ።
እስመ ኢተለወክ ምስሌን።
ከኛ ጋራ አልተከተለህምና ማ
ለት እንደኛ አላመነብህምና።

፴፰ ወይቤሎሙ እገዚኦ ኢየሱስ

ኢትክልእም፤ ፩ ቆሮ ፲፪ ፫፤
፴፰ ጌታም አትከልክሉት አላቸው
እስመ አልቦ ዘይገብር ሳይ
በስምዩ ወይክል ፍጡን ሃ
ም ቃል ላዕሌዩ።

በስሜ ኃይል እየሠራ ፈጥኖ
በኔ ላይ ክፉ ራሴን አይችል
ምና ማለት እን ፅናቅ ብእ
ሲ እኔ ለግን ም ተአምራት
ማድ ገብረሃልው የለምና።

፴፱ እኔንም ምክመ ኢክን ዕድው
ላመ ቢጽክሙ ውለቱ።

፵ በጠጋራችሁም ካልሆነ ወንድ
ማችሁ ነው ማለት እኔንም ዕ
ሩቅ ብእሲ ካላለ ወንድማች
ሁ ነው።

፵ ወዘአስተዩክሙ ጽዋዓ ማይ ቂ
ሪር በስምዩ እስመ እለ ክርስቶ
ስ አንትሙ አማን እብለክሙ
ኢየሱስል ዕሜቶ፤ ማቴ ፲፱፫
፵ የክርስቶስ ወገን ናችሁና ብሎ
በስሜ ጽዋ ውሀ ያጠጣችሁ
ዋጋውን አያጣም ብዬ በውነ
ት እነግራችኋለሁ፤

ዘክመ ይደሉ አጥፍአተ ዕቅፍት

፵፩ ወዘአስሐቶ ለ፩ እምእሉ ንዑ
ሳን እለ የአምኑ ብዩ ይኒይ
ሶ ከመ ይዕሥሩ በክሣጹ ማ
ኅረፀ አድግ ወያሥጥም ው
ስተ ልኅተ ባሕር፤ ማቴ ፲፭ ፮
ሉቃ ፲፯ ፪፤

፵፪ በኔ ካመኑ አንዱን ያላተ አ
ሀያ የሚፈጭበትን የወፍራ
ድንጊያ ባንገቱ አስረው ከባሕ
ር ጥልቅ ሊያሠጥሙት ይቻላል
ለዋል፤

፵፫ ወእመኒ እደክ ታስሐተክ ም
ትራ። ማቴ ፭ ፴፻፩።

፵፬ እጅህም ብታስትሕ ቀረጣት።

እስመ ይሄይሰክ ምቱረ እድ፡
ትባእ ውስተ ሕይወት እምት
ባእ ምስል ይኤሆን አደዊክ ው
፵፫ ስተ እሳተ ገሃነም፡፡ጎበ እዲሁ
ኢይነውም ወእሳቱ ዘኢይጠ
ፍእ።

፵፪ ትሉ ወደማይተኛበት እሳቱም
ወደማይጠፋበት ወደ ገሃነም
ሁለት እጅ ኑሮህ ከምትገባ እ
ጅህ ተቆርጦ ወደሕይወት ብ
ትገባ ይሻልሃልና።

፵፩ ወእመኒ እግርክ ታስሕተክ ም
ትራ።

፵፩ እግርህም ብታስትህ ቁረጣት።
እስመ ይሄይሰክ ሕንክሰክ ትባእ
ውስተ ሕይወት እምትባእ ምስ
ለጀሆን እገረክ ውስተ እሳተ ገሃ

፵፫ ነም፡፡ጎበ ፅዒሁ ኢይነውም ወእ
ሳቱ ኢይጠፍእ። ኢሳ ጽፌ።

፵፭ ትሉ ወደማይተኛበት እሳቱም
ወደማይጠፋበት ወደገሃነም እ
ሳት ሁለት እግር ኑሮህ ከም
ትገባ አንካሳ ሁነህ ወደሕይ
ወት ብትገባ ይሻልሃልና።

፵፮ ወእመኒ ዓይንክ ታስሕተክ ም
ትራ።

፵፮ ልሐ። ዓይንህም ገሃነም
ስትህ አውጥተህ ጣላ።
እስመ ይሄይሰክ ነቋረህ ሕይወ
ውስተ መንግሥተ ኢየሁዳ
ሐር እምትባእ ምስል ጀሆን
አዕይንቲክ ወእተ ገሐነም ዘ

፵፯ እሳት፡፡ጎበ ሕይወት
ወእሳቱ ኢይጠፍዕ።

፵፱ ትሉ ወደማይተኛበት እሳቱም
ወደማይጠፋበት ወደገሃነም
ሁለት እጅ ኑሮህ ከ
ትገባ አንድ ዓይንህ ጠፍቶ ወ
ደመንግሥተ እግዚአብሔር ብ
ትገባ ይሻልሃልና።

፵፻ እስመ ዙሉ በእሳት ይትሚ

ላህ። ዘሌዋውያን ፪ ፲፫።
፵፪ ሁሉ በእሳት ይጣፍጣል እኮን
ወዙሉ ዘይጠባሕ ይትሚላህ በ
ዴው።

የሚሠዋውን ሁሉ በጨው ያ
ጣፍጡታል።

፵፪ ሠናይ ውእቱ ዴው።

፵፪ ጨው መልካም ነው።
ወእመሰ ዴው ለስሐ በምንት
እንክ ይቁስም።ማቴ ፭ ፲፫
ሉቃ ፲፬ ፴፱።

ጨው ግን አልጫ ከሆነ በ
ምን ያጣፍጡታል።

ዴወ ርክቡ በበይናቲክመ
እናንተ በናንተ ዴው ኮፍ
ወተሰነአው።

ተስማሙ።አንድም ሳወ ዙ
ሉ በእሳት ይትሚ ሁሉ ብለህ

መልስ።ሥራውን ሁሉ በሃይ
ማናት ይታወቅ። እ።ወዙሉ ዘ

ይጠባሕ ይሠውን ሁሉ በፍ
ትር ይፋታል።ሠናይ ውእቱ

ወደማይተኛበት መልካም ነው።
ወደማይጠፋበት ዴው ለስሐ።

ፋቅር ከሌለ የሚሠራውን ሥ
ራ ሁሉ በምን ይሠራታል።

ዴወ ርክቡ።
ፍትረን ያዙ

ወተሰነአው ብሎ ገለጠው፡፡ተ
ስማሙ።

ዘከመ ተግሕሠ ኢየሱስ እም
ኢየሩሳሌም።

ምዕራፍ ፲።

፩ ወተንሢኦ እምሆሮ ሐረ ብሔረ
ይሁዳ እንተ ማዕደተ ዮርዳኖስ

ማቴ ፲፱ ፳።

፩ ከዚያ ተነሥቶ በዮርዳኖስ ማይ
ይሁዳ ከሚባል አገር ሄይ

ወሐሩ ምስሌሁ ሕዝብ ።
ሕዝቡም ከሱ ጋራ ሄዱ።
ወመሐርሙ በከመ ያለምድ
እንደለመደ አስተማራቸው።

ዘከመ ኢየሱሱ ጎዲገ ብእ
ሲት ወአውሶባ ከልህት።

፪ ወመጽኦ ኮፍ ሐሳውያን ወ
ተስእሉ።

፪ ዳግመ ሐሳውያን መጥተው
መጡ።

፪ እኚህ ይብሉ ቦኑ ይከውንኑ
በእሲ ጎዲገ ብእሲቱ፤

ለሰውም ሚስቱን መፍታት
ይገባዋልን ብለው፤

እንዘ ያሚከርዎ፤
ሲፈትኑት

፪ ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ምን
ትኑ አዘዘክሙ ሙሴ።

፪ ሙሴ ምን አገዟችሁ ነበር
ብሎ መለሰላቸው፤

፪ ወይቤልዎ አዘዘኑ ሙሴ ንጽ
ሕፍ ላቲ መጽሐፈ ጎዳጋቲሃ

ወንድኃራ።ዘጳ ፭ ፴፩፤

፪ ሙሴ የፍቸዋን መጽሐፍ ጽፎ
ሰጥቶ ይፍታት ብሎ አዘናል

አሉት፤

፭ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
ወይቤሉሙ በከመ እከዩልብ

ከሙ ወሀበክሙ ሙሴ ዘንተ ት
እዛዘ ትድኃሩ አንስቲያክሙ።

፭ ጌታም ሙሴ እንደለቡናችሁ
ክፋት ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘ

ንድ አዘዛችሁ ብሎ መለሰላ
ቸው፤

፭ ወእምፍጥረትሰ ተባዕተ ወእ
ንስተ ገብረ እግዚአብሔር፤

፭ ከፍጥረት መጀመሪያ ግን እግ
ዚአብሔር ተባዕትና እንስት እ

ደረገ፤

፮ ወበእንተ ዝንቱ የኃድግ ብእሲ ኣባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ፡ ዘፍ ይጸፎ ማቲ ፲፱ ሕጽ ፩ ቆሮ ፮ ፲ ኤፌ ሕጽ ፱፤

፮ ስለዚህ ሰው ኣባትና እናቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላል ማለት ከሚስቱ ጋራ ኣንድ ይሆናል ወይከውኑ ይሆሙ ይደ ሥጋ

፳ ፩ ቆሮ ፮ ፲፮።

፳፱ ሁለቱም ኣንድ ሥጋ ይሆናሉ ናሁኬ ኢኮኑ ይተ፡ እነሆ ሁለትም ኣይደሉም። ኣላ ኣሐዱ ሥጋ እሙንቱ፡ ኣንድ ሥጋ ናቸው እንጂ፡

፱ ዘእግዚአብሔር እንከ ኣስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ።

፱ እግዚአብሔር ያገናኘውን ሰው ኣይለይ። ሐተታ ማቴዎስ ፊሪ ሳውያን ጠየቁት ይላል። ማርቆስ እሱ ጠየቃቸው ኣለ እንደምን ነው ኣይጣላም ቢሉ ኣይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ፡ ይከውናሁ ለብእሲ ይድኃር ብእሲቶ በኩሉ ዘኣበሰት ሳብ ቢሉት ኢየንበብከሙ ኣይኣብተ ኣሪት ዘከመ ፈጠረ ሙተ ባዕተ ወኣንስተ ሥረሙ ብእሲ ወብእሲተ ረቡ ሙተ ወበእንተዝ የኃድግ እሲ ኣባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ይላቶል ሥጋን ኣንከ ኣዘዘሙ ይላቶል። ሙሴ ሰ ኣዘዘነ ንጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኢየሱያ ወንድኃራ ይሉታል። እሱም ሙሴስ ኣዘዘከሙ በከመ እከየ ልብከሙ ትድኃሩ ኣንስተያከሙ ወእምፍጥረትስ ኣከከመዝ ብሉ ኢየንበብከሙት ዘውስተ ኣሪት ዘከመ ቀዳሚ ፈጠርሙ ተባዕተ ወእንተ ብሮሙ ብእሲ ወብእ ተረሰ ዮሙ፡ ወበእንተዝ የኃድግ ብእሲ ኣባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ይላቶል ሥጋን ኣንከ ኣዘዘሙ ይላቶል። ሙሴ ሰ ኣዘዘነ ንጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኢየሱያ ወንድኃራ ይሉታል። እሱም ሙሴስ ኣዘዘከሙ በከመ እከየ ልብከሙ እምፍጥረትስ ብሉ ዘእግዚአብሔር ኣስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ ይላቶል።

፲ ወበቤት ካዕበ ተስእልዎ ኣርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ።

፲ ስለዚህ ነገር ደቀ መዛሙርቱ ሁለተኛ በቤት ጠየቁት።

፲፩ ወይቤሉሙ ዘድኃረ ብእሲቶ ወሐረ ካልዕተ ዘመወ ላዕሌሃ።

፲፩ ሚስቱን የፈታ ሌላዪቱንም ያገባ ሰሰነባት።

፲፪ ወእንተሂ ደኃራ ምታ ወሐረ ት ካልን ዘመወት።

፲፪ ባላ የፈታትም ሌላ ወንድ ብታገባ ሰሰነች ኣላቸው።

ይላቶል። እንድም ይከውናሁ ለብእሲ ቢሉት፡ ዘእግዚአብሔር ኣስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ ይላቶል። ለምንት ኣዘዘነ ሙሴ ይሉታል። ምንት ኣዘዘከሙ ይላቶል። ሙሴስ ኣዘዘነ ነ ንጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኢየሱያ ወንድኃራ ይሉታል፡ እሱም ሙሴስ ኣዘዘከሙ በከመ እከየ ልብከሙ ትድኃሩ ኣንስተያከሙ ወእምፍጥረትስ ኣከከመዝ ብሉ ኢየንበብከሙት ዘውስተ ኣሪት ዘከመ ቀዳሚ ፈጠርሙ ተባዕተ ወእንተ ብሮሙ ብእሲ ወብእ ተረሰ ዮሙ፡ ወበእንተዝ የኃድግ ብእሲ ኣባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ይላቶል ሥጋን ኣንከ ኣዘዘሙ ይላቶል። ሙሴ ሰ ኣዘዘነ ንጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኢየሱያ ወንድኃራ ይሉታል። እሱም ሙሴስ ኣዘዘከሙ በከመ እከየ ልብከሙ እምፍጥረትስ ብሉ ዘእግዚአብሔር ኣስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ ይላቶል።

፲ ወበቤት ካዕበ ተስእልዎ ኣርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ።

፲ ስለዚህ ነገር ደቀ መዛሙርቱ ሁለተኛ በቤት ጠየቁት።

፲፩ ወይቤሉሙ ዘድኃረ ብእሲቶ ወሐረ ካልዕተ ዘመወ ላዕሌሃ።

፲፩ ሚስቱን የፈታ ሌላዪቱንም ያገባ ሰሰነባት።

፲፪ ወእንተሂ ደኃራ ምታ ወሐረ ት ካልን ዘመወት።

፲፪ ባላ የፈታትም ሌላ ወንድ ብታገባ ሰሰነች ኣላቸው።

ዘከመ ባረከሙ ኢየሱስ ሰላም ሃናት።

፲፫ ወእምጽኡ ኅቤሁ ሕፃናት ጌግሥሦሙ።

፲፫ ሕፃናትን ሊሃ ሳህ ሙ ወደሱ እመጢቸል። ወገወጽ፡ ሙ ኣርዳኢሁ ለእለ ኣምሊኦሙ።

፲፫ ሳህ ሳህ ሙ ማን ያመጢቶ ኣን ተቋጢቸው።

፲፬ ኣርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ተምፃፊታም ኣይቶ ተቆጣ።

፲፬ ወይቤሉሙ ሳድጉ ሕፃናት ይምጽኡ ኅቤየ ወኢትከልኦምሙ ሕፃናትን ወደኔ ይመጡ ዘንድ ኣትከልከሏቸው።

እስመ ለከመዝ ኣሉ ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር። መንግሥተ እግዚአብሔር እንደዚህ ላሉ ናትና።

፲፭ ኣማን ኣብለከሙ ዘኢተቀበላ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ከመ ሕፃን ኢይበውዕ።

፲፭ መንግሥተ እግዚአብሔርን እንደ ሕፃን ያልተቀበላት ኣይገባ ትም ብዬ በውነት ኣነግራችኋለሁ።

፲፮ ወኣንበሮሙ ውስተ ሕፅኑ ወባረከሙ።

፲፮ ባጠገቡ ኣኑሮ ባረክቸው። ወወደየ እደሁ ዲቤሆሙ፡ እጁንም ጫነባቸው።

በእንተ ወሬዛ ባዕል።

፲፮ ወእንዘ የሐውር በፍኖት መጽኢ ሕጽ ብእሲ ወሰገደ ሉቱ፡ ማቲ ፲፱ ፲፮ ሉታ ፲፮ ፲፮።

፲፮ በመንገድ ሲሂድ ኣንድ ሰው መጥቶ ሰገደለት፡

ወንጌል ዘማርቆስ ።

ወይቤሉ ሊቅ ሄር ምንተ እግበ
 ርከመ እረስ ሕይወት ዘለዓለም
 ቸር መምር ሆይ የዘላለምን ሕይወትን
 እወርስ ዘንድ ምን ላይርግ አለው ።
 ፲፭ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ምን
 ተትብላኒ ሄር ።
 ፲፮ ጌታም ምን ቸር ትለኛለህ ።
 አልቦ ሄር ዘእንበል ጆዱ እግዚአብሔር ።
 ያላንድ እግዚአብሔር ቸር የለም
 አለው ።
 ፲፱ ተአምር ትእዛዛት ። ዘፀ ሸ ፲፫
 ፲፱ ትእዛዛት ታውቃለህ ። ኢትሔር
 ብላሲት ብላሲ ።
 ወደጉልማሳ ሚስት አትሂድ ።
 ኢትቅትል ነፍሰ ።
 ነፍስ አትግደል ።
 ኢትሥርቅ ። አትሥረቅ ።
 ኢትኩን ስምዓ በሐሰት ።
 በሐሰት አትመስከር ።
 ኢትሂድ ። አትቀማ ።
 አክብር አባክ ወእመክ ።
 አባት እናትህን አክብር ።
 ፳ ወአውሥኦ ወይቤሉ ርቅቅ
 ተኩሉ ዓቀብኩ እምረኛ ።
 ፳ መምር ሆይ ይህን ሕይወት
 ንነቴ ጀምሮ ማወቅህ ።
 ፳፩ ወነጻሮ እግዚእ ኢየሱስ ።
 ፳፪ ጌታም ተመለከተ ።
 ወኛው ወደደውም ።
 ፳፫ ሆኖ ለመሰ ፈቀድክ ፍጹ
 ተኩን አሐቲ ተርፈተክ ።
 ፳፬ ፍጹም ልትሆን ከወደድህስ አንዲት
 ቀርታሃለች ።
 ፳፭ ሔር ሚጥ ኩሉ ዘብክ ወሀብ
 ለነጻያን ።
 ፳፮ ሂደህ ያለህን ሸጠህ ለድሆች
 ስጥ ።

ወትረከብ መዝገበ በሰማያት ።
 በሰማይ ገንዘብ ታገኛለህ ።
 ወፀር መስቅለ ሞትክ ወነዓት
 ትልወኒ ።
 የምትሞትበትንም መስቀል ተሸክመህ
 መጥተህ ተከተለኝ ።
 ወተከዘ በእንተ ዝንቱ ነገር ወሐረ
 ትኩዘ ።
 ስለዚህ ነገር አዝኖ ተከዘምሄደ
 እስመ ብዙን ጥሪቱ ።
 ገንዘብ ብዙ ነበርና ።
 ወነጻሮው እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ።
 ጌታም ወደ ደቀ መዛሙርቱ
 አየ ።
 ፳፯ ወይቤሉም እፎ ሰፊ ግዛብ
 ንዋይ በዋፅ ወሰነ መንግሥት
 ተእግዚአብሔር ።
 ፳፰ ገንዘብ ላሉ ወደመንግሥት
 ሥተ እግዚአብሔር መግባት
 አገላለጽን ቅንቅ ይሆን አላቸው
 ፳፱ ወይቤሉ አርዳኢሁ ዘንተ ነገር
 ።
 ፳፻ ሕዝቅ መዛሙርቱም ይህን ነገር
 አደነቱ ።
 ወከፅበ ይቤሉም እግዚእ ኢየሱስ
 ለአርዳኢሁ ደቂቅየ እፎ ፀፁብ
 ለዘቦ ንዋይ በዋፅ ውስተ መንግሥት
 ሰማያት ።
 ፳፻፩ ያገመኛም ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ
 ልጆቹ ለባለጸጎች ወደ መንግሥት
 ሰማያት መግባት እንደምን
 ጭንቅ ይሆንባቸዋል አላቸው ።
 ፳፻፪ ይቀልል ይላልና ገመል እንተ
 ቀፈረ ሐፅ እምባፅል ይባፅ ውስተ
 መንግሥት እግዚአብሔር ።
 ፳፻፫ ባለጸጋ ከብቱን ጨርሶ መጥው
 ቶ ወደመንግሥት እግዚአብሔር
 ኪገባ ገመል ከነጭነቱ በደ

ጋኑና በጅማቱ መካከል በያልፍ
 ይቀላል ። ይህስ ያልፋል ።
 ሉ ደጋት ብስ አለው ።
 ፳፻፬ በያልፍ ይቀላል ሲል ነው
 ሐተታ ማቲዎስ ሰላ ረተ መርፍፅ
 ይላል ከሆነ ርቆስ ቀፈረ ሐፅ
 አ እደምን ነው አይለያይም
 ቢሉ አይለያይም የሁለት ህን
 ተምርት የልሳን መሆኑ ነው ።
 ፳፻፭ ለደ አንከፋ ወተባህሉ
 ቢደናቲሆሙ መኩ እንከ ይከል
 ድኒን ።
 ፳፻፮ እጅግም አድንቀው እንግዲህ
 መዳን የሚቻለው ማነው ተባባሉ ።
 ፳፻፯ ወነጻሮው እግዚእ ኢየሱስ ወይ
 ቤሉም በኅብ ሰብአ ኢይ ትከሃል
 ዝ ።
 ፳፻፰ ጌታ አይቷቸው ይህ በሰው ዘንድ
 አይቻልም ።
 ወበኅብ እግዚአብሔርስ ኩሉ
 ይትከሃል ።
 በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ
 ይቻላል አላቸው ።
 በእንተ ፅዮቶሙ ለእለ ይተል
 ውም ለኢየሱስ ።
 ፳፻፱ ወአኅዘ ኢጥርስ ይቤሉ ናሁኬ
 ንሕነ ኅዲገነ ኩሉ ወተሉናከ ማቲ
 ፲፱ ሸ ሉቃ ፲፭ ሸ ።
 ፳፻፳ ኢጥርስም እነሆ እኛ ሁሉን
 ትተን ተከትለንሃል ይለው ጀመር ።
 ፳፻፳፩ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
 ወይቤሉም አልቦ ዘየኅድግ አብያተ
 ወአኃው እበ ወእመ ወብላሲት
 ወውሉደ ወገሬውኃ በእንተአየ
 ወበእንተ ወንጌልየ ዘኢይትዓሄድ
 ምፅተ ምክፅበ

ተ በዝንቱ ዓለም አብያተ ወ
አኃወ ወአኃተ አበ ወእመ
ወገራውሃ በስደት።
፴ ጌታም እንቶቹንና ወንድሞቹን
አባቱንና እናቱንም ልጆቹንና
ሚስቱን እርሻውንም ስለኔ ስ
ለወንጌልም በስደት የተወብዱ
ችን እንቶችንና ወንድሞችንም
አባትና እናትንም እርሻንም በ
ዚህ ዓለም መቶ ዕጽፍ የማያ
ገኝ የለም ብሎ መለሰላቸው።
ወበዓለምሰ ዘይመጽእ ሕይወ
ተ ዘለዓለም።
በሚመጣውም ዓለም የዘላለም
ሕይወትን ያገኛል።
፴፩ ወብዙኃን ቀደምት ይከውኑ
ደኃርተ። ማቴ ፲፱ ፴፩።
፴፩ ነገር ግን ብዙ የፊተኞች የ
ኋለኞችን ይሆናሉ።
ወደኃርትኒ ይከውኑ ቅድመ።
የኋለኞችም ወደፊት ይሆናሉ።

በእገተ ካልዕትንቢት ዘሕማ
ማት።
፴፪ ወበፍኖት እንዘ የዓርግ ኢየሩ
ሳሌም ሉቃ ፲ ፳ ፴፩።
፴፪ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄዱ ላመ
ንገድ
ይቀድሞሙ እግዚእ ሉቃ ፲፩
ጌታም በፊታቸው ነባር፤
ደንገፁ። ደንገጡ
ወእለሂ ውድቅ። ፈርሁ።
የተኮሱትም ፈሩ።
ወደሰላሙ ለ፲ወጀቱ።
ሥራሁለቱንም ይዟቸው ሄደ
ወእግዚ ይንግርሙ ዘሀለዎ ይ
ርከቦ።
ይደርስበት ዘንድ ያለውንም
ይነግራቸው ጀመር፤
፴፫ ወይቤሎሙ ናሁ ነገርግ ኢየ

ሩሳሌም። እነዚያ ወ
ደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን።
ወይእንዝዎ ለወልደ እንላ እ
መሕያው ሊቃነ ካህናት ወጸ
ሐፍት።
ሊቃነ ካህናትና ጸሐፍት ክርስ
ቶስን ይይዙታል።
፴፬ ወይኪንንዎ በሞት።
፴፭ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል
ወይሚጥውዎ ለአሕዛብ፤
ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡ
ታል።
ወይሣለቁ ላዕሌሁ።
ይዘብቱበታል።
ወይዌርቅዎ። ይተፉበታል።
ወይቀሥፍዎ ይገርሩ።
ወይቀትልዎ። ይገሩ።
ወይትነሣእ በሚሉት ላት።
በሶስተኛውም ጊዜ ይነሣል።

በእንደ ሥዎ ትዝሕርት ዘ
ደቀ ዘብደዎስ።
፴፮ ሥዎ ዘየሐውሩ ምስሌሁ ያዕ
ቆብ ወዮሐንስ ጀሆሙ ደቂቀ
ዘብደዎስ ይቤልዎ ሊቅ ንፈ
ቅድ ትግበር ለነ ዘሰአልናክ።
፴፯ ሁለቱም የዘብደዎስ ልጆች ያ
ዕቆብና ዮሐንስ ከሱ ጋራ ሲ
ሄዱ የለመንህን ልታደርግልን
እንወዳለን አሉት። ሐተታ ማ
ቲዎስ እናታቸው ሂዳ ተናገረ
ች ይላል። ማርቆስ እሳቸው ተ
ናገሩ አለ። እንደምን ነው አይ
ጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር
እንደ ማቲዎስ ነው። እሷ ሂዳ
ተናገራለች። ማርቆስ እሳቸው
ተናገሩ ማለቱ አብረው ሄደው
መናገራቸውን ሲያይ። ዛሬ አ
ማላጅ የሰደደ ሰው አብርሃኔ

እንዲናገር። እንደም ነገር እን
ደ ማርቆስ ነው ፈት እሳቸው
ተናገረዋል እሞታለሁ እስቀላ
ለሁ ብላቸው ሹመት ይለም።
ል ብሎ ሳይመልስላቸው ቀረ።
ኖስ አልመለሰልንም። ዘይያ ዝ
መድኸ ዕወቂበት ሲሆን ሄደኸ
ተናገረልን ብሎ ሲላ ሂዳ ተ
ናገራለች። ሲሆን ሲከፍለው ጽ
ፈዋል።
፴፰ ወይቤሎሙ ምንተ ትፈቅዱ እ
መባርረሰሙ።
፴፱ ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ
ለላቸው።
፵ ወይቤልዎ ሀበነ ንንበር ጅድነ
በየማንክ ወጅድነ በጸጋምክ በ
ውስተ ስብሐቲክ።
፵፩ በጌትነትህ አንዳችን በቀኝህ አ
ንዳችን በግራህ እንቀመጥ ዘን
ድ ስጠን አሉት።
፵፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
ኢተአምሩ ዘትስእሉ።
፵፫ ጌታም የምትለምኑትን አታው
ቁም አላቸው።
ትክሉኑ ሰትየ ጽዋዕ ዘእነ እስቲ፤
እኔ የምጠጣውን ጽዋ ትጠጡ
ዘንድ ትችላላችሁን።
ወጥምቀትየኒ ዘእነ እጠመቅ
ትጠመቁት።
እኔ የምጠመቀውንስ ጥምቀት
ትጠመቁ ዘንድ ትችላላችሁን፤
አላቸው።
፵፬ ወይቤልዎ እው ንክል።
፵፭ እንችላለን አሉት።
ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
ጽዋዕየሰ ዘእነ እስቲ ትሰትዩ።
የምጠጣውንስ ጽዋ ትጠጣላ
ችሁ።
ወጥምቀትየኒ ዘእነ እጠመቅ
ትጠመቁ።

ወንጌል ዘማርቆስ

የምጠመቀውንም ጥምቀት ትጠመቃላችሁ፤

፵ ወነበረሰ በየማንዩ ወበጸጋምዩ አካ አነ ዘእሁበከሙ።

፵ በቀኝና በግራ መቀመጥን ግን አኔ እምሰጣችሁ አይደለሁም። አላ ለካልዓን አስተዳለው ሎሙ አቡዩ ዘበሰማያት፤

የሰማይ አባቱ ለሌሎች አዘጋጅቶላቸዋል እንጂ።

፵ ወሰማያሙ ፲ቱ ተምዑ ዲበይ ቱ አኃው ያዕቆብ ወዮሐንስ፤

፵ አሥሩ ሰምተው በሁለቱ ወንድማማች በያዕቆብና በዮሐንስ ተቈጡ፤

፵ ወጸውሎም እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢተአምሩኑ ከመመላእክቲሆሙ ለአሕዛብ ይኳንንዎሙ፤ ሉቃ ፳፪ ፳፭፤

፵ ጌታም ጠርቶ አሕዛብን አለቆቹ እንዲፈርዱባቸው ታላላቆችም እንዲፈርዱባቸው አታውቁም አላቸው።

፵ ወለከሙስ አክ ከማሁ

፵ ለናንተስ እንዲህ አያዩም፤ አላ ዘይፈቀድ እምኔኮሙ ካን ሊቀ ይኩንከመ ገብረ ከናንተ በላይ ሊሆን ይኖረወድ ተገር ይሁናችሁ።

፵ ወዘይፈቀደ እምኔከሙ ይኩን ዓቢየ አሕመድ ላዕከ፤

፵ ከናንተ ላቆ ሊሆን የወደደ ይሁናችሁ እንጂ።

፵ ወሎ ወልደ አጋለ እመሕያውኒ ኢመጽአ ከመይትለአ ከም ዘእንበለ ዳእሙ ከመይትለአክ።

፵ ወሎ የሰው ልጅ ከርስቶስ ስንኳ ሊያገለግል ነው እንጂ ሊያገለግሉት አልመጣምና።

ወከመ ይቤዝዎሙ ለብዙኃን በነፍሱ።

በነፍሱም ለውጥ ብዙዎችን ሊያድናቸው ነው እንጂ።

በእንተ ዕውር ወልደ በርጢሜዎስ።

፵ ወቦክ ኢያሪክ። ማቴ ፳፻፱ ሉቃ ፲፮ ፴፭።

፵ ወደ ኢያሪክ ገባ።

ወሰበወጽኦ እምኢያሪክ ወአርዳኢሁኒ ምስሌሁ ወሰብእ ብዙኅ።

ደቀ መዛሙርቱም ብዙ ሰዎችም ከሱ ጋራ ሁነው ለኢያሪክም በወጣ ጊዜ።

ሀሎ ጤሚዎስ ጤሚዎስ ዕውር ይነገር ስት ፍኖት ወይስአል።

ዕውር ጤሚዎስ የበርጢሜዎስ ስሜን ከመንገድ ተቀምጦ ይሆን በር። ሐተታ በር በዕብራይስጥ ልሳን ልጅ ማለት ነው።

ዕውር የዕውር ልጅ ማለት ነው።

፵ ወሰማያ ከመኢየሱስ ናኀራ ዊ የኅልፍ ከልሐ ወይቤ ተሣሃለኒ ኢየሱስ ወልደ ዳዊት።

፵ የናዝሬቱ ኢየሱስ እንደሆነ ሰምቶ የዳዊት ልጅ ኢየሱስ ሆይ ማረኝ ብሎ አሰምቶ ተናገረ።

፵ ወገሠዕም ብዙኃን ከመያርምም።

፵ ብዙ ሰዎች ዝም ይል ዘንድ ተቈጡት።

ወአፈድፈደ ከሊሐ።

እሱ ግን ጭኸትን አበዛ።

ወይቤ ወልደ ዳዊት ተሣሃለኒ። የዳዊት ልጅ ማረኝ አለ፤

፵ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወአዘዘ ይጸውዕም።

፵ ጌታም ቁሞ ጥሩት አለ፤ ወጸውእዎ ለውእቱ ዕውር ይንም ዕውር ጠሩት፤

ወይቤልዎ ተአመኑ ተአምኑ ይጸውዓክ ለመምር ጥላሁን አምነህ ተነሣ አገር።

፵ ወተላታ ወገደፈ ልብሶ።

፵ ልብሱ ጥሎ ተነሣ።

፵ ልብሱ ልብሶ ወመጽአ ኅብእግዚእ ኢየሱስ። ልብሱንም ለብሶ ወደ ጌታ መጣ።

ሐተታ። መምር ይጠራህል አሉት አፈፍ ብሎ ሲነሣ ልብሱ ወደቀበት አንስቶ ለብሶ ይሄዳል።

አንድም የዘወትር ተርታ ልብስና ከሰው የሚደርስ በት ደህና ልብስ አለው የዘወትሩን ትቶ ደህናውን ልብስ ለብሶ ሄደ።

፵ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ምንተ ትፈቅድ እግበር ለክ።

፵ ጌታም መለሰ ምን ላደርግልህ ትወዳለህ አለው።

ወይቤሎ ውእቱ ዕውር ረቡኒ ከመእርአይ።

መምር ሆይ አይ ዘንድ ነው አለው።

፵ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሐርሃይማኖትክ አሕየወተክ።

፵ ጌታም ሂድ ሃይማኖትህ አድናሃል አለው።

ወርእየ ሶቤሃ።

ያን ጊዜውንም አየ።

ወተለዎ በፍኖት።

በመንገድም ተከተለው።

ዘከመ ሶአ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወአልጸፋሙ ኢየሩሳሌም ጎበ ቤተ ፋጌ ወበታንያ እንተ ገበ ደብረ ዘይት ፈነወ ቄተ እም አርዳኢሁ። ማቴ ፳፩ ሉቃ ፲፱ ፳፱።

፪ ኢየሩሳሌም በደረሱ ጊዜ ወደ ደብረ ዘይት አጠገብ ወደ ቤታንያና ወደ ቤተ ፋጌ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ።

፫ ወይቤሎሙ ሐሩ ውስተ ሀገር እንተ ቅድሚካሙ።

፬ በፈታችሁ ወዳለ አገር ሂዱ አላቸው።

ወበዊአክሙ ሶቤሃ ትረክቡ ዕዋለ አድግ ዕሡረ ዘኢተጽዕኖ ሰብእ።

በገባችሁም ጊዜ ሰው ያልተቀመጠበት ያህያ ግልገል ታስሮ ታገኛላችሁ።

፭ ፍትሕዎ ወአምጽእዎ ሊተ። ፈታችሁ አምጡልኝ።

፮ ወለእመቦ ዘይቤለክሙ ቀተ ትገብሩ በሉ እግዚአብሔር ፈቃድ

ምን ታደርጋላችሁ ለእነሱም ሰው ቢኖር ጌታ ሆኖ በሉ ሐተታ ማዎሱ ዕድግትንም

ዕዋልንም ፍል። ማርቆስ ዕዋልንም ፍል እንደምን ነው

ወእግላም ቢሉ አይጣላም እንደ ማቴዎስ ነው ሁላት ናቸው።

፯ ማርቆስ እንደ ማሐቱ ለመናገር ከበቃ ብሎ ነው።

፰ እንደም ማቴዎስ መምሕረ አሕዛብ ወሕዝብ ነውና የሁለቱንም ምሳሌ ተናገረ።

፱ ማርቆስ ግን መምሕረ አሕዛብ ነው እንጂ መምሕረ ሕዝብ አይደለምና የአሕዛብን ምሳሌ ዕዋልን ብቻ ለይቶ ተናገረ።

፲ ያን ጊዜውንም ወደዚህ ይልካችኋል።

፪ ወሐሩ ወረክቡ ዕዋለ ዕሡረ ጎበ አንቀጽ ውስተ ፍኖት።

፫ ሂደውም ግልገሉን ከመንገድ አጠገብ በደባባይ ታሥሮ አገኙት።

፬ ወፈትሕዎ። ፈቱትም።

፭ ወይቤልዎሙ እለ ይቀውሙ ህዩ ምንተ ትገብሩ ዘትፈት

፮ ቆመው ያሉትም ውርንጫትን የምትፈቱት ምን ታረጁላችሁ አላቸው።

፯ ወይቤልዎሙ እመ አዘዘሙ እግዚአብሔር

፪ ጌታ እንግዲህ ውም ነገሯቸው ወሀድሞች ተዋቸውም

፫ ወእያንዳንዱ ለዕዋል ጎበ እግዚአብሔር

፬ ለግሉንም ወደጌታ አመጡት ወረኃኑ አልባሲሆሙ ላዕሌሁ

፭ ወአጽአንም። ልብሳቸውንም ገብተዋል አስቀመጡት።

፮ ወብዙኃን እለ ነጻፋ ቄጽለ መቲሮሙ እምዕዕው።

፯ ቅጠል ከዛፍ እየቈረጡ የገቡ ዘገቡም ብዙ ናቸው።

፪ ወዕ እለ ነጻፋ አልባሲሆሙ ውስተ ፍኖት።

፫ ልብሳቸውንም ከመንገድ የገቡ ዘገቡ አሉ።

፬ እለኒ ይመርሱ ወእለኒ ይተልዉ ይኬሉሁ ወይብሉ ሆሳዕ

ና በሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር።

፲ ወበርክት እንተ ትመጽእ መንግሥት በስመ እግዚአብሔር

፪ እንተ አቡነ ዳዊት መግዚያ ፲፮ ፳፱ ሉቃ ፲፱ ፳፱

፫ በእግዚአብሔር ስም የምትመጣ ወባዕት የዳዊት መንግሥት

፬ ተዋ የተባረከች ናት። ሐተ ሳዊት በትንቢት ያከናወናት

፫ በርክት እንተ ትመጽእ መንግሥት ያላት ማለት ነው

፬ ሆሳዕና በአርያም። በሰማይ መድኃኒት መባል ይገባዋል አሉ።

፲፩ ወዕአ እግዚአብሔር ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ጎበ ቤተ መቅደስ።

፪ ማቴ ፳፩ ፲፩ ጌታም ወደኢየሩሳሌም ወደ ቤተ መቅደስ ገባ።

፫ ወርእይዎ ዙሉ ሕዝብ። ሕዝቡም ሁሉ አይት።

፬ ወሶበ መስዩ ሐረ ቢታንያ ምስለ ፲ወፀቱ።

፫ በመጀም ጊዜ ወደቢታንያ ካስራሁለቱ ጋራ ወጣ።

፬ በእንተ በለስ ዘተረግመት።

፫ ወበሳኒታ ሶበ ወጽአ እምበታንያ ርሀብ። ማቴ ፳፩ ፲፱።

፪ በነጋውም ከቢታንያ በወጣ ጊዜ ተራብ።

፫ ወርእየ ዕዕ በለስ እምርኑቅ ዘባቲ ቄፅል።

፬ በሩቅም ቅጠል ያላት በለስ አየ ወሐረ ይርእይ እመቦ ዘደረክ

፫ ብ በውስቲታ። በዓ ፍሬ ያገኝ እንደሆነ ሊያይ ሄደ።

ወንጌል ዘማርቆስ ።

ወበጽሐ ጎቤሃ አልቦ ዘረከበ
ዘእንበለ ቄጽል ባሕቲቲ።
ወደርሷም በደረሰ ጊዜ ከቅጣ
ል ብቻ በቀር ያገኘው የለም
እስመ ኢኮነ ጊዜሁ ለበለስ።
የበለስ ወራት አልነበረምና።
፲፱ ወአውሥኦ ወይቤላ አልቦ ፍ
ሬ ዘይበልዕ እምኔኪ ለዓለም
፲፱ ለዘለዓለም ከንቺ ፍሬ የሚበ
ላ አይኑር አላት ።
ወሰምዑ ኦርዳኢሁ።
ደቀ መዛሙርቱም ሰሙ።

በእንተ አለ ያረከሱ ቤተ መ
ቅደስ።
፲፳ ወበጽሐ ኢየሩሳሌም ወበአ
ቤተ መቅደስ።
፲፳ ኢየሩሳሌም ደረሰ ወደ ቤተ
መቅደስም ገባ።
ወአኅዘ ይስድድ አለ ይሣየ
ጡ በምኩራብ።
በምኩራብ ዋጋ የሚያደርጉት
ን ያስወጣ ጀመረ።
ወገፍትዓ ማዕዳቲሆሙ ለመወ
ልጣን።
የለዋጮችንም ማዕዳቲውን
ለበጠ።
ወመናብርቲሆሙ ለጎሶ ገሰይ
ጡ ርግበ።
ርግብ የሚሸጡት ያ ወምበር
፲፯ ወክልኦ ከመ ኢየሱስ ንዋየ
ውስተ ምሥራቅ።
፲፮ ወደምሥራቅ ንዝብ እንዳያገ
ቡ ለከ።
፲፯ ወላጌሙ ወይቤሎሙ አኮኑ
ሎፍ ዘይብል ቤተየሰ ቤተ
ጳሎት ይኩን ለኩሉ አሕዛ
ብ። ኢሳ ፶፮ ፮ ኤር ፯ ፲፩
፲፮ ቤቲ ለአሕዛብ ሁሉ የጸሎት
ቤት ይሁን የሚል ጽሑፍ ያ

ለ አይደለምን ብሎ አስተማራ
ቸው።
ወአንትሙስ ረሰይከምም በዓ
ተ ፈያት ወሠረቅት።
እናንተ ግን የሌዕችና የወንበ
ዶች ዋሻ አደረጋችሁት። የገበ
ያውን መፈቃት ማቴዎስ እሁ
ድ ይላል ማርቆስ ሰኞ አለ
እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ
አይጣላም። ደገኛውን ገበያ እ
ሁድ ፈቆታል ጥቃቅኑን ገበያ
ሰኞ ፈቆታል።
፲፰ ወሰምዑ ሊቃነ ካህናት ወጸሐ
ፍት ወኃሠሡ እንተ ጎበ ይ
ቀትልዎ።
፲፰ ሊቃነ ካህናትና ጸሐፍት
ተው የሚገድሉበትን ምን ያ
ት ይፈልጉ ጀመር
ወፈርሀዎ።
እስመ ኩሉ ሕዝብ ያነከሩ ም
ሕሮቶ።
ሕዝቡ ሁሉ ትምርቱን ያደን
ቁ።
፲፱ ወላጌሙ መስየ ወጽኦ አፍኦ እ
ሁሉ።
፲፱ ለመሸም ጊዜ ከከተማው ወ
ደ ውጪ ወጣ።

በእንተ ትውክልት ጎበ አም
ላክ።
፳ ወበግብአቶሙ በነግሀ ረከብ
ዋ ለይእቲ በለስ ይብስተ እ
ምሥርዋ።
፳ በነጋው ሲመለሱ ያችን በለ
ስ ከሥርዋ ደርቃ አገኙዋት
ሐተታ ይብስተ በለስን ማቴ
ዎስ ሰኞ ይላል። ማር
ቆስ ማክሰኞ አለ እንደምን
ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላ
ም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው

ሰኞ ማታ ረግሟት መድረቅ
ጀምራለች ማክሰኞ ተነቃቅላ
ወድቃለች መድረቅ የጀመረ
ችበትን ሲያይ ማቴዎስ ሰኞ
አለ። ተነቃቅላ የወደቀችውን
ሲያይ ማርቆስ ማክሰኞ አለ
እንድም የደረቀችም የወደቀ
ችም ሰኞ ነው ለጽሑፍታቸው
ሳይዋት ሃጽግል ማክሰኞ ቢ
መለሱ ተነቃቅሎ ወድቃ አይ
ተዋታ ማቴዎስ የደረቀች
በትን ሲያይ ሰኞ አለ። ማርቆ
ስ ፲ትን ሲያይ ማክሰኞ አለ
ወተዘከረ ጴጥሮስ ቃሉ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ሊቅ ነ
ያ እንታክቲ በለስ እንተ ረገ
ምክ የብሰት።
፳፩ ጴጥሮስ አስቦ መምሕር ሆይ
እነሆ ያች የረገምካት በለስ
ደረቀች አለው።
፳፪ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
ወይቤሎሙ ለእመ ኮነ ውስቲ
ትክሙ ሃይማኖተ እግዚአብ
ሔር። ማቴ ፳፩ ፳፩።
፳፫ አማን እብለክሙ ለእመ ትብ
ልዎ ለዝ ደብር ተንሥእ ወ
ተወረው ውስተ ባሕር ወኢና
ፈቅሙ በልብክሙ ወተአመ
ንክሙ ይከውን ዘነበብክሙ።
፳፬ ጌታም የእግዚአብሔር ሃይማ
ኖት በናንት ቢኖር ይህን ተ
ራራ ተነሥተህ ወደባሕር ግባ
ም ብትሉት በልባችሁ ብታ
ምኑ ባትጠራጠሩም እንደ ተ
፳፭ ናገራችሁ ይሆናል ብዬ እነግ
ራችኋለሁ ብሎ መለሰላቸው።
ወትረከቡ።
ታገኛላችሁም።
፳፬ ወበእንተዝ ዕብለክሙ ኩሉ ዘ
ጸለይክሙ ወሰአልክሙ እንዘ

ትትክመኑ ከመ ትረክቡ ወይ ከውነክሙ። ማቴ ፮፤ ፯፤ ፳፩።

፳፱ ስለዚህ አምናችሁ የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንድታገኙ እንዲያደርግላችሁም እነግራችኋለሁ።

፳፻ ወሰበሂ ትጼልዩ ኅድጉ ለበጽክሙ ዘተሐየስክምዎ።

፳፻ በምትጸልዩበትም ጊዜ ወንድሞቻችሁን የነቀፋችሁባቸውን ይቅር በሉ፤

ከመ ይኅድግ ለክሙ አቡክሙ ዘበሰማያት አበሳክሙ፤

ሰማያዊ አባታችሁ በደላችሁን ይቅር ይላችሁ ዘንድ፤

፳፻ ወእመሰ አንትሙ ኢሳያማሙ አቡክሙኒ ሰማያዊ ኢየሁድግ ለክሙ፤

፳፻ እናንተ ግን ይቅር ካላላችሁ ሰማያዊ አባታችሁም ይቅር አይላችሁም፤

በእንተ ተስእሎት ዘክላሉ መጥምቅ፤

፳፻ ወሐረ ካፅበ ተደራሪም። ሉቃ ፳፩።

፳፻ ሁለተኛ ወደ ኢየሁዳም ሄደ እንዘገባችሁ ሰምደራብ መጽሐፍ ሉቃስ ካህናት።

፳፻ ሰምደራብ ሲመላለስ ጻፎችና ሌላ ካህናት ወደሱ መጡ። ወረበናት።

፳፻ ሽማግሌችም።

፳፻ ወይቤልዎ በመባሕተ መኑ ትገባር ዘንተ፤ ይህን

፳፻ በማን ሥልጣን ታደርጋለህ። ወመኑ አብሐክ ትግበር ዘንተ። ይህን ታደርግ ዘንድ ማን እሰናበተህ አሉት።

፳፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነሂ እሴአለክሙ አሐተ ነገረ

፳፱ ጌታም እኔም አንድ ነገር እጠይቃችኋለሁ።

ወንግሩኒ።

እናንተም ንገሩኝ።

አነሂ አየድግክሙ።

እኔም እነግራችኋለሁ።

በመባሕተ መኑ እገባር ከመዝ

ይህን የማደርገው በማንም ሥልጣን እንደሆነ።

፳፱ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቲ፤

፳፱ የዮሐንስ ጥምቀት ከወ ትናት።

እምሰማይኑ አው እንደሆነ።

ከሰማይን ነው ወይ ከሰውን ነው አላችሁ።

አይደሉኝ።

መላኩኝ።

፳፱ ተባሉ በበድናቲሆሙ ለእመኑ ብሎ እምሰማይ ይብላን

፳፱ ምንት ኢሐመንክምዎ።

፳፱ እስበሳቸውም አሰቡ ከሰማይ ብንለው ምነው አላመናችሁበት ይለናል፤

፳፱ ወለእመኔ ንብሎ እምሰብእ ንፈርሆሙ ለሕዝብ።

፳፱ ከሰው ብንለውም ሕዝቡን እንፈራቸዋለን።

እስመ ኩሎሙ ከመ ነቢይ ይፈለይም ለዮሐንስ።

ሁሉም ዮሐንስን እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና

፳፱ ወተሰጥውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቤልዎ ኢንአምር።

፳፱ አናውቅም ብለው ለጌታ መለሱለት።

ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ፤ ጌታም መለሰ።

ወይቤሎሙ አነሂ ኢይነግረክ

መ በመባሕተ መኑ እገባር ከመዝ።

እኔም በማንም ሥልጣን ይህን እንዳደርግ አልገኝም

አላቸው።

በእንተ መኑን ዐቀብተ ወይን

ምዕራፍ ፲፪።

፳፱ ይመስል ሎሙ። ኢሳ

፳፱ ሌር፤ ፪፻፳፩። ማቴ ፳፩።

፳፱ ሉቃ ፲፱።

ይመስልላቸው ጀመረ።

ይቤሎሙ ብእሲ ተክለ ዓፀደ ወይን።

ሰው ወይን ተክለ።

ወጸቂኖ።

ቅጥር ቀጠረለት።

ወአክረየ ምክያደ።

መጥመቂያም አስማሰለት።

ወሐንጸ ማኅፈደ ውስቲቱ።

በሱም ግንብ ሠራ።

ወዚመ ሎቱ ዓቀብተ ወነገደ ጠባቂም ሹሞ ሄደ፤

፳፱ ወፈነወ ገብሮ ኅብ ዓቀብተ ወይን በጊዜሁ ያምጽኦ ሎቱ እምፍሬ ወይት፤

፳፱ ከወይኑም ፍሬ ያመጣለት ዘንድ ባሯውን በጊዜው ወደ ጠባቂች ላከ፤

፳፱ ወአኃዝም።

፳፱ ያዙት።

ወቀውፍዎ፤

ገረፉት።

ወፈነውም ዕራቆ።

ባዶውንም ሰደዱት።

፳፱ ወካፅበ ፈነወ ኅቤሆሙ ካልኃኒ ገብሮ።

፳፱ ደግሞ ሌላውንም ባሯውንም ወደሳቸው ላከ።

ወንጌል ዘግርቆስ።

ወኪያሁኒ ወገርዎ። እሱን
 ም ደበደቡት።
 ወከርዕዎ። መቼትም።
 ወፊነውም አኅሲሮሙ።
 አዋርደውም ሰደዱት፤
 ወፊነው ሣልሳየኒ ገብሮ፤
 ሶስተኛውንም ባሯውን ላከ።
 ሐተታ ዮሐንስ መጥምቅ ነው።
 ወኪያሁኒ ቀተልዎ፤
 እሱንም ገደሉት።
 ወፊነው ባዕዳነኒ ብዙኃን።
 ሌሎችንም ብዙዎችን ላከ።
 በዘቀሠ።
 የገረፉት አለ።
 ወዘቀተሉ።
 የገደሉትም አለ።
 ወዘቀ ሄዱ ወልድ ዘያፈቅር።
 የሚወደው አንድ ልጅም ነበረው።
 ወፊነው ኅቤሆሙ ድኅረ ዙሉ
 እንዘ ይብል የኃፍርዎ ለወልድ
 ድየሰ።
 ከሁሉ በኋላ ልጄንስ ያፍሩታ
 ልብሉ ልጁን ላከ።
 ወይሌሉ ዓቀብት ዝንቱ ውሉ
 ቱ ወረሲሁ።
 መባቶም እነሆ ወረሹ ሆነ
 ው።
 ንዑ ንቅትሉ።
 ኑ እንገደለው።
 ወንርከብ ርከብ ርሰው አሉ።
 ወከሉ ወአውጽአዎ አፍአ
 ገደሉ ወይን ወቀተልዎ።
 ወውም ከወይኑ ቦታ ውጭ አ
 ውጥተው ገደሉት።
 ምንተ እንከ ይፈስዮሙ በዓለ
 ወይን።
 የወይኑ ባለቤት ምን ያደርጋቸ
 ዋል።

አኮት ይመጽእ ወይቀትሉሙ
 ለእልክቱ ንቀብት።
 መጥቶ መባቶችን ይገድላቸው
 ዋለምን።
 ወይሁብ ወይኖ ለክልዓን።
 ወይኑንም ለሌላ መባቶች ያስ
 ጠብቃል።
 ወዘኒ ኢያንበብከሙት ውስተ
 መጽሐፍ ዕብን እንተ ዘመነን
 ዋ ነደቅት ይሉቲ ኮነት ውስተ
 ርከሰ ማዕዘንን። መዝ ፻፲፯ ጳጳ
 ኢላ ጳጳ ፲፯። ማቴ ፳፩ ም።
 ፪። ግብ ፱ ፲፩። ሮሜ ፱ ፴፫።
 ጳጳጥ ፪ ፯።
 አናጾች የናቂት ድንጊያ የሚ
 ዘን ራስ ሆነች ያለውን።
 ጸፍ አላሰባችሁምን።
 እምሳብ እግዚአብሔር ከነት
 ዛቲ።
 ይህችም እግዚአብሔር ሆነ
 ች።
 ወነክ ይቲ ለአዕይንቲነ።
 የሆነችም ድንቅ ናት።
 ይሁን ይሁን የኢሳይያስ።
 ይዘትም ወደዱ።
 ወፈርሀዎሙ ለሕዝብ።
 ሕዝቡንም ፈሩ።
 ወአእመሩ ከመ በእንቲአሆሙ
 ይቤ ዘንተ አምሳለ።
 ይህንም ምሳሌ ስለርሳቸው እ
 ንደተናገረው አወቁ።
 ወኅደግዎ ወሐሩ።
 ትተውትም ሄዱ።
 ዘከመ አመክርዎ ለኢየሱስ
 በእንተ ውሂበ ዲናር።
 ወፊነው ኅቤሁ ፈሪሳውያን
 ምስለ ሰብአ ሄሮድስ ከመ ያ
 ስሕትም በቃሉ። ማቴ ፳፪ ፲፭
 ሉቃ ፳፭።

በነገሩ ሊያስቱት ፈሪሳውያን
 ከሄሮድስ ሰዎች ጋራ ወደሉ
 ላኩ።
 ወመጽኡ ሀቤሁ ወይሌልዎ
 ሊቅ ነአምር ከመ ጸድቅ አንተ።
 ወደሱም መጥተው መሆር ሌ
 ይ እውነተኛ እንደሆንን ለና
 ውቃለን።
 ወኢየሳይያስ ማቴ ፳፩።
 ማንንም እንጸታፍር።
 ወኢየሱስ ለገጸ ሰብአ።
 ለሁሉም እንጸታደላ።
 ጽኑ ትሚህር ፍኖተ እግ
 ሊሰብሔር።
 የእግዚአብሔርን መንገድ በ
 ውነት እንድታስተምር እናው
 ቃለን።
 ይከውንሁ ነሀበ ጸባሕተ ዲና
 ር ለነጋሢ።
 ለቁሣር ግብር መስጠት ይገ
 ባልን።
 አው አልቦ።
 ወይም አይገባም አሉት።
 ወአእመሩ እግዚአብሔር
 ጉሕሉቶሙ ለምንት ታሚክሩኒ
 ጌታም ሽንገላቸውን አውቆ
 ቸው ለምን ትፈትኑኛላችሁ።
 አምጽኡ ዲናረ ወእርእየኒ።
 ዲናሩንም አምጥታችሁ አሳ
 ዩኝ አላቸው።
 ወአምጽኡ ሉቱ። ሮሜ ፲፫ ፯
 አመጡለት።
 ወይሌሉሙ ዘመኑ መልክዑ
 ወመጽሐፉ።
 ጽፈቱስ መልክዑ የማነው አ
 ላቸው።
 ወይሌልዎ ዘነጋሢ።
 የቁሣር ነው አሉት።
 ሀብ ዘነጋሢ ለነጋሢ።
 የቁሣርን ለቁሣር ስጡ።

ወዘላገዘላብሔር ግበሩ ለእግ
ዚላብሔር ፤
የእግዚአብሔርንም ለእግዚአ
ብሔር ።
ወአንከርም ። አደነቁት ።

በእንተ ሰዱቃውያን ወትንሣ
ኤ ሙታን ።

፲፭ ወመጽኢ ኅቤሁ ሰዱቃውያን
እለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙ
ታን። ማቲ ሸ፪ ሸ፪። ሉቃ ሸ ሸ፪።

፲፭ የሙታን ትንሣኤ የለም የሚ
ሉ ሰዱቃውያን ወደሱ መጡ ።
ወተሰለልዎ ። ጠየቁት፤

፲፬ ወይቤልዎ ሊቅ ሙሴ ጸሐፊ
ለነ ወለእመቦ ዘሞተ ኢትሁ-
ወጎደገ ብእሲቶ ወአልቦቱ ው-
ሉድ ኢትሁ- ያውስባ ለብእ
ሲቱ ። ዘፀ ሸ፪ ሸ ።

፲፬ ወንድሙ ልጅ ሳይወልድ ሚስ
ቱን ትቶ የሞተ እንደሆነ ወ
ንድሙ ሚስቱን ያግባት ።
ወያቅም ዘርዓ ለእኩሁ
ለወንድሙ ልጅ ይተካ ብሎ
ሙሴ ጽፎልናል ።

፳ ሀለዉ ኅቤነ ጌቱ አኃድ
፳ ሰባት ወንድማማቾች ገባ
ወአውስቦ ዘይልሕቅ ለሰባት ።
ታላቁ ሚስት ከሞተ
ወሞተ እንዘ አኃድ ውሉድ፤
ልጅ ሳይወልድ ሞተ ።

፳፩ ወአውሳኤ ለሰባት ።
፳፩ ሁሉ ጽፎል አገባት።

፳፩ እንዘ አልቦ ውሉድ
ሳይወልድ ሞተ።
ወግልሱኒ ከማሁ ።
ሶስተኛውም እንዲሁ።

፳፪ ወኒሆሙ አውስብዎ ፤
፳፪ ሰባቱም አገቧት ።
ወኢጎደገ ውሉድ ፤

ልጅ ግን አልነበረቸውም ።
ወድጎረ ከሉሙ ሞተት ይእ
ቲ ብእሲት።

ከሁሉም በኋላ ያች ሞተች
፳፫ ወአመሰ የሐይዉ ምውታን
ለመኑ እምኒሆሙ ትከውኖ
ብእሲት ።

፳፫ ሙታን በተነሡ ጊዜ ለማናቸ
ው ሚስት ትሆናለች ።

እስመ ጌሆሙ አውስብዎ ፤
ሰባቱም አግብተዋታልና ።

፳፬ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ
፳፬ ጌታም መለሰ ፤

ወይቤሉሙ አኮኑ በእንተ
ንቱ ስሕትክሙ በኢያሌግር
መጸሕፍት ።

መጸሕፍትን ባለማሰቅ ።
ወኢኃይለ እግዚአብሔር ።

የእግዚአብሔር ኃይልንም ባለ
ማወቅ የሚችሉት ።

፳፭ አመሰግኖሁ ምውታን ኢ
የሐይዉ ወኢይትዋሰቡ።

፳፭ ሙታን በተነሡ ጊዜ አያገቡ
አኃድም ፤

ሐላ ከመ መላእክተ እግዚአብ
ሔር ይከውኑ እሙንቱ በሰ
ማያት።

በሰማይ እንዳሉ መላእክት ይ
ሆናሉ እንጂ፤

፳፭ ወአመሰ የሐይዉ ምውታን
ኢያንበብክሙት በውስተ መጽ
ሐፊ ሙሴ ዘይቤሉ እግዚአብ
ሔር በኅብ ዕፅ ጸጦስ ዘፀ ፫ ፮
ማቲ ሸ፪ ሸ፪ ፤

፳፭ ምውታንማ እንዲነሱ በቀጥቋ
ጦው ዘንድ እግዚአብሔር እ
ንደ ነገረው የሙሴን መጽሐፍ
አላነበባችሁምን ።

እንዘ ይብል እነ ውሉቱ እግ
ዚአብሔር አምላክክ ፤

አምላክህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ
አምላክ አብርሃም ።

የአብርሃም አምላክ ።
ወአምላክ ይስሐቅ ፤

የይስሐቅ አምላክ ።
ወአምላክ ያዕቆብ ።

የያዕቆብም አኃድ ምውታን ።

፳፭ የሙታን ሙሴ ለይደለም ።
ሐላ ለሙሴ ሕያዋን ውሉቱ ።

የሙሴ አምላክ ነው እንጂ ፤
አኃድ ሙሴ ብዙኃ ትጊወዩ ።

እንተሰ ብዙ ትስታላችሁ ።
በእንተ ቀዳማዊ ትእዛዝ ።

፳፭ ወመጽኦ ሸዱ ጸሐፊ ሰሚያ ከ
መ ተኃሠሥዎ ወሶበ ርእየ

ከመ ወናየ ተሠጥዎሙ ። ማ
፳፭ ቲ ሸ፪ ሸ፪ ፤ እንደ

ተከራከሩት በሰማ ጊዜ መልካ
ም እንደ መለሰላቸው ባየ ጊዜ
አንድ ጸሐፊ ወደሱ መጣ ።

ወተሰለሎ ወይቤሉ ዓይኑ ት
እዛዝ ቀዳሚት እምነሉ ።
ከሁሉም የምትቀድም ትእዛዝ
ማንኛይቱ ናት ብሎ ጠየቀው፤

፳፭ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ።
፳፭ ዘዳ ጌ ። ጌታም መለሰ።

ወይቤሉ ዛቲ ይእቲ ቀዳሚት
እምነሉ ትእዛዝ ፤
ከትእዛዝ ሁሉ የምትቀድም
ይህች ናት ፤

ስማዕ እስራኤል እግዚአብሔር
አምላክክ ሸዱ ውሉቱ እግዚ
አብሔር ፤

እስራኤል ሆይ አምላክህ እግ
ዚአብሔር እንድ እግዚአብሔር
እንደሆነ ስማ ።

፳፭ ወእፍቅሮ ለእግዚአብሔር እ
ምላክክ በነሉ ልብክ ።

ወንጌል ዘግርቀስ።

፴ አምላክህ እግዚአብሔርንም በ
ልብህ ሁሉ ውደደው።
ወበኩሉ ነፍስከ። ወበኩሉ ሕ
ሊናክ። በነፍስህም
ሁሉ፡ በሕሊናህም ሁሉ።
ወበኩሉ ኃይልክ።
በኃይሉም ሁሉ።
ዛቲ ይለቲ፡ ትእዛዝ ቀዳሚት
እምኩሉ።
ከሁሉም የምትቀድም ትእዛዝ
ይህች ናት።
፴፩ ወክልዕታሂ እንተ ትመስላ አ
ፍቅር በእክ ከመ ነፍስክ። ዘሌ
፲፱ ፲፭ ማቴ ፳፪ ማር ፲፫
፱፡ ፲፭ ጳጳ ፲፱፡ ፳፱
፴፪ ሁለተኛዬቱም የምትመስላት
ባልንጀራህን እንደ ራስህ ው
ደድ ናት።
ወዘየግቢ እምእላንቱ ትእዛዝ
ት አልቦ።
ከነዚህ ትእዛዞች የሚበልጥ
የለም።
፴፫ ወይቤሉ ውለቱ ጸሐፊ ሠና
የ ትቤ ሊቅ።
፴፮ ያም ጸሐፊ መምርሆይ
ካም ተናገርክ አለው።
አማን ሹዱ ውለቱ እግዚአ
ብሔር።
እግዚአብሔር በውጥ አንድ
ነው።
ወአልፍ ሳይ ዘእንበሌሁ።
ከሰው በቀር ሌላ የለም።
፴፯ ሁለተኛዬቱ በኩሉ ልብክ
በልብህ ሁሉ ትወደው ዘንድ
ወበኩሉ ነፍስክ።
በነፍስህም ሁሉ።
ወበኩሉ ሕሊናክ።
በሕሊናህም ሁሉ።
ወበኩሉ ኃይልክ።
በኃይሉም ሁሉ።

ወከመ ታፍቅር በእክ ከመ
ነፍስክ።
ባልንጀራህን እንደ ራስህ ብ
ትወድ።
ወዝንቱ ይኒይስ እምኩሉ መ
ባዕ ወመሥዋዕት።
ከመሥዋዕትና ከመባዕም ሁ
ሉ ይህ ይሻላል።
፴፰ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ከመ
ጠቢብ ውለቱ፡ ይቤሉ ኢኮን
ከርሐቀ እመንግሥተ እግዚ
አብሔር።
፴፱ ጌታም ብልህ እንደሆነ አይቶ
ከእግዚአብሔር መንግሥት
ራቅህ አይደለህም አሉ።
ወአልቦ እንከ ዘተሀበለ ሁሉ
ከዚህም ወዲያ ለ በጌታው የ
ደፈረ የለም።
በእንተ ሁሉም ወልደ ዳዊት
፴፻ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ
እግዚአብሔር ሚሆነው በምኩራብ
እር ይብሉ ጸሐፍት ወልደ ዳ
ዊተ ውለቱ ክርስቶስ።
፵፩ ጌታም በምኩራብ ሲያስተም
ራቸው ጻፎች ክርስቶስ የ
ዳዊት ልጅ ነው እንደምን
ይላሉ ብሎ ጠየቃቸው።
፵፪ ወለሊሁን ዳዊት ይቤ በመን
ፈስ ቅዱስ ይቤሉ እግዚእ ለ
እግዚእየ ንባር በየማንየ እ
ስክ አገብአሙ ለጸላእትክ ታ
ሕተ መከየደ እገሪክ። መዝ ፻፱
፩ ። ማቴ ፳፪ ማር ፲፫ ፳፱
፵፫።
፵፬ እሱ ግን ዳዊት በመንፈስ ቅ
ዱስ ጌታ ጌታዬን ጠላቶች
ህን ከግርህ መርገሚ በታች
እስክ አገባቸው በቀኝ ተቀ
መጥ አለው ብሏል።

፵፭ ወለሊሁ ዳዊት እግዚእየ ይ
ቤሉ እር እንከ ይከውጥ ወ
ልደ።
፵፮ እሱ ዳዊት ጌታዬ ያለው ለ
ንደምን ልጁ ይሆናል።
ወኩሉ ሕዝብ ሠናየ ጌታም
ዕምነግቲ ጥፎ ሁሉ ፲፩
፵፯።
ሕዝቡም ጌታ ይስ ብሏቸው
ይሱስ ነበር።
፵፱ ሌላንተ መደልዋን ጸሐፍት።
፶፩ ወይቤሉው እንዘ ይሚሆርው
ዑቁ ወተገኃሁ እምጸሐፍት
እለ ይፈቅዱ ያንሰስው ተላቢ
ሰሙ።
፶፪ ሲያስተምራቸው ተላብሰው መ
መላለስን ከሚወዱ ከፈሪሰው
ያን ተጠበቁ ተለዩም አላቸው
ወይትአምናም በምሥያጣት
በገበያም ምርቃትን የሚወዱ
፶፫ ወነቢረ ፍጽም በውስተ አዕ
ዋዳት።
፶፬ ባደባባይም ፊት ለፊት መቀ
መጥን የሚወዱ።
ወርእስ ምርቃት በውስተ
ምስሐት።
በምሳ ጊዜ በራስጌ መቀመ
ጥን።
፶፭ እለ ይውሀጥም ለአብያተ
መበለታት።
፶፮ የድጥኝን ቤት የሚበሉባቸው
ወይትሚየኑ በነዋህ ጸሎቶሙ
በረጅም ጸሎታቸውም የሚተ
ነኩሉ።
እሉ ይረክቡ ዘየግቢ ነፃነ።
እኒህ የሚበልጥ ፍርድ ይቀበ
ላሉ።

በእንተ ዘከመ ወደሳ ለመበ
ለት ነጻይት በውሂቦት ጸረቅ
፱፩ ወንበርሙ እግዚእ ኢየሱስ
ኖላተ ምክራብ አንጸረ ሙ
ዳዩ ምጽዋት ይርአይ ሰብአ
ዘያበውኡ ጸራይቀ ወይወድዩ
ውስተ ሙዳዩ ምጽዋት። ሉቃ
፳፩፤

፱፪ መባ የሚሰጡትን በሳጥንም የ
ሚያኖሩትን ያይ ዘንድ ጌታ
በዕቃ ቤቱ አፋዛጋባ ባለ በም
ኩራብ ይጅ ተቀምጦ ሳለ።
መብዙኃን አብፅልት እለ አ
ብኡ ብዙኃን።
ብዙ ባለጠጎችም ብዙ አ
ገቡ፤

፱፫ ወመጽአት አሐቲ ብእሲት ነ
ዳይት መበለት።

፱፬ አንዲት ድኃ ሴት መጣች።
ወአብአት ደተ ጸራይቀ።
ሁለት ጸራይቀም አገባች፤
ዘይብልም ቆንደራብ
ቆንደራጠስ የሚችት
ሐተታ ሁለት ጸራይቀም ያለውን
አንድ አድጎ ለፋንደራጠስ አ
ለ። ሁለቱን ለአንድ ቀ
መት ሁሉን ቀመት አንድ
ድረው ያደግላት።

፱፭ ም የመርኝ አንጀራ አ
ንድም ዝብለ ብርት ነው።

፱፮ ሰሞረድ ሲሞርዱት ጊዜ ይረ
ገፋል ያን ሰብስበው ለእን
ጀራ ይሸጡታልና፤

፱፯ ወጸውኦሙ ለአርዳኢሁ።

፱፰ ደቀ መዛሙርቱንም ጠራቸው
ወይቤሉሙ አማን አብለከሙ
ከመ ዛቲ ነጻይት መበለት አ
ብዝኃት አብኦ እምኩሉሙ

እለ አብኡ ውስተ ሙዳዩ ም
ጽዋት፤

በመባው ሣጥን ከጣሉ ሁሉ
ይህች ሴት አብዝታ አንደሰ
ጠች በውነት እነግራችኋለሁ፤

፱፱ እስመ ኩሉሙ እለ አብኡ
እምተረፎሙ አብኡ።

፱፲ ያቀረቡት ሁሉ ትራፊያቸውን
አግብተዋልና፤

ወይእቲስ እምተፅናሳ ኩሉ ም
ባቲ አብአት ኩሉ መንበርታ

ይህች ግን በድኅነት ሳለች
ላትን ሁሉ አገባች።

ሐተታ እኒያ ከሞላው ሂ
ደው አንድ ገና የሚ

ያደርጉ የሚሉ የሚጠጡና
ቸውና። የሚያ የምት

ወላ ምንም ይህች ሴት የሳ
ጥኢ ሳፋብ እኒያ የጸድቃን

ምጽዳቃን ምን አለብን
ገው ተዘልለው ይኖራሉ።

፱፳ የኃጥአን ነፍስ ግን አላበጀ
ሁም ብላ ስታዝን ስታለቅስ

ትኖራለች። ጸድቃንን ከሚሉ
ከኒያ ይልቅ ኃጥአት ነፍስ አ

ብዝታ ሥራ ሠርታለች ብዬ
እነግራችኋለሁ።

በእንተ ንስተተ ቤተ መቅደስ
ወኢየሩሳሌም።

ምዕራፍ ፲፫።

፳ ወወጸኦ እምኩራብ ይቤሉ
፩ዱ እምአርዳኢሁ ሊቀ ርኢ

ምንተ ይመስል ንድቁ ወዕበኒሁ
ማቲ ፳፱ ፩።

፳ ከምኩራብ በወጣም ጊዜ ከደ
ቀ መዛሙርቱ አንዱ መምር

ሆይ ድንጊያውንና ሕንፃውን
ምን ይመስላል እየው አለው።

፪ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
ሉቃ ፲፫ ፱፩ ፳፩ ፳፱

፪ ጌታም መለሰ።
ወይቤሉ ትራፊያ ዘንፋ ኩሉ

ንድቀ ዓቢያ።
ይህን ታዋቂ ታያለህን

ኢይት ይህ ዘየ ዕብን ዲበ
ዕብን ይታነሰት።

፪ የሚረረስ ሆኖ ድንጊያ በደ
ላይ አይቀርም።

፪ ወእንዘ ይነብር ውስተ ደብረ
ዘይት አንጸረ ምክራብ ተስ

እልም በባሕቲቶሙ ጴጥሮስ
ወያዕቆብ ወእንድርያስ።

፪ በደብረ ዘይት በምክራብ አ
ንጸር ተቀመጦ ሳለ ያዕቆብና

ጴጥሮስ እንድርያስም ለብቻ
ቸው ጠየቁት።

፪ ወይቤልም ንግረን ማዕዚ ይከ
ውን ዝንቱ።

፪ ይህስ የሚደረገው መቼ ነው
ንግረን።

፪ ወምንት ትእምርቱ አመ ይከ
ውን ዝንቱ ኩሉ።

፪ ይህስ ሁሉ በተደረገ ጊዜ ም
ልክቱ ምንድር ነው አሉት።

፪ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
ኤፌ ፩ ፮ ፪ ተሰ ይፈር።

፪ ጌታም መለሰ።
ወአኅዘ ይበሉሙ ዑቁ ኢያ

ስሕቱከሙ።
አንዳያስቷችሁ አስተውሉ ይላ

ቸውም ጀመረ።
፪ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስ

ምየ እንዘ ይብሉ እነ ውሉቱ
ክርስቶስ።

፪ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙ
ሰዎች በኔ ስም ይመጣሉና።

፪ ወያስሕትም ለብዙኃን።
ብዙ ሰዎችንም ያስቷቸዋል።

ወንጌል ዘግርቀስ ።

ወእመ ሰማዕከሙ አፅባቦት
ወድምፅ ጸባዒት ዑቁ ኢት
ደንገቡ።
ሰልፍና የሰልፍንም ድምፅ
በሰማችሁ ጊዜ እንዳትደነገጡ
አስተውሉ።
እስመ ሀለም ይኩን ዝንቱ።
ይህ ይሆን ዘንድ አለውና።
ወባሕቱ አኮ ሶቤሃ ዘየኃልቅ፤
ነገር ግን ያን ጊዜ የሚፈጸ
ም አይደለም።
ወይትነሣእ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ፤
ሕዝቡም በሕዝቡ ላይ ይነሣል፤
ወነገሥት ዲበ ነገሥት።
ነገሥት በነገሥት ላይ።
ወይከውን ድልቅልቅ በበብሔሩ
በየሀገሩም መናወጥ ይሆናል።
ወይመጽእ ረኃብ።
ረኃብም ይመጣል።
ወዝንቱ ቀዳሚሁ ለፃዕር።
ይህም የፃዕር መጀመሪያ ነው።
ወእንትሙስ ዑቁ ርእሰክሙ።
እናንተ ግን ለራሳችሁ አስተ
ውሉ።
ወይወስዱክሙ አፅዋዳ።
ወደ አደባባይ ይወጡ።
ወይቀሥፋክሙ በመጥፋት።
በምክራብም ይጥፋችኋል።
ወይትባጽሑክሙ በመላእክት
ከት ወነገሩት ሕንጉላዩ።
ከለኔ ሙሉ ትም ወደነገሥታ
ትና ያሕሱችኋል።
ይኩን ስምን ላዕሌሆሙ
ክር ሊሆንባቸው።
ወለክሎሙ አሕዛብ ይደሉ ይ
ቀድሙ ይሰብከዋ ለወንጌል።
ለአሕዛብም ሁሉ አስቀድሞ
ወንጌልን ሊያስተምሯቸው ይ
ገባል።
፲፩ ወሶባሂ ያጸጽሑክሙ ኢትቅ

ድሙ ተሐልዩ ዘትብሉ ወዘ
ትነብሱ፤ማቴ ፲፱ ሉቃ ፲፪
፲፩ ሸ፩ ፲፱፤
፲፩ ባደረሷችሁም ጊዜ አስቀድማ
ችሁ የምትናገሩትን አታስቡ
ዘእንበበክሙ ሶቤሃ ንቡ።
ያንጊዜ ያናገራችሁን ተናገሩ
እስመ ኢኮንክሙ አንትሙ ዘ
ትነብሱ።
የምትናገሩት እናንተ አይደላ
ችሁምና።
ዘእንበለ መንፈስ ቅዱስ።
መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ
ወያገብእ እገው እገሞሁ ለምን
ወንድም ወንድሙን ለምን አ
ሳልፎ ይሰጠዋል።
ወአብ ወልዶ
አባትም ልጁ
ወውሉ ይገሩ ለሰለ አ
ዝማዳ።
ልሙ በባላቸቸው ላይ ይነ
ሣ።
ይተረፈረሙ።
ይገላቸዋል።
ወትከውኑ ጽሑክን በጎበ ዙሉ
በእንተ ስምዮ።
ስለኔ ስም በሁሉ ዘንድ የተ
ጠላችሁ ትሆናላችሁ።
ወዘሰ አገለፈ ትእግሥቶ ው
አቱ ይድሃን።
አስከ ፍጻሜ የታገሠ ግን ይ
ድናል።
፲፱ ወሶበ ርኢክሙ ኃሣር ለሙ
ስና ዘይቤ ዳንኤል ነቢይ ዘይ
ቀውም ውስተ መካን ቅዱስ
ዘያነብብ ለይለቡ።
፲፱ ነቢይ ዳንኤል የተናገረውን የ
መፍረሱን ርከሰት ባያችሁ
ጊዜ በቅዱስ ቦታ የቀመው
አንባቢው ያስተውላል።

ውለተ አሚረ እለ ውስተ ይ
ሁዳ ይጉዩ ውስተ አድባር
ያንጊዜ በይሁዳ ያሉ መድ
ራራ ይሸሻሉ።
፲፭ ወዘኒ ውስተ ናጎስ ኢሥረድ
ውስተ ቤት።
፲፭ በሰገነትም ለደቤት አይ
ውረድም።
ወኢሳይያ ይንሣእ ዘኮነ እም
ቦት።
ቤትም አንዳች ይወስድ ዘ
ንድ አይግባ።
ወዘኒ ገዳመ ሀሎ ኢይትመ
የጥ ድጎራሁ ከመ ይንሣእ ል
ብሶ።
፲፮ በዳርም ያለ ልብሱን ይወስድ
ዘንድ ወደኋላው አይመለስ።
፲፮ ወባሕቱ አሌ ሎን ለፅኑላት ወ
ለእለ የሐፅና በውለቱ መዋ
ዕል።
፲፯ ነገር ግን ለፀነሱ በዚያም ወ
ራት ለሚያሳድጉ ወዮላቸው
፲፰ ወጸልዩ ከመ ኢይኩን ጉያ
ከሙ በክረምት።
፲፰ ሽሽታችሁም በክረምት እንዳ
ይሆን አመልክቱ።
፲፱ እስመ ይከውን ይለተ አሚረ
ዓቢይ ሕማም ዘእምአመ ኮነ
ዓለም ኢኮነ ከማሁ፤
፲፱ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እን
ደሱ ተደርጎ የማያውቅ ታላቅ
መከራ ይሆናልና።
ወእምከመ ፈጠረ እግዚአብ
ሔር።
እግዚአብሔርም ከፈጠረው ፍ
ጥረት ጀምሮ፤
ወኢይከውንኒ፤
ከንግደህም ወደሀ የማይደረግ
ወሶበ አኮ ዘአሕፀርን እግዚ
አብሔር ለእግንቱ መዋዕል እ

የግርዶስ ወንጌል።

ምኢድኝ ነሱ ዘሥጋ።
 ሕ እግዚአብሔርስ ዘመኑን ባያሰ
 ጥረው ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባ
 ልዳነም ነበር።
 ወባሕቱ በእንተ ኅሩያኒሁ እሰ
 ኃረየ እግዚአብሔር የሐፅራ
 እማንቱ መዋዕል።
 ነገር ግን እግዚአብሔር በለ
 መረጣቸው እኒያ ወራቶች ያ
 ጥራሉ።
 ሕ ወይለተ አሚረ እመቦ ዘይቤ
 ለክሙ ነዋ ዝየ ሁሉ ክርስቶስ
 ማቲ ሕፃኑ ሉቃ ፲፮ ሕፃኑ ሕፃኑ
 ሕ ያንጊዜም ክርስቶስ ከዚህ ነው
 መነዋ ከሐክ።
 ወይም ከዚያ ነው ያላችሁ ሰው
 ቢኖር።
 ኢትእመኑ። አትመኑ።
 ሕ እስመ ይመጽኑ ሐሳውያን መ
 ሢሕ።
 ሕ ሐሰተኞች መሢሐች ይነሣሉና
 ወሐሳውያን ነቢያት።
 የነቢያትም ሐሰተኞች።
 እስመ ይገቡሩ ተአምረ ሙ
 ንክረ ከመ ያስሕቱ።
 ያስቱ ዘንድ ምልክት ገላጽ
 ራት ያደርጋሉ።
 ወሰባሂ ይትከሩ ለኅሩያን
 የሂ እርሶስትዎሙ።
 ቢቻላ ምን ያቀመረጡትንም
 የሂ። ነበር።
 ሕ ንትመሰሰ ዑቁ።
 ከ ኅሩያት ግን ዕውቁ፤
 ናሁ አቅደምኩ ወነገርኩክሙ
 ነሱ።
 እነሆ አስቀድሞ ነገርኳችሁ።
 በእንተ ምጽአቱ ለወልደ እኅል
 እመሕያው።
 ሕ ወባሕቱ ይለተ አሚረ ምስለ

ነሱ ሕማም ፀሐይኒ ይጸልም
 ኢሳ ፲፫ ፲ ሕዝ ሕፃኑ ኢየሁ
 ፪ ፲።
 ሕ ነገር ግን በዚያ ወራት ከዚህ
 ሁሉ መከራ ጋራ ፀሐይ ትጩ
 ልማለች።
 ወወርኅኒ ኢይሁብ ብርሃኖ።
 ጨረቃም ብርሃኑንም አይሰ
 ጥም።
 ሕ ወከዋክብትኒ ይወድቁ እምሰ
 ማይ።
 ሕ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድ
 ቃሉ።
 ወይትከወስ ኃይለ ሰማት።
 የሰማያት ኃይልም ይወልዳል
 ሕ ወአሚሃ ይራእይዎ ለወልደ እ
 ኃለ እመሕያው ንዝ ይመ
 ጽእ በደ ምስለ ኃይል ወ
 ብሔር ሰማይ።
 ሕ ያንጊዜ ከብዙ ምስጋናና ከኃ
 ል ጋራ በደመና ሲመጣ የ
 ሰማይ ሕፃኑ ክርስቶስን ያቀቃል።
 ሕ ወይለተ አሚረ ይፈንዎሙ
 ለመላእክቲሁ። ማቲ ሕፃኑ ሕፃኑ
 ሕ ያንጊዜም መላእክትን ይሰዳ
 ቸዋል።
 ወያስተጋብዎሙ ለኅሩያኒሁ እ
 ምፀቲ ነፋሳት።
 የተመረጡትን ካራቱ ነፋሳት
 ይሰበስቧቸዋል።
 ወእምአጽናፈ ምድር እስከ አ
 ጽናፈ ሰማይ።
 ከምድር ዳር እስከ ሰማይ ዳ
 ርቻ።
 ሕ ወእምበለስ አእምሩ አምሳ
 ሊሁ።
 ሕ ምሳሌውንም በበለስ ዕውቁ።
 ወእምከመ ኮነ አጽቃ ድኩመ
 ሚኛ የለመለመ።
 ወሠረፀ ቱጽላ።

ቅጠላም የለመለመ እንደሆነ
 ይትግወቅ ከመ አልጸቀ ማ
 ረር።
 መከር እንደደረሰ ይታላል።
 ሕ ወከማሁ አንትመኑ እ ሕክመ
 ርኢክሙ ዘንተ ሕክመ ኮነ
 ሕ እንደዚህም ለኅሩያንም ይህን
 ሁሉ አይገኝ ያያችሁ እ
 ንደህ።
 ሕ ሐሳው ከመ በጽሐ ኅብ ሞ
 ወደደጅ እንደደረሰ ዕውቁ።
 ሕ አማን እብለክሙ ከመ ኢተ
 ኃልፍ ዛቲ ትውልድ ዘእንበለ
 ይኩን ዝንቱ ነሱ።
 ሕ ይህ ሁሉ ሳይሆን ይህች ት
 ውልድ አታልፍም ብዬ እን
 ዳታልፍ በውነት እነግራችኋ
 ለሁ።
 ሕ ሰማይ ወምድር የኃልፍ፤
 ሕ ሰማይና ምድር ያልፋል።
 ወቃልየሰ ኢየሳልፍ።
 ቃሌ ግን አያልፍም።
 ሕ ወበእንተሰ ይለቲ ዕለት ወይ
 እቲ ሰዓት አልቦ ዘየአምራ።
 ሕ ያችን ቀን ግን ያችንም ሰዓት
 የሚያውቃት የለም።
 ወኢመላእክተ ሰማይ።
 በሰማይ የሚኖሩ መላእክትም
 ወኢወልድ።
 ልጅም።
 ዘእንበለ አብ በሕቲቱ።
 ከአብ ብቻ በቀር።
 ዑቁ። ተጠበቁ።
 ሕ ትግሁ ወጸልዩ። ማቲ ሕፃኑ ሕፃኑ
 ሕ ተግታችሁ ጸልዩም።
 እስመ ኢተአምሩ ማዕዜ መዋ
 ለ ጊዜሁ።
 የጊዜውን ወራት መቼ እንደሆነ
 ነ አታውቁምና፤

ወዛቲኒ ዘባቲ ገብረት ወለቅደ

የግርባስ ወንጌል ፡

መት ወተብንተኒ እገርየ።
 ፩ ይህችም አስቀድማ ያደረገች
 ውን እግረንም የቀበችችን ለ
 ምቀበርበት አደረገችው።
 ፪ እማን እብለክሙ ጎበ ሰበከዋ
 ለዛቲ ወንጌል ውስተ ነሱ ፃ
 ለም ይንግሩ ዘንብረት ዛቲኒ፤
 ፫ ወንጌሉን በሚያስተምሩበት ይ
 ህች ሌት የሠራችውን ይነግ
 ሩላታል።
 ወይዜከርዋ።
 ያስቧታል ብዬ በውነት እነግራ
 ችጋለሁ።

ዘከመ ሂጦ ይሁዳ።

፲ ወይሁዳ አስቆርታዊ ሹዱ እም
 ፲ቱ ወደቱ ሐረ ጎበ ሊቀ ካህ
 ናት ከመ ያግብአ ሎሙ።ማቲ
 ሸጼ ፲፱።

፲ ካሥራ ሁለቱ አንዱ የአስቆር
 ት ሰው የሚሆን ይሁዳ አሳ
 ልፎ ሊሰጣቸው ወደ ሊቀ ካ
 ህናት ዘንድ ሄደ።

፲፩ ወሰሚያሙ ተፈሥሶ።

፲፩ በሰሙም ጊዜ ይታላቸው።
 ወተናገርም የሀብቱ ሥራ።
 ሠላሳ ብር ሊሰጥ ስትገሩት
 ወፈቀደ በጽሚያ ብሎሎሙ
 በሰውር ሳል፤ ሊሰጣቸውም
 ወደደ።

፲፩ ወሰተ ደጎሪት ድራር ወአስ
 ተዳልዋት።

፲፩ ወአመ ቀዳሚት ዕለት በዓለ
 መጸለት ፋሲካ አመ ይጠብሱ
 ፍስሐ ማቲ ሸጼ ፲፮ ሉቃ ሸጼ ፯

፲፩ በጉን በሚያርዱበት ጊዜ በመ
 ጀመሪያው ፋሲካ በቂጣ በዓ
 ልም።

ወይቤልም አርዳሊሁ በአይቲ
 ትፈቅድ ናስተዳሉ ለክ ፍሥሐ
 ትብላሳ፤

ደቀ መዛሙርቱ ፋሲካውን ት
 በላ ዘንድ በየት ብናዘጋጅልህ
 ትወዳለህ አሉት፤

፲፫ ወፈነወ ደተ እምአርዳሊሁ ወ
 ይቤሎሙ ሐሩ ሀገረ ዘቅድሜ
 ከሙ።

፲፫ ወደፈታችሁ ካለ አገር ሂዱ
 ብሎ ደቀ መዛሙርቱን ላከ።
 ወትረክቡ ብእሴ ዘይፀውር
 ሕበ ማይ፤

የውሀ ማድጋ የተሸኑ ሰው
 ታገኛላችሁ።

ወትልውም ታሰቡ፤
 ወደገባበት ተከሉት፤

፲፬ ወበሉም ለሆኑ ሴት ይቤለክ
 ሊቅ ሆኑ፤ ጽርሕ ጎበ እበ
 ለሆኑ ምስለ አርዳሊየ።

፲፬ የሆኑ ሴት ባለቤት መምር ከ
 ሊቀ መዛሙርቱ ጋራ ፋሲካ የ
 ምስላበት አዳራሽ ወዴት ነው
 ብሎህል በሉት፤

፲፬ ወውለቱ ያርእየክሙ ጽርሐ
 ዓቢየ ወንጹፈ ወርሱየ፤

፲፬ እሱም የተጌጠና የተነጠፈ ታ
 ላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል፤

ወህየ አስተዳልዉ ለነ።
 በዚያ አዘጋጁልን፤

፲፮ ወሐሩ አርዳሊሁ ሀገረ።ማቲ
 ሸጼ ፩ ሉቃ ሸጼ ፲፱፤

፲፮ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ከተማ
 ሄዱ፤

ወረክቡ በከመ ይቤሎሙ፤
 እንደ ነገራቸው አገኙ፤

ወአስተዳልዉ በህየ ፍሥሐ፤
 ፋሲካውንም በዚያ አዘጋጁ፤

፲፯ ወመስቶ ሐረ ምስለ ፲ቱ ወደቱ
 አርዳሊሁ፤

፲፯ ሲመኸ ካሥራ ሁለቱ ደቀ መ
 ዛሙርቱ ጋራ ሄደ።

ዘከመ ከሠተ ለሆኑ ሹዳት ዘያ
 አሉት፤

፲፰ ወእንዘ፤ ሲሆን ወይቤልው ይ
 ቤሎሙ፤ ዘእክሉ የሱስ አማ
 ሲሆን ለክሙ ሹዳ እምኔክሙ
 ከሆኑ ምስሌየ ያገብአኒ።

፲፰ ሐ ፲፫ ሸጼ።

፲፰ ተቀምጠው ሲበሉ ጌታ ከናን
 ተ አንዱ ከኔ ጋራ የሚበላው
 ያሲዘኛል ብዬ በውነት እነግራ
 ችጋለሁ አላቸው።

፲፱ ወአኃዙ ይቲከዙ ወየኃዝኑ
 ወይቤሉ በበ ሹ አነኑ እንጋ ው
 እቱ።

፲፱ አንዳች እኔ እሆን እያሉ ያዝ
 ኑም ጀመር፤

፳ ወአውሥአ። መለሰ።

፳ ወይቤሎሙ ፩ እም ፲ ወደ ዘ
 ይጸብሕ ምስሌየ ውስተ መጽ
 ብሕየ።

በገበታ እጁን ከኔ ጋራ ወደ
 ወጭት የሚጠልቅ ካሥራ ሁ
 ለቱ አንዱ ነው አላቸው።

፳፩ ወልደ እገለአመሕያውስ የሐ
 ውር በከመ ጽሑፍ በእንቲ
 አሁ። መዝ ፱ ፱። ግብ ፩ ፲፮

፳፩ የሰው ልጅ ክርስቶስ ግን ስ
 ለሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል።
 ወባሕቱ አሌ ሉቱ ለውለቱ

ብእሴ ዘእምኔሁ ይትግጠው
 ም ለወልደ እገለ እመሕያው
 ነገር ግን የሰው ልጅ ክርስ
 ቶስን አሳልፎ ለሚሰጠው ለዚ
 ያ ሰው ወየለት።

እምጎየሶ ሶበ ሊተወልደ ለው
 እቱ ብእሴ።

ወንጌል ዘማርቆስ ።

ለዚያ ሰው ባልተወለደ በተ
ሻለው ነበር።
ዘከመ ሠርግ አኩቲተ ቀርባን
ጽፎ ወእንዘ ይበልፅ ነሥኦ ኅብስ
ተ ባረከ ወፈተተ ማቴ ጽፎ ጽፎ
ጽፎ ሲበሉ ኅብስቱን ይዞ ባረከ ቂ
ረሰም።
ወወህበሙ። ሰጣቸው
ወይቤሉሙ ንሥኦ ዝውእቱ
ሥጋዩ፤
ይህ ሥጋዩ ነው ንሁ አላቸው
ጸፎ ወነስዓ ጽዋእኒ፤
ጸፎ ጽዋውንም ያዘ።
ወአእኩተ ወወህበሙ።
አመስግኖም ሰጣቸው፤
ወይቤሉሙ ንሥኦ።
ንሁም አላቸው።
ወስትዩ እምኔሁ ክሱ ጠጡ።
ጸፎ ወይቤሉሙ ዝውእቱ ደምዩ
ዘሐዲስ ሥርዓት ዘይትከዓው
በእንተ ብዙኃን።
ጸፎ ስለ ብዙ ሰዎች የሚፈስ ያደ
ስ ሥርዓት ደሚ ይህ ነው
ሁ አላቸው።
ጸፎ አማን እብለከሙ። ይቤሉ አ
ምዝንቱ ፍሬ ወይን ስለ እንታ
ከቲ ዕለት አመ እሰተሩ ሐዲስ
በመንግሥት እግዚአብሔር፤
ጸፎ በእግዚአብሔር መንግሥት ታ
ደግሞ ስከምጠጣበት እስከዚ
ኃይል ድረስ ከዚህ ከወይን
ፍሬ አልጠጣም ብዬ በውነት
ሰነግራችኋለሁ።
ዘከመ ሳደግም ሐዋርያት ለኢ
የሱስ።
ጸፎ ሰቢሐሙ ወእንቢበሙ ወጽኡ
ውስተ ደብረ ዘይት፤

ጸፎ አመስግኖውም ወደ ደብረ ዘ
ይት ወጡ።
ጸፎ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ
ለእርዳኢሁ ክልከሙ ትክህዱ
ኒ በዛቲ ሌሊት። ዮሐ ፲፮ ጸፎ
ዘካር ፲፫ ፮።
ጸፎ ጌታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ
ትክዱኛላችሁ አላቸው።
እስመ ይብል መጽሐፍ እቀ
ትሉ ለኖላዊ ወእዘርዎን ለአ
ባግዲሁ።
ጠባቂውን እገድለዋለሁ በጎ
ቼንም እበትናቸዋለሁ የሚል
ጽሑፍ አለና።
ጸፎ ወእምድኅረ ተንሣኤኩ
መከሙ ገሊላ፤
ጸፎ ከተነሣሁም በኋላ ደገሊላ
እቀድማችኋለሁ።
ጸፎ ወይቤሉ ኢየሱስ ለአመኒ ክ
ሉሙ ከዚያም አንሰ አይ
ህደኝ።
ጸፎ ሐዋርያት ሁሉ በክዱህ እኔ
አፈሰምም አለው።
ወይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ አ
ማን እብለከ አንተ ትክህደኒ
ዮም ሥልሰ በዛቲ ሌሊት ዘ
እንበል ይንቁ ዶርሆ ዩተ ጊዜ
ጸፎ ጌታም ዶር ሳይጮህ ሁለት ጊ
ዜ በዚህች ሌሊት ሶስት ጊ
ዜ ትክህደኛለህ ብዬ በውነት
እነግርሃለሁ። ሐተታ ማቴዎስ
ዘእንበል ይንቁ ዶርሆ አለ፤
ማርቆስ ዘእንበል ይንቁ ዶርሆ
ክልኢ ጊዜ አለ፤ እንደምን ነ
ው አይጣላም ቢሉ አይጣላ
ም። ዶርው ጊዜው ሳይደርስ
በተአምራት ጮኋል። ማቴዎስ
የተአምራቱን ትቶ ዘእንበል
ይንቁ ዶርሆ አለ ማርቆስ የ
ተአምራቱን ቂጥር ክልኢ ጊ

ዜ አለ። እንድም ዶር መጽ
መሪያ ጮህ ይዘገያል ኋላ ቀ
ጥሉ ቀጥሎ ይጮህል። ማቴ
ስ የመጀመሪያውን ትቶ ዶር
ሳይጮህ አለ። ማርቆስ የፈጸ
መሪያውን ቂጥር ሀገር ጊዜ
ሳይጮህ አለ።
ጸፎ ወአፈድሬ ሲሆን በተኃልፎተ
ወትምክሉ ነገ ይብል እመ
ውን ሲሆን በሌስ ወኢይክህደክ
ጸፎ ሐዋርያት ካንተ ጋራ እሞታ
ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ
ነገር ማበርታትንና ትምክህትን
አበዛ።
ወከማሁ ይቤሉ ክሉሙ።
ሁሉም እንደሱ አሉ።
ዘከመ ጸለየ በጌቲሴማን።
ጸፎ ወሐሩ ግዕደ ወይን እንተ ስ
ማ ጌቲሴማን። ማቴ ጸፎ ጸፎ
ሉቃ ጸፎ ፱።
ጸፎ ጌቲሴማን የሚባል ወደ ወ
ይን በታ ሄዱ።
ወይቤሉሙ ንበሩ ዝዩ እስከ
አሐውር ከሐ እጸሊ፤
እጸልይ ዘንድ ወዲያ እስከሄ
ድ ከዚያ ቆዩኝ አላቸው።
ጸፎ ወነሥኦሙ ለኢፕሮስ ወለያዕ
ቆብ ወለዮሐንስ።
ጸፎ ያዕቆብና ኢፕሮስ ዮሐንስንም
ከሱ ጋራ ወሰዳቸው።
ወአኅዙ ይተክዝ ወይኅዝን።
ያዝን ይቂረቂርም ጀመረ።
ጸፎ ወይቤሉሙ ተከዘት ነፍስየ እ
ስከ ለሞት።
ጸፎ ነፍሱ እስከትሞት አዝናለችና
ንበሩ ዝዩ። ከዚህ ቂዩ
ወትግሁ እንከ። ትጉም አላቸው
ጸፎ ወእምዝ ተአተተ ሕቀ ወስገ
ደ ውስተ ምድር ወጸለየ።

የግርዳክ ወንጌል ።

፴፭ ከዚህም በኋላ ጥቂት አልፍ ብሎ ከምድር ሰገደ ጸለየ። ከመ ትግልፍ እምኔሁ ይኢቲ ሰዓት ለእመ ይትከሃል። የሚቻል እንደሆነ ያች ሰዓት ከሱ ታልፍ ዘንድ፤

፴፮ ወይቤ አባ ወአቡዩ ዙሉ ይ ትከሃለክ አገልፋ እምኔዩ ለዛ ቲ ጽዋዕ።

፴፯ አባቲ ሆይ ሁሉ ይቻልሃል ይህ ችን ጽዋ ከኔ አሳልፋት አለው ወበሕቱ ፈቃደ ዚአክ ይኩን ወአክ ፈቃደ ዚአዩ። ነገር ግን ያንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የኔ ፈቃድ አይደለም

፴፯ ወገቢ ሥ ረከበሙ እንዘ ይነው ሙ።

፴፯ መጥቶም ተኝተው አገኛቸው ወይቤሉ ለኢጥርስ ስምዖን ት ነውም።። ኢጥርስንም ስምዖን ሆይ ትተኛለህን አለው ወኢትክልኑ ተግግሦ አሐተ ሰዓት።

እንድ ሰዓት መታገሥ አይቻልህምን አለው።

፴፰ ትግሁ ወጸልዩ ከመ ኢትርስ ለውስተ መንሱት።

፴፰ ወደ መከራ እንዳትገቡ ት ጸልዩም። እስመ መንፈስ ይህን ድህረ ጋ ይደክም፤ መንፈስ ይሆናል ሥጋ ግን የደክመ

፴፱ ወሐረ ለ ወጸለዩ ወከማሁ ከመ ርቤ።

፴፱ ለ ሥጋ ሂድ ያኑ ብቻ ጸለየ ለ ገቢአ ካዕበ ረከበሙ እንዘ ይነው ሙ።

፵ ዳግመኛም በተመለሰ ጊዜ ተኝተው አገኛቸው።

እስመ ከብዳ አዕይንቲሆሙ ወኢየአምሩ ዘይነብቡ፤

ዓይኖቻቸው ከብደው ነበርና የሚናገሩትን አያውቁም ነበርና

፵፩ ወመጽአ በግልስ ወይቤሉሙ ኑሙ እንከሰ ሙአዕርፋ ምዕረ

፵፩ በሶስተኛውም መጥቶ እንግዳ ሀስ ተኙ አንድ ጊዜም ዕረፋ እስመ ናሁ በጽሐ ጊዜሁ፤

ጊዜው ደርሷልና።

ወናሁ ያገብእም ለወልደ እንለ አመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን እነሆ የሰው ልጅ ክርስቶስ በ ኃጥአን እጅ ይያዛል፤

፵፪ ተንሥኡ ንሐር ናሁ በጽሐ ዘያገብአኒ፤

፵፪ እነሆ የሚያሲዘኝ ደርሷልና ተነሡ እንሂድ አላቸው

ዘከመ አግብሦ ይህን ለኢየሱስ ወዘኩም ገንዘም።

፵፫ ወእንዘ ይትገቡ ሙ በጽሐ ይሁ ዳ አገራቸው ወፍ ስዳ እም፤ ወዘቱ ሙ ስፍ ፵፮። ለሥጋ ስፍ ፵፮።

፵፫ ለገገራቸውም ካሥራ ሁለቱ አንዱ የአስቆሮት ሰው የሚሆን ይሁዳ ደረሰ።

ወምስሌሁ ብዙኃን ሰብእ ምስለ መጣብሕ ወአብትር እምና በ ሊቃኑ ካህናት ወረበናት ወ ጸሐፍት።

ብዙ ሰዎችም ከሱ ጋራ ሾተል ጎመድ ይዘው ከሽማግሌችና ከጻፎች ከካህናት አለቆችም መጡ።

፵፬ ወወሀበሙ ትእምርተ ዘያገብ ሥ።

፵፬ የሚያሲዘውም ምልክት ሰጣቸው።

ወይቤሉሙ ዘሰዓምክም ውላቱ አኃዝም ወአጽንዕም ወሰድም።

የምስመው እሱ ነውና አጽንዕታችሁ ይዛችሁ ውሰዱት ትላቸው።

፵፭ ወሶቤሃ መጽአ ኃቤሁ ወይቤሉ ረቢ ወሰዓም።

፵፭ ያንጊዜውን ሙሉ መጥቶ መምር ሆይ ላሉ ሳመው።

፵፮ ወሰፋ ሙ ይወላሁ ላዕሌሁ ወኢት።

፵፮ ጃን ዑንም ዘርግተው ያዙት ሙ መልሐ መጥባሕቶ ስዳ እም እለ ምስሌሁ ይቀውሙ።

፵፯ ከሱ ጋራ ቆመው ካሉት አንዱ ሾተሉን መዘዘ፤

ወዘበጦ ለገብረ ሊቀ ካህናት የሊቀ ካህናቱንም ባሯ መታው፤ ወመተረ ዕዝኖ።

ጆሮውን ቁረጠው።

፵፰ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ዘሠራቂት ትዴግነኒ ወጸ እክሙ ምስለ መጣብሕ ወአብትር ተአኃዙኒ፤

፵፰ እንደሌባ ልቲዙኝ ብትርና ሰይፍ ይዛችሁ ወጣችሁን አላቸው

፵፱ ወክሉ አሚረ ሀሎኩ ምስሌ ከመ አሚሀር በምክራብ።

ዘወትር በምክራብ ሳስተምር ከናንተ ጋራ አልነበርኩምን።

ወኢአኃዝክሙኒ።

አልያዛችሁኝም፤

ወበሕቱ ከመ ይብጻሕ ዘውስተ መጻሕፍት።

ነገር ግን በመጻሕፍት የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ ነው፤

፶ ወኃደግም ክሎሙ አርዳኢሁ ወጎቼ ማቲ ጃጂ ያጂ። ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት ሸሹ፤

四十七

በእነዚህ ክስተት ሲገኝ፡
 ጳጳስ ወእነዚህ ሀሎ ሲገኝ ታሕተ
 ውስተ ውሳኔ ዓፀድ ፡ ማቴ
 ሸ፮ ሸ፮ ፡ ሉቃ ሸ፮ ሸ፮ ፡ ዮሐ
 ፲፭ ፡ ፲፮ ፡
 ጳጳስ ሲገኝ በቅጥሩ ውሥጥ ታ
 ች ተቀምጦ ሳለ ፡
 መጽሐት አሐቲ ወለት እምሐ
 ፅግተ ሊቃነ ክህናት ፡
 ከክህናቱ አለቆች ገረዶች አ
 ንዲቱ መጣች ፡
 ጳጳስ ወርእዮቶ ለሲገኝ ያሰነን ፡
 ጳጳስ ሲገኝን እሳት ሲሞቅ አየች
 ው ፡
 ወነጸረት ፡
 አስተዋለችውም ፡
 ወትቤሉ አንተሂ ምስለ ኢየ
 ሱስ ገሊላዊ ሀሎክ ፡
 አንተም ከገሊላዊው ከኢየሱ
 ሱ ጋራ ነበርክ አለችው ፡
 ጳጳስ ወከህደ ወይቤላ ኢየሐምር
 ወኢይቤይቅ ዘትብሊ ፡
 ጳጳስ አንች የምትደውን አላውቀው
 ም አላስተውለውም ብሎ ካደ
 ወወሶአ አፍኦ ጎበጥ ጸናፈ ዓ
 ፀድ ፡
 ከቅጥሩም ውጪ ወደታላቅ
 ጣ ፡
 ወነቀው ዶርሆ ፡
 ዶርም ራሽ ፡
 ጳጳስ ወርእዮቶ ከገሊላው ወለት
 ማቴ ሸ፮ ፡
 ጳጳስ ዳግፍ ፡ ሉቃ ገረድ አየች
 ው ፡
 ሉሎ ለሰለ ይቀውሙ ህ
 ገንቱኒ እምኔሆሙ ውእቱ
 ብዚያ ቁመው ላሉት ይህም ከ
 ሳቸው ወገን ነው አለቻቸው ፡
 ሆኖ ወከህደ ካሰበ ፡ ሉቃ ሸ፮ ሸ፮ ፡

ዮሐ ፲፭ ሸ፮ ፡ ሀለተኛ ካደ
 ወእምድጎረ ሕቀ ካሰበ ይቤል
 ም ለሲገኝ አለ ይቀውሙ እ
 ማን እምኔሆሙ አንተ ፡
 ጥቂትም ቆይቶ ቆመው ያሉት
 ሀለተኛ ሲገኝን አንተም በ
 ውነት ከሳቸው ወገን ነህ አ
 ሉት ፡
 ወገሊላዊ አንተ ፡
 የገሊላም ሰው ነህ ፡
 ወቃልክ የዓውቀክ ፡
 ነገርህም ያስታውቃል ፡
 ሆኖ ወአጎዘ ይትረገም ወይምህል ፡
 ሆኖ ይምል ይረገምም ጀመር ፡
 ከመ ኢየሐምር ለውእቱ ብአ
 ሲ ዘትብሉ ፡
 ያን የምትሉትን ሰው ነገሩ
 ውቀው ብሎ ፡
 ሆኖ ወሶቤሃ ነቀው ከሆነ ዶርሆ ፡
 ማቴ ሸ፮ ሸ፮ ፡ ዮሐ ፲፭ ሸ፮ ፡
 ሆኖ ያን ጊህም ፡ ሀለተኛ ራሽ
 ወተዘከረ ጥርስ ቃሎ ለእግ
 ዘእኔ ሲገኝ ዘይብሎ ሥልሰ
 ትካህ ፡ ዘእንበለ ይንቁ ዶር
 ሆኖ ሲገኝ ወበከየ ፡
 ሲገኝም ጌታ ዶር ሀለት ጊ
 ዜ ሳይራህ ሶስት ጊዜ ትከደ
 ኛለህ ያለውን ቃል አስቦ አለ
 ቀስ ፡ ማቴምስ ዘእንበለ ይንቁ
 ዶርሆ ይላል ፡ ግርባስ ሀለት ጊ
 ዜ አለ ፡ እንደምነው አይለይደ
 ም በሉ አይለይደም ነገር እን
 ደማቴምስ ነው አልራሽም ፡ ማ
 ርባስ ግን ሀለት አለ ማለቱ ማ
 ታ በተአምራት ያለጊዜው ራሽ
 ሆ ነበርና ሀለተኛ ሳይራህ
 ሲል ነው ፡ አንድም ዶር መ
 ጀመሯ አንድ ጊዜ ጨሆ ይዘ
 ገያል ፡ ሳላ ቀጥሎ ቀጥሎ ይራ
 ሃል ፡ ማቴምስ የመጀመሯውን

ትቶ ዶር ሳይራህ አለ ፡ ማር
 ቆስ የመጀመሯውን ቅጥር ሁ
 ለተኛ ሲራህ አለ ፡
 ዘከመ አቀም ለኢየሱስ ሕ
 ድመ ሲላጠስ ፡
 ምዕራፍ ፲፮ ፡
 ወሶበ ጸብሐ ፡ ማቴ ሊቃነ
 ክህናት ፡ ለገሊላው ወጸሐፍተ
 ሕዝብ ብሎ ዓውድ ፡ ማቴ
 ሸ፮ ሸ፮ ፡ ዮሐ ፲፭ ሸ፮ ፡
 በኢየሱስ ስም ሽማግሌችና የካ
 ህናት አለቆች የሕዝቡም ጸር
 ፡ ሽንጉውም ሀሎ ተማከሩ ፡
 ወሐመይም ለኢየሱስ ፡
 ኢየሱስንም አሠሩት ፡
 ወወሰድም ወመጠውም ለኢላ
 ጦስ ፡
 ወስደውም ለኢላጦስ ሰጡት ፡
 ወተስአሎ ኢላጦስ ፡
 ኢላጦስም ጠየቀው ፡
 ወይቤሉ አንተኑ ንጉሥም ለ
 አይሁድ ፡
 የአይሁድ ንጉሣቸው አንተን
 ነህ አለው ፡
 ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ፡
 ማቴ ሸ፮ ፲፱ ፡ ሉቃ ሸ፮ ፡ ዮሐ
 ፲፭ ሸ፮ ፡ ጌታም መለሰ ፡
 ወይቤሉ አንተ ትብል ፡
 አንተ ትላለህ አለው ፡
 ወአስተዋደይም ሊቃነ ክህናት
 ብዙኃ ፡
 የክህናት አለቆችም ብዙ አሳ
 ጡት ፡
 ወውእቱስ አልቦ ዘአውሥኦ ፡
 እሱ ግን ምንም ምን የመለ
 ሳውላም ፡
 ወሐተቶ ካሰበ ኢላጦስ
 ኢላጦስም ሀለተኛ መረመረው

ወንጌል ዘማርቆስ፤

ወይሴሉ አልቦኑ ዘትሰጠው እ
ንዘ መጠነዝ ያስተዋድዩክ።
ይህን ያህል ሲያሳጡህ የምት
መልሰው የለህምን አለው።
ወኢተሰጥዎ እግዚእ ኢየሱስ
ወኢምንተኒ።
፩ ጌታ ግን ምንም ምን አልመ
ለሰለትም።
እስከ አንከሮ ጲላጦስ።
ጲላጦስ እስኪያደንቀው ድረስ፤
ዘከመ አስተደኅርዎ ለኢየሱስ
እምነ በርባን።
፪ ወለለበዓል የሐዩ ሎሙ አሐ
ደ እምነ ሙቁሐን ዘአብደሩ፤
፫ በበዓል በበዓል ከእስሮች የወ
ደዱትን አንድ አንድ ያድን
ላቸው ነበር።
፬ ወሀሎ ሹዱ ዘስሙ በርባን ሙ
ቁሐ ምስለ እለ ሐክክ ወም
ስለ ቀተላት ነፍስ፤
፭ ከነፍስ ገዳዮችና ከሸፋጮች
ጋራ የታሠረ በርባን የሚሉት
አንድ ሰው ነበር።
፮ ወጸርሐ ሕዝብ ወክልሐ ላ
አሉ ይግበር በከመ ያህድ።
፯ እንዳለመደ ያደርግ ጌታ ዘን
ድ ሙኸው አሰም ለመት
ወአውሥኦ ጲላጦስ።
፱ ጲላጦስም ላኝ።
ወይዘሩ ጌታን ለቅዱስ አሕይዎ
ለሎ ለንጉሠ አይሁድ ህ
ላኝ ሁሉን ንጉሥ ላድንላች
ሁ የወዳላችሁን አላቸው።
ዘከመ የአምሮሙ ከመ በቅ
ንዓሙ አግብዕዎ ሊቃነ ከ
ህናት። የካህናት አለቆ
ች በቅናታቸው አሳልፈው እ
ንደሰጡት ያውቃልና።
፲፩ ወሊቃነ ካህናትሰ ሆከሙ ለ

ሕዝብ ከመ በርባንን ይስከሉ
ያሕዩ ሎሙ።
፲፩ የካህናት፤ አለቆች ግን በርባን
ን ያድንላቸው ዘንድ እንዲለ
ምኑ ሕዝቡን አነሣሏቸው።
፲፪ ወካዕበ አውሥኦ ጲላጦስ ማቲ
ጽጌ ጽድቅ ለቃ ጽፎ ፲፪።
፲፫ ጲላጦስም ሁለተኛ ተናገረ።
ወይሴሎሙ ምንተ እንከ ትፈ
ቅዱ እረስዮ ለዘተብህለ ንጉሠ
አይሁድ።
የአይሁድ ንጉሥ የተባለው
ምን ላደርገው ትወዳላችሁ ለ
ላቸው።
፲፫ ወካዕበ ከልሐ ወይሴሎስ ሎ
፲፫ ዳግመኛም ስቀረጠው
፲፬ ሮሀሁ። ወይሴሎሙ ጲ
ላጦስ ምን የ ትብረ።
፲፱ ጲላጦስም ጌታን ከፋ ሥራ ሠራ
አላችሁ።
ወሊቃ ጸርሐ ወይሴሎስ
ጌታን። ስቀለው
ለው አብዝተው ሮሀሁ።
ወመክረ ጲላጦስ ይግበር ፈቃ
ደሙ ለሕዝብ።
፲፭ ጲላጦስም የሕዝቡን ፈቃድ
ሊያደርግ ወደደ።
ወአሕዩወ ሎሙ በርባንን።
በርባንንም አዳነላቸው።
ወቀሠፎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወ
ወሀበሙ ይስቅልዎ።
ጌታንም ገርፎ ሊስቅሉት ሰጣ
ቸው።
ዘከመ ተሣለቁ ላዕለ ኢየሱስ
፲፮ ወአብዕዎ ሐራ ውሣጢ ንፁድ
ኅበ ምክናን። ማቲ ጽጌ ጽፎ ሐ
፲፱ ደ።
፲፯ ጭፍሮች ወደ ፍርድ አደባባ
ይ አገቡት።

ወፀውኩ ይሉ ሠገራተ ሰጴ
ሰጴራ የሚባለውን ጭፍሮች
፲፯ ወአልበስም ሚላተ።
፲፯ ነጭ ሐርም አለቦት
ወጸፈሩ አክሊራ ወአስ
ተቀጸልዎ።
የሾህ ለኢየሱስ ተው ደፋለት
ወይሳሌዎ ዘበቱበት።
፲፰ ወሊቃ በሐ ንጉሥ ለ
አይሁድ።
ወአይሁድ ንጉሣቸው ሆይ ደ
ህንነት ላንት ይሁን አሉት።
ወይኩርዕዎ ርእሶ በህለት።
፲፱ እራሱንም በዘንግ መቱት ይ
መቱት ነበር፤
ወይወርቅዎ።
ይተፋበትም ነበር።
ወያስተበርኩ ወይሰግዱ ሎቱ፤
ተንበርክከውም ይሰግዱለት ነ
በር።
ዘከመ አጸርዎ መስቀሎ።
፳ ወሶበ ተሣለቁ ላዕሌሁ ሰለብ
ዎ ውእት ሚላተ ወአልበስም
አልባሊሁ።
፳ ከዘበቱበትም በኋላ ያን ነጭ
ሐር ገፈው ልብሱን አለበሱት
ወወሰድዎ ኅበ ይስቅልዎ።
ወደሚሰቅሉትም ቦታ ወሰዱት
፳፩ ወአበጡ ሹድ ኃላፊ ፍናት ስ
ምያንሃ ቀረናዊ እትወቶ እም
ሐቅል። ማቲ ጽጌ ጭ ሐቃ ጽፎ
፳፮።
፳፩ ከዱር ሲገባ ከመንገደኞች አ
ንዱን ከቀራንዮ ሰው ስምያን
ን ጉተቱት።
ወፀ-አቱ ለሁሙ ለእለ እስ
ከንድርስ ወለርፎስ።
እሱም የርፎስና የእስከንድር
ስ አባት ነው።

ከመ ይዞር መስቀሉ። መስ
ቀሉን ሊሸከም።
ጳጳ ወወሰድም ብሔረ ጎልጎታ ዘ
በትርጓሜሁ ይብልም መካነ ቀ
ራንዮ።
ጳጳ በትርጓሜው የራስ ቅል በታ
ወደሚሉት ወደ ጎልጎታ ወሰ
ዱት።
ጳጳ ወወሀብም ይስተይ ወይን ም
ስለ ክርቤ ቱሱሕ።
ጳጳ ከክርቤ ጋራ የተቀላቀለ ወይን
ይጠጣ ዘንድ ሰጡት።
ወአበየ ሰትዮ።
አልጠጣም አለ።

ዘከመ ተሰቅለ ኢየሱስ።
ጳጳ ወሰቀልም።
ጳጳ ሰቀሉትም።
ወተአፀዉ ዲበ አልባሲሁ።
ግቲ ጳጳ ሸጸ ፤ ሉቃ ጳጳ ሸጸ
ዮሐ ፲፱ ጳጳ ።
በልብሱም ዕፃ ተጣጣሉ።
ወተካፈሉ ዘከመ ይነሥዱ።
እንደደረሰቸውም ተካፈሉ።
ጳጳ ወፎቅ ሰዓት ጊዜ ይሰቅሉ።
ጳጳ በሰቀሉት ጊዜ ትት ሰበረ።
ሐቀታላ ግቲዎስ ርራ ደላል
ግርብ ሠለስት ሰዓት ይሰጥን
ነው አይጣ። (ሉ አይጣላም
ግቲዎስ ስ ቂጥር ቀትር
አለ ግቲ) በዓቢይ ቂጥር
አለ። አንድም ሁሉም
ቂጥረዋል። የግቲዎስ
አይለወጥም። ግርብ ቀትሩን
ብቻ በንዑስ ቂጥር።
አንድም መሰቀሉን በሠለስት
አዘጋጅተዋል በቀትር ሰቅለ
ውቃል ያዘጋጁበትን ሲያይ
ግርብ ሠለስት አለ። የሰቀሉበ

ትን ሲያይ ግቲዎስ ቀትር አለ
ጳጳ ወይብል መጽሐፈ ጌጋዩ ንጉ
ሦሙ ለአይሁድ።
ጳጳ የበደሉም ደብዳቤ የአይሁድ
ንጉሣቸው ነው ይላል።
ጳጳ ወሰቀሉ ምስሌሁ ቂት ፈያተ
ጳጳ ከሱም ጋራ ሁለት ወንበዶች
ሰቀሉ።
ጳጳ በየግቲ ወጸደ በጸጋሙ
አንዱን በቀኙ አንዱንም በግ
ራው።
ጳጳ ወተፈጸመ መጽሐፍ ዘደቤ
ተናለቂ ምስለ ገበርተ ዓመፃ
ኢሳ ፱፫ ፲፪ ።
ጳጳ መጽሐፍ ዓመፅን ከመሆኑ
ጋራ ተቂጠረ ያለው ሆኖ
ጳጳ ኃላፍትኒ ይጸርፋል። አሉት ወ
የሐውሱ ርአሱ ተቆይቶ ፲፱
ጳጳ የሚያልፉ ሕግቸውን እየ
ነቀነቁ ይበቃሉ ነበረ።
ወይታል። አዘይነሥዱ ለቤተ
ጳጳ ወበሠሉስ ዕለት የሐ
ሰቀሉት መቅደስን አፍርሰህ በሶስ
ተኛው ቀን የምትሰራው ሆይ
ጳጳ አድህን ርአሰክ።
ጳጳ ራስህን አድን።
ወረድ እመስቀልክ።
ከመስቀልህም ውረድ አሉት
ጳጳ ወከግሁ ሊቃነ ካህናትኒ ወ
ጸሐፍት ይሣለቁ ላዕሌሁ።
ጳጳ የከህናት አለፋችና ጸፎችም
እንዴሁ ይዘብቱበት ነበረ።
ወይቤልም ዘባዕደ ያድገን ወ
ርኤሶ ኢይክል አድገኖ።
ሌላውን የሚያድን ራሱን ግ
ዳን አይቻለውም አሉ።
ጳጳ እመስ ውለቱ ክርስቶስ ንጉሠ
እስራኤል ለይረድኬ ይእዜ እ
ምን መስቀሉ።

ጳጳ የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶ
ስግ ከሆነ ዛሬ ከመስቀሉ ይ
ውረዳ፤
ወንርአይ ወንእመን በቀ
አይተንም እንመንበት፤
ወእለሂ ተሰቅሉ ምስሉ ይ
ዘነጉግም፤
ተሱም ጋራ ሰቅሉት ይላን
ዱት።
(ሉን) ዓዕሩ ወሞቱ ለኢየሱስ
ጳጳ ምስሉ ከን ጊዜ ቀትር ጸልመ
ፀሐይ፤
ጳጳ ቀትር በሆነም ጊዜ ፀሐይ ጨ
ለመ፤
ወነቱሉ ዓለም ፀልመ እስከ ተ
ሱዓት ሰዓት፤
ዓለም ሁሉም እስከ ተሳት
ጨለመ።
ጳጳ ወጊዜ ተሱዓት ሰዓት ንዓረ
ኢየሱስ በቃል ዓቢይ ወይቤ
ኤሉሂ ኤሉሂ ላማ ሰበቅታኒ
መዝ ፳፮ ፩ ግቲ ፳ ፯።
ጳጳ በተሳትም ኢየሱስ ኤሉሂ ኤ
ሉሂ ላማ ሰበቅታኒ ብሎ በ
ቃላቅ ቃል ጮኸ።
ዘበትርጓሜሁ አምላኪየ አም
ላኪየ ለምንት ተኃድገኒ።
በትርጓሜውም አምላኬ አም
ላኬ ለምን ተውከኝ ግለት
የሚሆን።
ጳጳ ወዕ እለ ይቤሉ እምእለ ይ
ቀውሙ ሆየ ኤልያስሃ ይጸ
ውእ።
ጳጳ ከዚያ ቁመው ከሉትም ኤልያ
ስን ይጸራል ያሉ አሉ።
ጳጳ ወርፀ ፩፡፡
ጳጳ አንዱም ሮጠ።
ወመልዓ ሰፍነን ብንን።

ወንጌል ዘማርቆስ ።

መጣጣውንም በሰፍነግ መላ።
ወዓሠረ በሀለት።
በዘንግም አሠረው።
ወአስተዮ። አጠጣውም ።
ወይቤ ኅድጉ ንርአይ ለእመ
ይመጽኦ ኤልያስ ያውርዶ።
ኤልያስ ሊያወርደው ይመጣ
እንደሆነ ተወ. እንይ አለ።
፴፯ ወንዓረ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል
፴፯ ኢየሱስ ግን በታላቅ ቃል
ጮኸ።
ወመጠወ ነፍሱ።
ነፍሱንም ሰጠ።
፴፰ ወተሠጠ መንጠላዕተ ምክ
ራብ ለዩኤ አምላዕሉ እስከ
ታሕቱ።
፴፯ የመቅደሱም መጋረጃ ከላይ
እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ።
፴፱ ወርእዮ ሊቀ ጀት ዘይቀውም
መንጸረ ከመ ከመዝ ግዲር
ሞተ።
፵፬ በአንጻር ቁሞ የነበረው የመ
ቶውም አለቃ እንደህ ጩሆ
እንደሞተ ባየ ጊዜ።
ይቤ ዝንቱ ብእሲ አማን
ልደ እግዚአብሔር ጥሎ።
ይህ ሰው በውነት ጥላኦ አብ
ሔር ልጁ ነው አለ
፵ ወሀለዋ አንሰ ይቀውማ ወ
ይኔጽራ እምር። ማቲ ሸ፯
፶፭።
፵ ሴንጉራቀው ቁመው ያዩ
፶፮።
፶፯ ግርያም መገደላዊት ወግር
ያም እመ ደፅቆብ ዘይገፅስ ሉ
ቃ ፩ ያ፤
፶፱ እኒህም የታናሹ ያፅቆብ እናት
ግርያምና ግርያም መገደላ
ዊት ናቸው።
ወእው ለዮሳ መለሱሜ እለ

ተለዋሁ እምገሊላ ወተልእካሁ
ተገሊላ ጀምረው የተከተሉትና
ያገለገሉት ሰሎሜና የዮሳም
እናት ናቸው።
ወባዕዳትሂ ብዙኃት እለ ዓርጋ
ምስሌሁ ኢየሩሳሌም።
ከሱ ጋራ ወደኢየሩሳሌም የ
ወጡ ሌሎችም ብዙዎች።

ዘከመ ተቀብረ ኢየሱስ።

፵፪ ወመስዮ ዓርብ እሜሃ በዕለተ
ሰንበት ውእቱ።
ማቲ ሸ፯ ፶፯ ሉቃ ሸ፫ ፶ ዮ
፲፱ ፴፱።
፵፫ ዓርብ ሲመሽ ያን ጥም?
ሰንበት መግቢያ ነበር።
፵፫ መጽአ ዮሴፍ ለ፡፪ ሕርማትያስ
ብእሲ ጌር።
፵፫ ከኦማየስ ዮሴፍ የሚባል
ደግሞ ጥም።
፵፫ ጥም። ብልህ ነበር
፵፫ ጥም። ይሴፍ መንግሥተ እ
ግዚአብሔር።
አሱም የእግዚአብሔርን መ
ንግሥተ ተስፋ ያደርግ ነበር።
ወተሀበለ ወበአ ኀበ ጲላጦስ
ወስኦለ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢ
የሱስ።
ወደጲላጦስም ደፍሮ ገብቶ የ
ጌታን ሥጋ ለመነ።
፵፬ ወአንከረ ጲላጦስ እፎ ሞተ።
፵፬ ጲላጦስም እንደት ሞተ ብሎ
አደነቀ።
ወጸውዎ ለሐራዊ።
ወይቤሉ ወድግኑ ሞተ።
የጭፍራውንም አለቃ ጠርቶ
ፈጽሞ ሞቷል አለው።
ወይቤ እወ ሞተ።
አዎን ሞተ አለው።

፵፭ ወአእሚር በኀበ ሐራዊ ከመ
ሞተ አዘዘ ይጸግም ለዮሴፍ
ሥጋሁ።
፵፭ እንደሞተም ከጭፍራው አ
ለቃ በተረዳ ጊዜ ሥጋው
ለዮሴፍ ይሰጠው ነድ ለዘዘ
ሐተታ። ጲላጦስ ሞተ ብሎ ጠ
የቀውነ እወ ሞተ አዎን ሞተ
አለው። ጥም። እንደት ሞ
ተ አለው። ከመዝ ግ
ግር ሞተ። ግለሙን እንዲህ
ባሉ ራት አስጨንቆት አስጠ
ላት ሞተ አለው መሞቱን
አውቆ ለዮሴፍ አውርድ አ
ለው። እንደም ሐራዊ ሞተ
ብሎ ነገረው። ጲላጦስ ወድ
እኑ ሞተ። ፈጽሞ ሞተን አ
ለው። እወ ሞተ። አዎን ሞተ
አለው። ጲላጦስ እንደት ሞተ
ብሎ አድንቆ አውርድ ብሎ
አሰናበተው።
፵፯ ወተሳየጠ ዮሴፍ ሰንዳናት
፵፯ በፍታም ገዛ።
ወአውረዶ ወንዝ በሰንዳናት።
አውርዶም በበፍታ ገነዘው።
ወቀበሮ ውስተ መቃብር ሐዲ
ስ ዘአውቀረ ውስተ ኩኩሕ
ባስጠረበውም ደንጊያ ውስጥ
ቀበረው።
ወአንኩርኩረ ዕብነ ውስተ አ
ፈ መቃብር።
ደንጊያውንም ከመቃብሩ አ
ፍ ገጠመ።
፵፯ ግርያም መገደላዊት ወግር
ያም እመ ዮሳ ርእያ ኀበ ቀ
በርዎ።
፵፯ የዮሳ እናት ግርያምና ግር
ያም መገደላዊት የቀበሩበትን
ቦታ ያዩ ነበር።

በእንተ ትንሣኤሁ ለኢየሱስ
ምዕራፍ ፲፮።

፩ ወሰበ ኃላፊት ሰንበት ግርግሥ
መግደላዊት ወግርግሥ እመ
ያዕቆብ ወሰሎሜ ተሳየጣ አ
ፈወ ከመ ይምጽአ ወይቅብዓ
ሥጋሁ፤ ግሪ ሸፍ ስ ሉቃ ሸ ስ
የሐ ሸ ስ።

፪ ሰንበት ባለፈች ጊዜም የያዕ
ቅብ እናት ግርግሥና የመግ
ደላዩቱ ግርግሥ ሰሎሜም መ
ጥተው ሥጋውን ይቀቡ ዘንድ
ሽቱ ገዙ።

፫ ወሐራ ወእንግሐ ጥቀ ሐዊረ
ኅበ መቃብር በእሁድ ሰንበት

፬ በመጀመሪያውም ሰንበት ፈ
ጽሞ ግልደው ወደመቃብር
ሄዱ።

፭ ወሰበ ሠረቀ ፀሐይ ይቤላ በ
በይናቲሆን መኑ ይከሥታ ለነ
ለፅብን እምናጎተ መቃብር።

፮ ፀሐይ በወጣች ጊዜም ደን
ያውን ከመቃብሩ አና ግሪ
ነሣልናል አሉ። ሐተት ግርግሥ
ዋል ቢሉ ግን ያን ግሪ ኃላፊ
ደረሱም ቢሉ ግሪ ኃላፊናል
አሉ።

፯ ወረደያን ርኢን ለፅብን ኅበ
አንገረው።

፰ ለግሪ ሄደው ደንጊያዩቱ
ግልባጣ አዩዋት።

፱ ግብይ ይእቲ ጥቀ፤
፳፻ግም ታላቅ ነበረች።

፳ መበዊለን ውስተ መቃብር ረ
ከባ ሸደ ወረዳ እንደ ይነብር
መንገል የግን። ግሪ ሸፍ ስ
ሉቃ ሸ ስ የሐ ሸ ስ ፲፱፤

፳ ወደ መቃብር በገቡም ጊዜ

አንድ ጉልግላ በቀኝ በኩል
ተቀምጦ አዩ።

ወይለብስ አልባስ ንጹሐ፤
ነጭ መጉናጠፊያ ለብሶ።

ወደንገፃ። ደነገጡም።

ወይቤለን መልክክ ኢትደን
ግፃ።

አትደንግጡ አላቸው።
ኢየሱስም ናዝሬጭ ዘተሰቀለ

ተራሥጣ።
የተሰቀለውን የናዝሬቱን አ.

የሱስን ትሻላችሁን።
ተንሥኡ። ተነሡ።

ወኢሁሉ ዝየሰ። ከዚህስ የሰን
ወናሁ መካኑ ኅበ ተቀብረ።

እነሆ የተቀበረበት በ፡፡
ወባሕቱ ሐራ ግሪሁው ለ

አርዳኢሁ ወረዳ፤ ግርግሥ ከመ
ይቀድሞ ግሪላ።

ግርግሥ ግሪላ።
፳፻፲፱፤ እንዲቀድሙ ሂ

፳፻፲፱፤ ለኢጥርስና ለደቀ መ
ግሪቱ ንገረቸው።

ወበህየ ይሬዕይም በከመ ይቤ
ሉሙ።

እንደ ነገራቸው ከዚያ ያዩ
ታል፤

፳፻፲፱፤ ወወጽአ እምን መቃብር ወጉ
ያ ከመቃብር ወጥተው ሸ፱፤

እስመ ለኅዘን ረዓድ ወደንጋ
ዒ፤

ደንጋዒና መንተጥጥም ይዟ
ቸው ነበርና፤

ወኢነገራ ወኢለመኑሂ።
ለግንም ለግን ለልተናዝድ

እስመ ፈርሃ።
ፈርተዋልና።

ወኩሉ ዘእዘዘን ለኢጥርስ ወ
ለእሊሁ ፈጸሞን ነገረ።

ንጉሩ ብሉ ያዘዘውን ለኢጥርስ

ለወንድሞቹ ነገረው ከፈጸሙ
በኋላ። አንድም ዘእዘዘሙ ለ

ጥርስ ወለእሊሁ። ለኢጥርስ
ለወንድሞቹ ንጉሩ ብሉ ያ፤

ቸውን ነገረው ከፈጸሙ በኋላ
አስተርአዮሙ። ኢዘእነ እም

ድኅረ ተንሥኡ፤ ስሙታን።
ጌታችን ከተነሣ በ

ኋላ ግሪሁ።
፳፻፲፱፤ ይሰብኩ እምሥራቀ

ሐ፤ እስከ ኅረብ ለኩሉ ፍ
ጥረት በወንጌል ቅዱስ ዘኢይ

ግስን ለመድኃኒተ ዙሉ ዓለም
ለዓለሙ ሁሉ ድኅነት ሊሆን

የግደለወጥ ወንጌልን ከፀሐይ
መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ

ግለት ባራቱ ግዕዝን ያስተ
ምሩ ዘንድ ላካቸው።

ዘከመ አስተርአዩ ኢየሱስ ለ
ብዙኅን።

፳፻፲፱፤ ወተንሂለ በጽባሕ በእሁድ ሰ
ንበት አስተርአዩ ቅድመ ለግ

ርግም መግደላዊት እንተ እ
ምኔሃ አውፅኦ ሰብአተ አጋን

ንተ። የሐ ሸ ስ ፲፮።
፳፻፲፱፤ በመጀመሪያው ሰንበት ተነሥ

ቀም ሰዓት ለጋንንት ላወጣ
ላት ለግርግሥ በመጀመሪያ

ታያት። ሐተታ ሙልክ ሙል
ከም ተወላጅ እንት ነበረችት

ወዲህ ወላድ ወዲህ መደድ
ያላት በዚህ ሁሉ ምቀሻነት

አደርባታል ወዲህ ሙልድ
ወዲህ ሙደድ ልያለች በዚህ

ምክንያት ሰዓት ለጋንንት እ
ድረውባት ነበር ሙንፈላ ተ

ፅቢት ሙንፈላ ጽርፈት ግለት
ሰድብ፤ ሙንፈላ ቅንፃት ሙን

ፈላ ትውዝናት ግለት የምን

ወንጌል ዘግርቀስ።

- ዝር ጌጥ መንፈስ ገሙት መ
ንፈስ ሐሚት መንፈስ ሐስት።
I ወይኦቲ ሐዊራ ዜነጠፋሙ ለ
እለ ምስሌሁ ሀለጢ ቀዲሙ እ
ንዘ ይበክዩ ወይላህጢ።
I እባዎ ሂዳ አስቀድሞ ከሱ
ጋራ ሲያለቅሱ ለነበሩ ነገረቻ
ቸው።
I፩ ወእሙን ትሂሶበ ሰምዑ ከመ
አስተርአያ ወሕያው ወ-አቱ
ወኢአምንዋ።
I፪ አሳቸውም እንደታያት ሕያ
ውም እንደሆነ በሰሙ ጊዜ አ
ላመኑዋትም።
I፫ ወእምዝ አስተርአዮሙ ለዊቱ
እምኒሆሙ በካልዕ ራዕይ እ
ንዘ የሐውሩ ሐቅለ=ሉቃ ፳፬
፲፪=።
I፬ ከዚህም በኋላ ከሳቸው ወገን
ለሁለቱ በበረሐ ሲሂዱ ሌላ
መስሎ ታያቸው።
I፭ ወሐሩ አሙን ትሂ ወዚነውም
ሙ ለበጸሙ።
I፮ አሳቸውም ሂደው ለባልገደ
ቻቸው ነገረቸው።
ወሎሙኒ ኢአምንዋ።
አሳቸውንም አላመኑቸውም
I፯ ወእምድንረዝ ካልፈነዘ ይ
ረፍቱ I ወ፪ ፡ አስተርአዮሙ
I፱ ከዚህም በኋላ I አንዱ ተቀ
ምጠ፡ ሁሉ ታያቸው።
ወሁሉም በእንተ ሕፃፅ አ
መፍረሙ ወጽንኦ ልበሙ።
ስለ ገይማኛታቸው መጉደል
ሰለ ልበፍቸውም ጽናት ገሠ
የቸው። አንድም ወገዕዘ ጽንዓ
ልበሙ ይላል። የልበፍቸውን
ጽናት ነቀፈ።
እስመ ለእለ ርአይዎ ከመ ተ
ንሥእ ኢአምንዋሙ።
እንደ ተነሣ ያዩትን አላመኑ
ዋቸውምና።
ዘከመ ፈነዎሙ ኢየሱስ ለሐ
ዋርያት።
I፳ ወይቤሉሙ ሐሩ ወስብኩ ው
ስተ ነሱ ሃለም ወስብኩ ወ
ንጌል ለነሱ ፍጥረት።
I፳፩ ወደ ሃለም ሁሉ ሂዱ ወንጌ
ልንም ለሰው ሁሉ አስተም
ሩ አላቸው።
I፳፪ ዘእምነ ወዘተጠምቀ ሆኖ
ሃን።
I፳፫ ያመነም የተጠመቀ ሆኖ ደናል
ወዘሰ ኢአምነ ይገኛል።
ያላመነ ግን ይረድበታል።
I፳፬ ወዛቲ ሃለም ለእለ አምነ
በስግ ሆኖ ልምሙ። ግብ I፳፭
I፳፮ ፡ I፳፯ I፳፸፤
I፳፱ ፡ የሆኑ ምሥራት በስሜ ያመ
ኑ ግን ትከተላቸዋለች።
በስመ ዚአየ አጋንንተ ያወ
ጽኡ።
በኔ ስም አጋንንትን ያወጣሉ
ወበካልዕ ልሳን ይትናገሩ ሐ
ዲሳተ።
በሌላ ቋንቋ አዲስ ነገር ይና
ገራሉ።
I፳፻ ወአረዊተ ምድር ይእንዙ በ
እደዊሆሙ። ሉቃ ፳፱ I፳፻።
I፳፻፩ እባብ ይይዛሉ።
ወኢይነክዮሙ።
ጉዳት እያገኛቸውም።
ወዘሂ ይቀትል ለእመ በልዑ
ወስትዩ አለቦ ዘየኃሥሞሙ
የሚገል ነገርም ቢበሉ ቢጠ
ጡም የሚያገኛቸው ጉዳት የ
ለውም።
ወዲበ ዱያን እደዊሆሙ
ብሩ ወይሚጥኑ።
እጃቸውን በበሽተኞች ላይ ሃ
ቃጣሉ ያኖራሉም።
ወእሙን ትሂ ይሂሶበ።
አነሳቸውና ይጠሉ።
በእንተ ሆኖ ለኢየሱስ።
I፻ ወእ ሂእ ኢየሱስ ክርስቶስ
ሆኖ ነገረ ተናገሮሙ ሃርገ ው
ስተ ሰማይ።
I፻፩ ታ ግን ይህን ክስተማራቸው
በኋላ ወደሰማይ ሃረገ።
ወነበረ በየማነ አቡሁ።
በባቱም ቀኝ ተቀመጠ ማለት
በባቱ ዕሪና ኖረ።
I፻፪ ወወዲሁሙ አሙንቱ ሰበኩ በ
ነሉሂ።
I፻፫ አሳቸውም ወጥተው በሥፍራ
ው ሁሉ አስተማሩ።
እንዘ እግዚእ ይረድእ።
ጌታ እየረዳቸው።
ወቃሉ ያፀገዕ በተአምር ዘይ
ተሉ።
ሕጉ ወንጌልንም ቀጥሎ ቀጥ
ሎ በሚደረግ ተአምራት እ
ያስረዳላቸው። ። ። ።
መልዓ ጽሕፈተ ብስራ
ቱ ለግርቀስ ሐዋርያ ፩ዱ እም
ሮ ወደቱ አርድኦት።
ከሰባ ሁለቱ አርድኦት አንዱ
ግርቀስ የጻፈው ወንጌል ደረ
ሰ ተፈጸመ።
ወኮነ ጸሐፊ በሀገረ ሮሜ በል
ሳነ ሮም ዘአፍርንጊ ።
በሮማይስጥ ቋንቋ በሮም ሀገር
የጻፈው። ብዙ ሮም አለና ከዚያ
ሲለይ ዘአፍርንጊ አለ=ቤተ ኢ
የሱስ ቤተ ፈረንሳስ እንዲባል

፫፻፲፪

የግርባስ ወንጌል ።

እምድሳረ ዕርገቱ ለእግዚአ
ኃ በ፲ ወፄ ዓመት ።
ጌታ ካረገ በኋላ ባሥራ እንድ
ዓመት ።

ወበራብዕት ዓመት መንግሥ
ቱ ለቀላውዴዎስ ቂሣር ።
ቀላውዴዎስ ቂሣር በነገሡ ባ
ራተኛው ዓመት የጻፈው ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ።
እስጃዎር ላስፋጸመን ለእግዚ
አብሔር ክብር ያስጋና ይገ
ባው ።

ኅዳር ምዕራፍ ዓበይ ዘወንጌል ማርቆስ ።

የማርቆስ ወንጌል ዓበይ ምዕራፍ ቁጥር ።

ምዕራፍ ፩። ተዳሚሁ ለወንጌል ኢየሱስ ክርስቶስ።
 ም ፪። ወበኣ ካዕበ ሀገረ ቅዱርናሆም።
 ም ፫። ወበኣ ካዕበ ምክራብ።
 ም ፬። ወእኅዘ ካዕበ ይምህሮሙ።
 ም ፭። ወበጽሐ ማዕዶተ ባሕር ኅበ ብሐረ
 ጌርጌሴኖን።
 ም ፮። ወወጸኣ እምህየ ቦኣ ሀገሮ።
 ም ፯። ወተጋብኦ ኅቤሁ ጸሐፍት ወራሪሳ
 ውያን።
 ም ፱። ወይኣተ ኣሚረ ካዕበ ብዘኅ ሰብኣ።
 ም ፲፩። ወእመ ሰዱስ ዕለት ነስኣሙ።
 ም ፲፪። ወተንግኣ ሐረ እምህየ።
 ም ፲፫። ወእልጺቆሙ ለኢየሩሳሌም ቤተ ፋጌ።
 ም ፲፬። ወእኅዘ ይመስል ሎሙ።
 ም ፲፭። ወወጸኣ እምክራብ።
 ም ፲፮። ወእስከ ሠኑይ መዋዕል።
 ም ፲፯። ወሶበ ጸብሐ ተማክሩ ሊቃኅ ካህናት።
 ም ፲፰። ወኅለፈት ሰንበት።

የወንጌል መጀመሪያ ።
 ዳግመኛ ወደቅዱርናሆም ገባ።
 ዳግመኛ ወደ ምክራብ ገባ።
 ዳግመኛ ያስተምር ጀመረ።
 ጌርጌሴኖን ባሕር ማዶ ደረሱ።
 ከዚያ ወጥቶ ኣገሩን ገባ።
 ጸሐፍት ራሪሳውያን ወደሱ ገብዮሙ።
 በዚያ ወራት ብዙ ሰው ገረፈ።
 በስድስተኛው ቀን ወሰዱሉ።
 ከዚያ ተነሥቶ ደ
 ኢየሩሳሌም ደረሰ ጊዜ።
 ይመስልላል ውሳኔ መረ።
 ከምክራብ ወጣ ጊዜ።
 እስከ ሁለት ቀን።
 ለኢየሱስ የካህናት ኣለቆች መከሩ።
 ንበተ ካለፈች በኋላ።

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ማርቆስ።

የማርቆስ ወንጌል አርእስት ማውጫ

በእንተ ስብከተ ዮሐንስ መ
ጥምቅ። ምዕራፍ ፩ ቀጥር ፩
በእንተ ጥምቀት ወተመክሮ
ት ዘኢየሱስ። ቀጥ ፱
በእንተ ዘክመ አኅዘ ኢየሱስ
ብክይስ ወይጎረይ ቀ
ደም ተሐዋርያተ። ቀጥ ፲፱
በእንተ ዘክመ ፈወሶ ኢየሱስ
ስ በቅፍርናሆም ለዘ
ቦቱ ጋኔን። ቀጥ ፳፩
በእንተ ሐማተ ኢጥሮስ ወካ
ልዓን ሕመማን እለ
ተፈወሱ። ቀጥ ፳፱
በእንተ ዘክመ ሐይወ መጥጥሶ ም ፪ ቀጥ ፩
በእንተ ዘክመ ተፀውዓ ሌዊ። ቀጥ ፲፫
በእንተ ጸም ዘክርስቲያን። ቀጥ ፲፭
በእንተ ሰዊተ ሥርናይ ወሰንበት ቀጥ ፳፮
በእንተ ዘየብሰት እደሁ። ም ፫ ቀጥ ፩
በእንተ ካልዓን ተአምራት
ዘኢየሱስ። ቀጥ ፯
በእንተ ዘክመ ጎረዮሙ ለሐ
ዋርያት ወወሀቦሙ
ሥልጣን በላዕለ ጾጋ
ንንት ወድውያን። ቀጥ ፲፫
በእንተ ዘክመ አስተዋ ጾጋ
ለኢየሱስ ክመ
ጽዕ አገንጋ ጸብኢ
ል ዘ። ቀጥ ፳፩
በእንተ ጾጋ ለኢየሱስ፤ ቀጥ ፳፩
በእንተ ጾጋ ዘራኢ። ም ፪ ቀጥ ፩
በእንተ ጾጋ ወማዕረር። ቀጥ ፳፯
በእንተ ጾጋ ሰናፔ። ቀጥ ፳፱
በእንተ ጾጋ ማዕበል። ቀጥ ፳፱
በእንተ ፈወሶ ኢየሱስ በብሔ
ረ ጌርጌልናን ዘቦቱ ጥ
ቀ እኩያን ኢጋንንት። ም ፭ ቀጥ ፩

ዮሐንስ መጥምቅ እንደ አስተማረ።
ስለ ጌታ መጠመቅና መፈተን።
ጌታ መጀመሪያ እንደ አስተማረና ሐዋርያትን እን
ደ መረጠ።
ጋኔን ያደረበትን በቅፍርናሆም እንደ አጻነ።
የኢጥሮስ ጾጋን ሌሎችም በሽተኞች እንደ ጻኑ።
ሐማተ ኢጥሮስ እንደ ጻነ።
ሌሎችም እንደ ተጠራ።
እነኚህ ክርስቲያን መጠም፤
ስለ ስንዴ እሸትና ስለ ሰንበት።
እጁ ስለ ደረቀች ሰው፤
ጌታ ሌሎችን ታምራት እንዳደረገ፤
ጌታ ሐዋርያትን እንደ መረጣቸው በኢጋንንትና በ
በሽተኞችም ላይ ሥልጣን እንደ ሰጣቸው።
ኢጋንንትን በብሔል ዜቡል እንዲያወጣ ጌታን እን
ደ አካሰሱት።
ስለ ጌታ ዘመዶች።
ስለ ዘሪ ምዕሌ።
ስለ ዘርና ስለ መክር።
ስለ ሰናፍጭ ቅንጣት።
ስለ ማዕበል ጸጥታ።
ጌታ በጌርጌልናን ክፉዎች ኢጋንንት ያደሩበትን እ
ንደ አጻነ።

መከሥተ ለርእሰት ዘመንጌላ ግርባስ =

፫፻፲፭

የግርባስ ወንጌል ለርእሰት ግውጫ =

በእንተ ዘከመ ፈወሳ ኢየሱስ
ስለእንተ ደም ይው
ገዛ ወዘከመ አንሥኦ
ለወለተ ኢየሱስ = ምዕራፍ ፩ ቀጥር ፳፩

በእንተ ዘከመ ሰበክ ኢየሱስ
በናዝሬት = ምዕራፍ ፪ ቀጥር ፩

በእንተ ዘከመ ፈንዎሙ ምሂ
ሮ ለሐዋርያት ይስ
ብኩ = ቀጥር ፮

በእንተ ዘከመ ስምዓ ኮነ ጉ
ሐንስ መጥምቅ = ቀጥር ፲፬

በእንተ ዘከመ ተመይሙ ሐ
ዋርያት = ቀጥር ፲፱

በእንተ ዘከመ አብዝኃ በቀዳ
ሚ ኔተ ጎብስተ = ቀጥር ፳፩

በእንተ ዘከመ ሐረ በዲበማይ
በእንተ ዘከመ ተገብረ መንክ
ራተ በጌንሳሬጥ በገ
ሲስ ጽንፈ ልብሱ = ቀጥር ፶፭

በእንተ ፈሪሳውያን ወሥርዓ
ቶሙ = ምዕራፍ ፮ ቀጥር ፩

በእንተ ቀነናዊት = ቀጥር ፩

በእንተ ዘከመ ፈወሶ ለበሐ
ም ወጽሙም = ቀጥር ፳፩

በእንተ ዘከመ አብዝኃ ጎብስ
ተ ጽግመ = ምዕራፍ ፮ ቀጥር ፩

በእንተ ዘከመ ጎሠሡ ትእም
ርተ እምሰማይ = ቀጥር ፲፩

በእንተ ብሔሉ ፈሪሳውያን = ቀጥር ፲፭

በእንተ ዕውር ዘቤላ ሰይዓ = ቀጥር ፳፪

በእንተ ተአምሩ ለዋርሳ = ቀጥር ፳፮

በእንተ ትንቢት ስጋ ግማት = ቀጥር ፳፭

በእንተ ሓዲር ርእሰ ዘክርስ
ጌታ = ቀጥር ፳፬

በእንተ ዘከመ ተወለጠ ራእ
ዩ በደብረ ታቦር = ምዕራፍ ፱ ቀጥር ፩

በእንተ ዘከመ ሐይወ ዘሉ
ተራገፍ ጋኔኑ = ቀጥር ፲፩

በእንተ ዘከመ አቅደመ ነጊረ
መዊቶቱ = ቀጥር ፳

ደሚ የሚፈስ ሌትን እንደ አጻ የኢየሱስን
ልጅ እንደ አስነሳት =

ጌታ በናዝሬት እንደ አስተማረ =

ሐዋርያትን አስተምሮ ያስተምሩ ህግ እንደሰደዳ
ቸው =

ጉሐንስ መጥምቅ እንደ አስተማረ =

ሐዋርያት እንደ አስተማረ =

መጀመሪያ ጌታ ጌጅራ እንደ አበረከተ =

በወይ ለጌታ እንደ ሐደ =

በጌታ ለጌታ ልብሱን በመዳሰስ ታምራት እንደተደረገ

በሰ ፈሪሳውያንና ስለ ሥርዓታቸውም =

ስለ ቀነናዊት =

ደዳና ደንቆሮ ሰውን እንደ አጻ =

ሁለተኛ እንጀራ እንደ አበረከተ =

ከሰማይ ምልክትን እንደ ፈለጉ =

ስለ ፈሪሳውያን እርሾ =

የሳይዳ ሰው ስለሚሆን ዕውር =

ኢጥርስ እንደ አመነ =

ጌታ ስለ መከፈው ትንቢት እንደ ተናገረ =

ክርስቲያን ሰው ራሱን ስለ መጣል =

በደብረ ታቦር የጌታ መልኩ እንደ ተለወጠ =

ጋኔን የሚያንዘፈዝፈው እንደ ጻነ =

የምቱን ነገር አስቀድሞ እንደ ተናገረ =

፪፻፺፭ መኳሥተ ኦርቲዶክስ ዘወንጌል ማርቆስ ።

የማርቆስ ወንጌል ኦርቲዶክስ ማውጫ ።

በእንተ ትዕግሥት ወትሕትና
ዘክርስቲያን ። ምዕራፍ ፪ ተፋርፀዋል
በእንተ ዘክመ ይደሉ አጥፍ
አተ ዕቅድት ። ቀላ ፵፩
በእንተ ዘክመ ተግኅሠ እም
ኢየሩሳሌም ። ም ፲ ቀላ ፩
በእንተ ዘክመ ኢየሩሳሌም ጎዲ
ገ ብእሲት ወአውስ
ቦ ካልዕት ። ቀላ ፪
በእንተ ዘክመ ባረከሙ ኢየ
ሱስ ለሕፃናት እለ መ
ጽኑ ጎቤሁ ። ቀላ ፲፫
በእንተ ወረዛ ባዕል ። ቀላ ፲፮
በእንተ ዕረዳሙ ለእለ ይተ
ልውም ለኢየሱስ ። ቀላ ፳፭
በእንተ ካልዕ ትንቢት ዘሕ
ማግት ። ቀላ ፴፪
በእንተ ገሥዖ ትገሕርት ዘደ
ቂቀ ዘብደዎስ ። ቀላ ፳፭
በእንተ ዕውር ወልደ ባርጢ
ሚያስ ። ቀላ ፳፮
በእንተ ዘክመ ቦአ ኢየሱስ
ኢየሩሳሌም ። ም ፳፩ ቀላ ፩
በእንተ በለስ ዘተረገመት ። ቀላ ፲፪
በእንተ እለ ያረዣሉ ቤተ ግ
ቅድስ ። ቀላ ፲፭
በእንተ ትውክልት ጎዖ ኢየሱስ
በእንተ ተስእሉት የሕዝብ
መጥምቅ ። ቀላ ፳፯
በእንተ እኩዊ ተገላተ ወይን ም ፲፪ ቀላ ፩
በእንተ የኢየሱስ መከርዎ ለ
ኢየሱስ በውሃብ ዲናር
በእንተ ደቃውያን ወትንሣ
ኤ መታን ። ቀላ ፲፭
በእንተ ቀዳማዊ ትእዛዝ ። ቀላ ፳፭
በእንተ ማስያስ ፎልደ ዳዊት ። ቀላ ፴፭
በእንተ መደልዋን ጸሐፍት ። ቀላ ፴፭
በእንተ ዘክመ ወደሳ ለመበለ
ት ነጻይት በውጊያታ
ጸረቀ ። ቀላ ፵፩

ስለ ክርስቲያን ትሕትናና መታገሥ ።
ማስናከያ ስለ ማጥፋት ።
ጌታ ከኢየሩሳሌም እንደ ሄደ ።
ሚስትን መፍታት ሌላይቱን ጠቅላላት እንዳ
ይገባ ።
ጌታ ወደሱ የመጡ ሌሎች እንደበረከቸው ።
ስለ ሀብታም ጉላት ።
ጌታን ስለ ከተሉ ሰዎች ዋጋ ።
ስለ ጌታ መከራ ሁለተኛ ትንቢት ።
የከብደዎስን ልጆች ትዕቢት ስለ መገሠጽ ።
ስለ ዕውር የበርጢሚያስ ልጅ ።
ጌታ ኢየሩሳሌም እንደ ገባ ።
ስለ ተረገመች በለስ ።
ቤተ መቅደስን ስለ ሚያሳድፋ ።
ጌታን ስለ ማመን ።
የዮሐንስን ነገር ስለ መጠየቅ ።
ስለ ክፉዎች ወይን ጠባቂዎች ።
ዲናር ስለ መስጠት ጌታን እንደ ተፈታተነት ።
ስለ መታን ትንሣኤና ስለ ሰዳቃውን ።
ስለ መጀመሪያ ትእዛዝ ።
ስለ ማስያስ ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ።
ስለ ግብዣች ጸሐፊዎች ።
ድህረቱን ሌት ገንዘቧን በመስጠቷ እንደ አመሰ
ገናት ።

መጽሐፍ አርእስት ዘወንጌል ማርቆስ ።

የማርቆስ ወንጌል አርእስት ማውጫ ።

በእንተ ንስተተ ቤተ መቅደስ
ስ ወኢየሩሳሌም ። ምዕራፍ ፲፫፤ ቀኑ ር፩
በእንተ ካልዕት ምጽዓቱ ለወ
ልደ እንለእመሕያው ቀኑ ፳፱
ዘከመ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት
ይቅትልዎ ለኢየሱስ ። ም ፲፬ ቀኑ ፩
በእንተ ዘከመ ረፈቀ በቢታ
ንያ ለምሳሕ ። ቀኑ ፫
በእንተ ዘከመ ሚጦ ይሁዳ ። ቀኑ ፲
በእንተ ደኅሪት ደራር ወእ
ስተዳልዎት ። ቀኑ ፲፪
በእንተ ዘከመ ከሠተ ለሐዋ
ርያት ዘያገብኦ ። ቀኑ ፲፮
በእንተ ዘከመ ሠርዓ አኩ
ቴተ ቀርባን ። ቀኑ ፳፪
በእንተ ዘከመ ኅደግዎ ሐዋ
ርያት ለኢየሱስ ። ቀኑ ፳፭
ዘከመ ጸለየ በጌቴሴማን ። ቀኑ ፴፩
በእንተ ዘከመ አግብዖ ለኢ
የሱስ ወዘከመ አኅዝዎ ። ቀኑ ፳፮
በእንተ ዘከመ ቆመ ኢየሱስ
በዐውድ ። ቀኑ ፶፫
በእንተ ክሕደተ ጴጥሮስ ። ቀኑ ፳፯
በእንተ ዘከመ አቀምዎ ለኢ
የሱስ ቅድመ ጴጥሮስ ። ም ፲፭ ቀኑ ፩
ዘከመ አስተደኅርዎ ለኢየሱስ
ስ እምነ በርኅ ለኢየሱስ ። ቀኑ ፮
በእንተ ዘከመ ተሰኪሞ ላዕለ
ኢየሱስ ። ቀኑ ፲፮
በእንተ ዘከመ ርዕሪባዊ መስቀሎ
ቀኑ ፳፩
በእንተ ዘከመ ተሰቅለ ኢየሱስ
ቀኑ ፳፱
በእንተ ዘከመ ወሞቱ ለኢየሱስ
ቀኑ ፴፫
በእንተ ዘከመ ተቀብረ ኢየሱስ
ቀኑ ፴፪
በእንተ ትንሣኤሁ ለኢየሱስ ። ም ፲፮ ቀኑ ፩
በእንተ ዘከመ አስተርአዮሙ
ኢየሱስ ለብዙኃን
ቀኑ ፱
በእንተ ዘከመ ፈንዎሙ ኢየሱስ
ለሐዋርያት ። ቀኑ ፲፭
በእንተ ዕርገቱ ለኢየሱስ ። ቀኑ ፲፱

ስለ ቤተ መቅደስና ስለ ኢየሩሳሌም መፍረስ
ስለ ክርስቶስ ሁለተኛ መምጣት ።
ጌታን ሊገሉት ሊቃነ ካህናት እንደ መከራ
ጌታ በቢታንያ ለመብል እንደ ተሰጠ ።
ጌታን ይሁዳ እንደ ሸጠ ።
ሁለተኛ አራት ስለ ዘጋጀት ።
የሚያሰዘውን ለሐዋርያት እንደ ገለጠላቸው ።
የቁርባን ምሥጢር እንደ ሠራ ።
ጌታን ጥለውት እንደ ሸጡ ።
በጌቴሴማን እንደ ጸለየ ።
ጌታን ይሁዳ አሳልፎ እንደ ሰጠው እንደያዙትም ።
ጌታ በሸንጎ እንደ ቆመ ።
ጴጥሮስ እንደ ካደ ።
ጌታን ከጲላጦስ ፊት እንዳቆሙት ።
ጌታን ከበርባን ይልቅ እንደ ረገሙት እንደ ፈረ
ዱበትም ።
በጌታ እንደ ዘበቱበት ።
መስቀሉን እንደ አሸከሙት ።
ጌታ እንደ ተሰቀለ ።
ስለ ጌታ ጭንቅና ስለ ሞቱ ።
ጌታ እንደ ተቀበረ ።
ስለ ጌታ ትንሣኤ ።
ለብዙ ሰዎች እንደ ተገለጠላቸው ።
ጌታ ሐዋርያትን እንደ ሰደዳቸው ።
ጌታ እንዳረገ ።

www.ethiopianorthodox.org

www.ethiopianorthodox.org